

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Thursday, 21st January 1965.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at half-past eight of the clock. Mr. SPEAKER (THE HON. SRI S. CHELLAPANDIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

D.M.K.'s. proposed programme to observe day of mourning.

* 1 S.N. Q.—SRI V. SANKARAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Government are aware of the fact that the D.M.K. has programmed to observe 26—1—1965 as a day of mourning and sorrow; and

(b) if so, the action proposed to be taken thereon ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes.

(b) The Government will take appropriate action, though it will not be in public interest to disclose the details at this stage.

திரு. வை. சங்கரன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இவ்வாறு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் செய்ய முற்பட்டுள்ள செய்கையானது இந்தியக் குடியரசுக்கு அவமதிப்புக் காட்டப்படுவது ஆகும். இந்திய நாட்டிடம் மதிப்பும், மரியாதையும், விசுவாசமும் கொண்ட இந்திய மக்களின் மனதைப் புண்படுத்துவதாக ஆகாதா? அரசாங்கம் முன்கூட்டியே இதைத் தடை செய்தும், மீறி நடக்கின்றவர்களைக் கைது செய்து தேசத் துரோகக் குற்றத்திற்காக அவர்களைத் தண்டிக்க நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இது முற்றிலும் தவறு என்பது தான் அரசாங்கத்தின் கருத்து. இதிலே என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுவது என்பதிலே அரசாங்கம் முடிவு செய்து எடுத்துக்கொள்ளும். கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிடுகிற வகையிலே நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கக் கூடாது. உசிதமான நடவடிக்கைகள் என்ன எடுக்கவேண்டுமோ அவைகளையெல்லாம் அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளும்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, ஜனவரி 26-ந் தேதியை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் துக்க நாளாகக் கொண்டாடுவது குடியரசு நாளை அவமதிக்கவேண்டுமென்ற நோக்கமல்ல என்பதையும், சென்ற பதினைந்து ஆண்டு காலமாக அந்த நாளை மதித்து வந்திருக்கிறது என்பதையும், இந்தி திணிக்கப்படுவதைத்தான் துக்க நாளாகக் கொண்டாடுகிறது என்பதையும் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அறிவார்களா?

[21st January 1965]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் இவ்வாறு சமாதானம் கூறலாம். நானும் அரசாங்கமும் அவ்வாறு ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. ஜனவரி 26-ம் தேதி புனிதமான நாள்—குடியரசு நாள். குடியரசு தினத்தில் துக்கம் கொண்டாடுவது என்பது முற்றிலும் தவறு. அந்த நாளில் துக்கம் கொண்டாடுவது என்பது குடியரசுக்குத் துரோக மனப்பான்மையைக் காட்டுவதாகத்தான் ஆகும். இதற்காகத் துக்கப்படுகிறார்கள் என்றால் 25-ம் தேதியே துக்கம் கொண்டாடலாம், மறு நாள் வருகிறதே என்று, அல்லது அதற்கு மறு நாள் வந்து விட்டதே என்று 27-ம் தேதி துக்க நாள் கொண்டாடலாம். 26-ம் தேதி துக்க நாள் கொண்டாடுவது என்பது முற்றிலும் தவறு. இதை அரசாங்கம் அனுமதிக்க முடியாது.

திரு. வை. சங்கரன் : திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் உள் நோக்கம் எவ்வாறு இருந்தாலும், நடக்கக்கூடிய நடவடிக்கை அவ்வாறு இல்லை. ஒரு கலியாண வீட்டில் எதையாவது நினைத்துக் கொண்டு அமுதாலும் அது தப்பாகத்தான் இருக்கும். ஆகையால் அதைத் தடை செய்ய அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : உள் நோக்கம், வெளி நோக்கம் ஒன்றும் இல்லை. நடத்தையைக் கொண்டு அபிப்பிராயம் கொள்ள வேண்டும். அவர்களுடைய நடவடிக்கை சரியல்ல என்று சொன்னேன். அதை அரசாங்கம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது என்றும் சொன்னேன். அரசாங்கம் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளும் என்று மீண்டும் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : தலைவர் அவர்களே, அமைதிக்கு பங்கம் விளைவிக்காமல் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஜனவரி 26-ம் தேதி இந்தத் திணிப்பைப் பற்றி எதிர்ப்புத் தெரிவித்தால் அரசு அப்போதும் நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இது அமைதி விஷயம் அல்ல. அமைதி விஷயம் வேறு விஷயம். அதற்கும் நடவடிக்கை எடுத்து கொள்ளும். அமைதியாக துக்கம் கொண்டாடுகிறோம் என்றாலும் அரசாங்கம் பொறுத்துக்கொள்ள முடியாது. கனம் அங்கத்தினர் சுதந்திரா கட்சி உறுப்பினர். சுதந்திரா கட்சித் தலைவர் அவர்கள், கவனிக்காமலேயே ஒன்று கூறிவிட்டார்கள். அதை நினைவு படுத்த விரும்புகிறேன். நேற்று . . . (திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் குறுக்கீடு) அவருக்குக் கெடுதல் . . . நல்லதல்ல . . . நேற்று கூறியது என்னவென்றால், இவ்வாறு துக்கம் கொண்டாடுகிறார்கள், சீனக்காரர்கள் பயன்படுத்திக்கொள்ள மாட்டார்களா என்று கூறினார்கள். அதிலே அவர்கள் கருத்து பொதிந்திருக்கிறது. சீனக்காரர்கள் பயன்படுத்திக்கொள்ளட்டும் என்ற கருத்து தொனிக்கிறது சுதந்திரா கட்சி தலைவர் பேச்சிலே. அதனால்தான் தன்னை உணராமல் சொல்லிவிட்டார் என்று சொன்னேன்.

21st January 1965]

திரு. ர. ஜீவரத்னம் : ஜனவரி 26-ம் தேதி துக்க தினம் கொண்டாடுவதைப் பற்றி கொடியேற்று விழா செய்தாலோ அல்லது பொதுக்கூட்டம் நடத்தினாலோ அவைகளைத் தடுத்து விடுவார்கள் என்று கருப்புச் சட்டைகளை இப்போது தைத்து வைத்திருக்கிறார்கள். கருப்புச் சட்டை அணிந்து வந்தால் பெரிய குழப்பம் ஏற்படும். ஆகையால் கருப்புச் சட்டை அணிந்து வருவதைத் தடை செய்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் திட்டத்தைப்பற்றி எனக்குத் தெரியாது. நான் முன்பே கூறியது போல அரசாங்கம் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளும்.

திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர் : ஜனவரி 26-ம் தேதி நாடு பூராவிலும் கோலாகலமாகக் குடியரசு தினத்தைக் கொண்டாடும்போது தமிழ் நாட்டிலுள்ள ஒரு சிறு பிரிவினர் துக்க நாள் கொண்டாட்டினால் தமிழர்களுடைய மதிப்பு இந்தியாவிலேயும், உலகத்திலேயும் குறைந்து விடாதா? இதைத் தடுக்க தகுந்த நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : ஒரு சிலர் தவறாக நடந்து கொள்வதால் தமிழர் மதிப்பு குறைந்து விடாது. இந்த மாதிரி எப்போதும் என்றைக்கும் உள்ளது. ஆனால், அன்று அவர்களுக்கு துக்கம் வரலாம். ஏதாவது துக்கம் வந்தாலும் வீட்டிலேயே இருந்து துக்கம் கொண்டாடலாம்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : ஸார், துக்க தினம் கொண்டாடுவதைத் தடுக்கும் பெயரால் மற்றக் கட்சிகள் நடத்தும் கூட்டத்தையும் ஊர்வலத்தையும் கூட தடுக்காமல் இருப்பார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : துக்கம் கொண்டாடுவதைப் பற்றி என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப் போகிறோம் என்று சொல்லவில்லை. தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப் போகிறோம் என்று சொன்னேன். கனம் அங்கத்தினர் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியிலே வலது சாரிக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் (திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் குறுக்கீடு) அது எனக்குத் தெரியாது. அவர்கள் சுதந்திர தினத்தை ஒழுங்காகக் கொண்டாடுவார்கள் என்று எனக்குத் தெரியும். அதற்கு அவர்கள் அச்சப்பட வேண்டியதில்லை.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவர் அவர்களே, ஜனவரி 26-ம் தேதி அன்று இந்தி இந்திய யூனியனுடைய ஆட்சி மொழியாவது நிர்வாகச் சீர் குலைவையும், ஒரு மொழியினுடைய ஆதிக்கத்தையும், நம்முடைய தமிழ் மொழி போன்ற மொழிகளின் அழிவையும் செய்யும் என்பது நமது மாநில மக்களில் பெரும் பாலானவர்களின் கருத்து. இந்தக் கருத்து அடிப்படையில் இப்போது இருக்கிற அரசியல் சட்டத்தில் 17-வது பிரிவினை ஸஸ்பென்ட் செய்யவேண்டும் என்பதற்கு இந்த மாநிலம் மத்திய சர்க்காரை வற்புறுத்தியதா? அல்லது இனியாவது வற்புறுத்துமா?

[21st January 1965]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : பெரும்பாலானவர்கள் கருத்து என்பதைக் கனம் அங்கத்தினர் கொள்ளலாம். அதை நான் ஏற்றுக் கொள்ளமுடியாது. கனம் அங்கத்தினர் போன்ற சில பேர் களுடைய போக்குத்தான் இது—விபரீதமான போக்கு. அரசியல் சட்டத்திலே எந்தப் பிரிவின் மீது எதிர்ப்புத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று இதைச் செய்கிறார்களோ, அது என்று நிறைவேற்றப்பட்டதோ அன்றைக்குக் கொண்டாடியிருக்கவேண்டும். பின்னால் அரசியல் சட்டம் திருத்தப்பட்டது. இந்தி மட்டும் அல்ல ஆங்கிலமும் தொடர்ந்து காலவரம்பின்றி இருக்கும் என்று திருத்தி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. திருத்தி அமைக்கப்பட்ட சட்டம் தான் இப்போது அமலுக்கு வருகிறது. அதைப்பற்றி வருந்துவதற்கோ, துக்கம் கொண்டாடுவதற்கோ கொஞ்சம் கூட இடம் கிடையாது.

திரு. வை. சங்கரன் : அமைதிக்கு பங்கம் விளைவிக்காவிடினும் இது போன்ற செயல்கள் அனுமதிக்கப்பட்டு விட்டால் இதுவே ப்ரீஸ்டெண்ட்டாகி, இது போன்ற கதந்திர தினம், தேசத் தலைவர்கள் தினம் இவைகளை எல்லாம் தேச விரோதச் செயல்களிலும், தேசத் துரோகச் செயல்களிலும் ஈடுபடுவதற்குத் தீய சக்திகள் உபயோக படுத்திக் கொள்ளக்கூடும் என்ற காரணத்தினால் அரசாங்கம் போதிய நடவடிக்கைகளை முன் கூட்டியே எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : சாதாரணமாக அரசாங்கம் அல்லது அரசாங்க அதிகாரிகள் தலையிடுவது அமைதிக்கு பங்கம் விளைவிக்குமாயின் தடுக்க. நான் முன்பே கூறினேன், அமைதிக்கு பங்கம் விளைவிக்காத முறையில் ஈடுபட்டாலும் இதற்குச் சற்றும் இடம் கொடுக்கமாட்டோம் என்று கூறினேன்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூறியதிலிருந்து எப்படி மத்திய அரசாங்க அலுவலகங்களில் குறிப்புகள் ஆங்கிலத்திலும் எழுதலாம், இந்தியிலும் எழுதலாம் என்று இருக்கிறதோ, அதே போன்று நம்முடைய மாநில அரசாங்க அலுவலகங்களிலும் குறிப்புகள் ஆங்கிலத்திலும் எழுதலாம், தமிழிலும் எழுதலாம் என்று உத்தரவிடுவார்களா?

MR. SPEAKER : This question refers to a different point.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அவ்வாறு இப்பொழுது ஒன்றும் புதியதாக உத்தரவிடுவதாக உத்தேசம் இல்லை.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிற மொழிச் சட்டப்படி இந்தி மட்டுமல்ல, ஆங்கிலமும் தொடர்ந்து இருக்கும் என்று கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். எனக்குத் தெரிந்த சட்டப்படி இந்தி ஒன்றுதான் ஆட்சி மொழி. சில காரியங்களுக்காக ஆங்கிலம் பயன்படுத்தலாம். அதுவும் 1975-ம் வருஷம் வரையிலும் அந்த மொழிச் சட்டம் இருக்கிறது. ஆங்கிலம் எப்பொழுதுமே கால வரையின்றி இருக்கும் என்று எந்த விதிப்படி முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்?

21st January 1965]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சட்டத்தை புரிந்துகொள்ளவில்லை என்றால், என்னால் விளக்க முடியாது. காலவரம்பின்றி ஆங்கிலமும் இருக்கும். இந்தி எப்படி மத்திய சர்க்கார் அரசாங்க மொழியாக இருக்கிறதோ அதே மாதிரி ஆங்கிலமும் இருக்கும்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: இந்தி ஆட்சிமொழி. ஆங்கிலம் may be used for certain purposes என்றுதான் அந்த மொழிச் சட்டத்தில் இருக்கிறது. ஆங்கிலம் ஆட்சி மொழியாக இல்லை. ஆங்கிலமும் ஒரு மொழி. அதுவும் 1975-ம் வருஷம் வரையில்தான். அதற்குப் பிறகு அதைப் பரிசீலிக்க ஒரு கமிட்டி, ஆபத்து வேறு இருக்கிறது. இதை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மறுக்கிறார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: 1975-ம் வருஷத்தில் ஆபத்து ஒன்றுமில்லை. இந்தி எப்படி இருக்கிறதோ, அதே மாதிரிதான் ஆங்கிலமும் இருக்கும். அந்த முறையில்தான் 26-ம் தேதி அமுலுக்கு வருகிற சட்டம் இருக்கிறது.

திரு. எஸ். பொன்னுசாமி: குடியரசு தினம் நமக்கு பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தினம். அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எதிர்க்கட்சியினர் இப்பேர்ப்பட்ட ஆர்பாட்டம் செய்வது நகரது என்று மக்கள் இப்பொழுதே மிகுந்த பரபரப்பு காட்டுகிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு எச்சரிக்கை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: இப்பொழுது நான் இந்த மன்றத்தில் கூறியிருக்கிறேன். அதுதான் எச்சரிக்கை.

திரு. கே.ஆர். ஆர்.எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம்: ஸார், குடியரசு தினத்தன்று இந்த இந்தி மொழியைக் கொண்டுவருவதால்தான் இவ்வளவு பெரிய சிக்கல் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் உணர்கிறோம். ஆகவே, இந்திய சர்க்காரிடம் சொல்லி இந்த இந்தி மொழி கொண்டு வருவதை ஒத்தி வைத்தால், இந்த சிக்கல் ஓரளவுக்கு நீங்குமே? அதைச் செய்ய இந்தச் சர்க்கார் முன் வருவார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் சுதந்திரா கட்சி உறுப்பினர். அந்த சுதந்திரா கட்சித் தலைவர்தான் இந்தக் கருத்தை இப்பொழுது புதியதாகச் சொல்லுகிறார். அதைத்தான் சுதந்திரா கட்சியும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தினரும் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆங்கிலம் கூட இல்லாமல் இந்தி ஆட்சி மொழி ஆகும் என்று அரசியல் சட்டம் நிறைவேற்றப் பட்டபொழுது, அந்த சுதந்திரா கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அதை எதிர்க்கவில்லை. மேலும், இந்த மன்றத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர்களும் இருந்தார்கள். அப்பொழுது இந்தியோடு ஆங்கிலமும் இருக்கும் என்ற ஒரு தீர்மானமும் இங்கு நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு நினைவு இருக்கும்.

[21st January 1965]

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : குடியரசு தினத்திற்காக துக்கம் இல்லை. இந்தி ஆட்சி மொழியாவது பற்றிதான் அன்று துக்க தினமாகக் கொண்டாடப்படும் என்று கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அமைதியாகக் கொண்டாடினாலும் நடவடிக்கை எடுக்கப் போவதாக முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அமைதியாகக் கொண்டாடினாலும், அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுப்பது பழி வாங்கும் நோக்கமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : பழி வாங்கும் நோக்கம் ஒன்று மில்லை. ஒரு வீட்டில் திருமணம் நடந்துகொண்டிருக்கும்பொழுது விருந்தாளியாக வந்தவர்களில் ஒருவர் எதையோ நினைத்துக் கொண்டு அழு ஆரம்பித்தால் அதை யாரும் அனுமதிக்கமாட்டார்கள். அவரை வீட்டைவிட்டு வெளியே அப்புறப்படுத்தி விடுவார்கள்.

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : வங்காள அரசாங்கம் முன்பு ஒரு தடவை ஜனவரி 26-ம் தேதி அன்று துக்கம் அனுஷ்டித்தார்கள். பெருபாரி முதலிய கிராமங்களை பாதிஸ்தானுடன் சேர்த்த தற்காக அந்த அரசாங்கமே, ஒரு நிபந்தனையின் பேரில் அதை துக்க தினமாகக் கொண்டாடினர். அதைப் போலவே நமது அரசாங்கமும் இந்தி மொழி சிக்கலில் முன் நின்று, ஆங்கிலத்தையே என் வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : வேறு யாரும், எந்த மாநிலமும் 26-ம் தேதியன்று துக்க தினம் கொண்டாடியதாக எனக்குத் தெரியாது. இங்கு யார் கொண்டாடினாலும், இந்த அரசாங்கம் அனுமதிக்காது.

திரு. ர. ஜீவரத்னம் : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்திய மக்களால் இயற்றப்பட்டது இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டம். இந்த அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் இந்தி இந்த தேசத்தினுடைய மொழி என்று இயற்றப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் பெயரால் தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர், சுதந்திராக் கட்சியினர் இந்த சபைக்கு வந்திருக்கிறார்கள். அந்தச் சட்டத்திற்கு உட்பட்டு நடப்பதாக விசுவாசப் பிரமாணம் கூட எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது இந்தியை எதிர்த்து குடியரசு தினத்தை துக்க நாளாகக் கொண்டாட இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திற்கு விரோதமாக, அம்மாதிரி சட்ட விரோதமாக, நடந்து கொள்கிற அங்கத்தினர்களை இந்த சட்ட சபையிலிருந்து விலக்க கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஏதாகிலும் தீர்மானம் கொண்டு வருவார்களா? (எதிர்க்கட்சி தரப்பிலிருந்து சிரிப்பு).

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இதிலே சிரிப்பதற்கு இடமில்லை. இது அழுவதற்கான ஒரு பிரச்சனை. கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் ஏதோ கேட்டார்கள். என்ன நடவடிக்கை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ளும் என்று நான் சொன்னேன். ஆனால், திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்களுக்கு என்ன தோன்றுகிறதோ அதையெல்லாம் செய்யலாம். அவர்களுக்கே அதை விட்டுவிடு

21st January 1965]

கிறேன். அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் கீழ் இங்கு வந்திருக்கலாம். அது வேறு விஷயம். பகிரங்கமாக ஏதாவது செய்வதைத் தான் நாம் அனுமதிக்க முடியாது என்று சொன்னேன்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திற்கு அடங்கியும், குடியரசு தினத்தை கடந்த 16 ஆண்டு காலம் மதித்தும், நடந்துகொண்டிருக்கிறோம். இந்த ஆண்டு கூட நாங்கள் மதிப்பதற்கு, அந்த விழாக்களில் கலந்து கொள்வதற்கு தயாராக இருக்கிறோம். குடியரசு தினத்தின் மீது இருக்கிற அந்த உணர்வின் காரணமாக, நமது அரசாங்கம் ஜனவரி 26-ம் தேதியன்று இந்தியை புகுத்தாமல், வேறு தினத்தன்று புகுத்துமாறு டெல்லி அரசை வற்புறுத்தலாம் அல்லவா?

MR. SPEAKER : This Constitution came into force on the 26th January 1950. Now 15 years is over. Unless the Constitution is amended, I think that we cannot change the date.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் ஏதோ இப்படிச் செய்தால், பெரிய மனது பண்ணி நாங்கள் குடியரசு தினத்தை ஆதரிக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் ஆதரவு இல்லாமலே குடியரசு தினத்தை மக்கள் கொண்டாடுவார்கள். அதைப்பற்றிக் கவலையிலலை. அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தை மாற்றி அமைப்பது பற்றித் தாங்கள் குறிப்பிட்டீர்கள். ஏதோ பெரிய மனது பண்ணுவது போல் இப்படிச் செய்தால், அப்படிச் செய்வோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். 'நீங்கள் மத்திய சர்க்காருக்கு எழுதினால், நாங்கள் பெரிய மனது பண்ணி குடியரசு தினத்தைக் கொண்டாடுவோம்' என்று சொல்லுகிறார்கள். அதைப்பற்றி இந்த அரசாங்கம் சற்றும் பொருட்படுத்தாது.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : பெரிய மனது பண்ணி நாங்கள் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. நாங்கள் எல்லாம் சிறுவர்கள்தான். பெரிய மனது பண்ண வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு சொல்லவில்லை. இருதய சுத்தியோடு தான் நாங்கள் சொல்லுகிறோம். சுதந்திர தினத்தை நாங்கள் மதிக்கிறோம், குடியரசு தினத்தை நாங்கள் மதிக்கிறோம், இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தை நாங்கள் மதிக்கிறோம். ஆனால், இந்த ஜனவரி 26-ம் தேதி நாங்கள் காட்டுகிற எதிர்ப்பு இந்தி திரிப்பு என்பதற்காகவே தவிர, யார் மீதும் தனிப்பட்ட விரோதம் இல்லை. காங்கிரஸ் கட்சியை அவமதிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணமும் இல்லை. குடியரசு தினத்தை அவமதிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணமும் எங்களுக்குக் கிடையாது என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : உண்மையிலேயே குடியரசு தினத்தை சீராக மதிக்கவேண்டும், கொண்டாட வேண்டும் என்ற எண்ணம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினருக்கு இருந்தால், 26-ம் தேதியை விட்டுவிட்டு, 27-ம் தேதியன்று துக்க தினத்தை கொண்டாடலாம்.

[21st January 1965]

திரு. எம். எஸ். மணி : ஜனவரி 26-ம் தேதி திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இந்தி திணிப்பைக் கண்டித்து, கருப்பு பாட்ஜுகளை அணிந்து கொண்டு, அமைதியான முறையில் பொதுக் கூட்டங்களை நடத்துவது என்று திட்டம் வகுத்திருக்கிறது. அப்படியானால் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுப்போம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே, கறுப்புச் சட்டை அணிந்திருக்கும் பெரியார் ராமசாமி அவர்கள் மீதும், வழக்கறிஞர்கள் மீதும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

(பதில் இல்லை.)

திரு. செ. மாதவன் : துக்க நான் கொண்டாடி அமைதிக்கு பங்கம் விளைவித்தால் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும், கருப்புக்கொடி கட்டினால் அறுப்போம் என்று ஒரு கட்சித் தலைவர் பகிரங்கமாக பிரசாரம் செய்துவருகிறாரே? அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அமைதிக்கு பங்கம் விளைவித்தால் நடவடிக்கை எடுப்பது வேறு விஷயம். இம்மாதிரிப் பட்ட பிரச்சனை இப்பொழுது இல்லை. இதுபற்றி இன்னொருவர் சொல்லவேண்டியதில்லை. தலைவர் சொல்ல வேண்டியதில்லை. போலீஸார் இம்மாதிரி கருப்புக்கொடி கட்டுவதைப் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கமாட்டார்கள்.

திரு. வை. சங்கரன் : கருப்புக்கொடி கட்ட முற்படுகிறவர்கள் பெரும்பாலோர் இன்றுவரை இந்திய மக்கள் என்ற முறையிலே இந்தியக் குடியரசு தினத்தையோ இந்திய சுதந்திர தினத்தையோ கொண்டாட கனவிலும்கூடக் கருதாதவர்கள் என்பது அரசாங்கத் திற்குத் தெரியுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதைப்பற்றி எல்லாம் நான் கூர்ந்து அதிகமாகக் கவனிப்பதில்லை. கொண்டாடுகிறார்களோ இல்லையோ அதைப்பற்றி அதிகமாகக் கவனிக்க வேண்டிய அக்கறையில்லை.

சுவாமி விவேகானந்தர் நினைவு மண்டபம்

* 35 கேள்வி.—**திரு. கரு. சீமைச்சாமி :** கனம் முதல் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) கன்னியாகுமரி, விவேகானந்தர் பாரையின் மீது சுவாமி விவேகானந்தர் ரூபகார்த்த மண்டபம் அமைக்க அரசு அனுமதி கொடுத்துள்ளதா?

(இ) ஆமென்றால், அதன் மதிப்பீடு எவ்வளவு?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) The Government have granted permission to the Vivekananda Centenary and Rock Memorial Committee to erect a statue of Swami Vivekananda

21st January 1965]

in a shrine type building on the Vivekananda Rock at Kanyakumari in accordance with the plans prepared by the Committee and approved by the Government.

(b) The Committee has been permitted to construct the memorial at its own cost.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : இந்த விவேகானந்தா பாதையில் விவகானந்தரின் சிலையை வைப்பது என்று முதலிலே போடப் பட்ட திட்டத்தை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டதா? பிறகு அதை மாற்றி அதிலே மண்டபம் அமைக்கவேண்டுமென்று சொல்லுவதின் நோக்கம் என்ன என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : முன்பு வேறு முடிவு ஒன்றும் அரசாங்கம் செய்யவில்லை. இந்தக் கமிட்டியார் முதலிலே சிலையை மட்டும் வைப்பதாகக் கூறினார்கள். சிலை வைப்பதை அரசாங்கம் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. பின்னர் இம்மாதிரி ஒரு சிறிய கட்டடம் கட்டி அதிலே சிலையை வைப்பது என்றால் அது அனுமதிக்கப் படுமென்று அரசாங்கம் தெரிவித்திருக்கிறது.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இந்தச் சிலையை வைக்கிற பாதையிலிருந்துதான் கன்னியாகுமரியில் உள்ள மீனவர்கள் புறப்பட்டு மீன்பிடிக்க வேண்டியிருக்கிற காரணத்தினாலும், வேறு பாதை அங்கேயில்லாத காரணத்தாலும், அவர்கள் இந்தச் சிலையை அங்கே வைக்கக்கூடாது என்று சர்க்காருக்கு வேண்டுகோள் விடுத்திருக்கிறார்களா? அப்படி என்றால் அது பரிசீலனை செய்யப்பட்டதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இந்தப் புதிய வேண்டுகோள் கனம் அங்கத்தினரின் வேண்டுகோளாகத் தெரிகிறது. இந்தச் சிலையை அங்கே அனுமதிப்பதால் மீனவர்களுக்கு எந்த விதமான தொல்லைமும் ஏற்படாது.

திரு. வை. சங்கரன் : பொதுவாக மீனவர்கள் கடலிலேதான் மீன் பிடிக்கிறார்கள், பாதையிலே மீன் பிடிக்கவில்லை என்றும் அதனாலே இந்தச் சிலையை வைப்பதினால் அவர்களுக்கு பாதகம் ஏற்படாது என்பதும் கனம் அமைச்சருக்குத் தெரியுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இதெல்லாம் கேள்விகேட்ட கனம் அங்கத்தினர் மதியழகன் அவர்களுக்குத்தான் தெரியும். எனக்குத் தெரியாது. (சிரிப்பு.) மீனவர்கள் பாதைக்குச் செல்ல வேண்டுமென்றால் அங்கே சென்றுவிட்டு விவேகானந்தரை சிந்தனை செய்துவிட்டுப் பிறகு தங்கள் தொழிலை மேற்கொள்ளலாம்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : நான் சொன்னதை நிரூபிக்கமுடியும். கன்னியாகுமரியிலுள்ள உறுப்பினர்களும் இதைப்பற்றிச் சொல்வார்கள். பாதையிலிருந்துதான் அவர்கள் போய்க்கொண்டிருந்தார்கள். சிறு படகுகளை அங்கிருந்துதான் எடுத்துச் செல்வார்கள். அந்தப் பாதை சென்ற பல வருஷங்களாக இதற்குப் பயன்பட்டு வந்திருக்கிறது.

[21st January 1965]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இப்பொழுதும் அதற்கு ஒன்றும் தடையிருக்காது. ஏனென்றால் அந்தப் பாறையின் நடுவிலேதான் ஒரு சிறிய கட்டடம் கட்டப்படும். மீனவர்கள் பாறையை உபயோகித்துக்கொள்ளலாம்.

MR. SPEAKER : The issue involved was whether it offended the religious susceptibilities of Christians or Hindus and not as stated by the hon. Member.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : அமெரிக்கக் கடற்கரையில் 'ஸ்டாச்சு ஆப் லிபர்டி' என்ற சுதந்திரச் சிலை கம்பிரமாக நிற்கிறது. கடலிலே போகும்பொழுது அது தெளிவாகத் தெரிகிறது. ஆகவே, மண்டபம் அமைக்காமல் 10 அல்லது 15 அடி உயரத்தில் ஒரு சிலையை அமைப்பதற்கு அரசாங்கம் யோசிக்குமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அந்தச் சிலையை நானும் பார்த்திருக்கிறேன். கரைக்கு வெளியிருந்து பார்த்தால் ஒன்றும் தெரியவில்லை. அது ஒரு ஸ்தம்பம் ஆக இருக்கிறது. கப்பலில் போனால்தான் பூராவும் தெரிகிறது. உருவத்தை அங்கே போய் எல்லோரும் வசதியாகப் பார்க்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இந்த ஏற்பாடு.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : வெளியே சிலையைமட்டும் வைப்பதற்கு மதங்கள் ஏதாவது எதிர்ப்புத் தெரிவித்திருக்கிறதா? அல்லது இயற்கை எழில் கெட்டுவிடும் என்பதற்காக மண்டபம் கட்டுகிறார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இயற்கை வனப்புக்கு குறைவு ஒன்றும் இருக்காது. அக்கறை உள்ளவர்கள் விவேகானந்தரைத் தரிசனம் செய்துவிட்டு சிந்தனை செய்யலாம்.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : அப்படி ஒரு அமைச்சர் சொன்னதற்காக மண்டபம் கட்டி அதை மூடிவிடுவது என்பது அரசாங்கத்தின் நோக்கமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அவ்வாறு நோக்கம் ஒன்று மில்லை.

பொற்கொல்லர்களுக்கு வயது வரம்புச்சலுகை

* 36 கேள்வி.—திரு. மு. கருணாநிதி : கனம் முதல் அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா :

சென்னை அரசாங்க உத்தியோகங்களுக்கான தேர்வுக்குழு (Madras Public Service Commission) நடத்தும் 4-வது பிரிவு சர்வீசுக்கான தேர்வில் ஈடுபடவிரும்பும் பொற்கொல்லர்களின் வயது வரம்பில் சலுகை அளிக்கும் திட்டம் ஏதேனும் அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கின்றதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Orders issued in G.O. Ms. No. 1536, Public (Services-A), dated 8—9—1964 enable goldsmiths affected by the Gold Control Order, their sons, and

21st January 1965]

unmarried daughters who exceed in age the prescribed limit but possess all the other qualifications prescribed, to compete on equal terms with others in the recruitment to posts under this Government made by the Madras Public Service Commission and other selecting authorities.

தொழிலாளர்களுக்கு ஊதியம்

* 37 கேள்வி.—புலவர் கா. கோவிந்தன்: கனம் முதல் அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா:

தொழில் நிறுவனங்களில் பணிபுரியும் தொழிலாளர்களுக்குச் சம்பளத்தில் நூற்றுக்கு நூற்பது பங்கை பண்டங்களாகவே அளிக்க வேண்டும் என்ற தொழிலாளர் மாநாட்டுத் தீர்மானத்தின் மீது மாநில அரசு எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கை யாது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The Standing Committee on Industrial Truce Resolution has decided that the scheme for payment of wages in kind may be dropped. Hence the question of taking action by the State Government does not arise.

தமிழ் அரசுக்கழகத் தொண்டர்கள் கைது

* 38 கேள்வி.—திரு. ஆ. கு. சுப்பையா: கனம் முதல் அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா:

(அ) தஞ்சை மாவட்டத்தில் 1964 செப்டம்பர் 19, 20 தேதிகளில் தமிழரசுக் கழகத்தொண்டர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்களா?

(இ) ஆம் எனில், எத்தனை பேர்? கைது செய்யப்பட்டதற்கு என்ன காரணம்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes.

(b) 25 members of the kazhagam were taken to preventive custody under section 151, Criminal Procedure Code as information was received that they had planned to stage black flag demonstrations during the visit of the Chief Minister to Thanjavur district on 21—9—1964, in support of the demand for the introduction of Tamil in educational institutions, courts and the administration.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: தமிழிலும் விடையளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: What is the significance of the Hon. Member's request? Does it mean that he does not understand English?

SRI K. A. MATHIALAGAN: I understand it; but, usually the Hon. Chief Minister reads the answer both in English and Tamil.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: இதற்காக கனம் உறுப்பினருக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தமிழைப்பற்றிய கேள்வியானதினாலே தமிழிலேயும் விடையளிக்க வேண்டியதுதான்.

(அ) ஆம்.

[21st January 1965]

(இ) கி. பு. கோ. 151-வது பிரிவின்கீழ் கழகத்தை சேர்ந்த 25 அங்கத்தினர்கள் தடுப்புக் காவலில் வைக்கப்பட்டனர். 21-9-1964ல் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திற்கு முதலமைச்சர் வருகை தாவிருந்த போது, கல்வி நிலையங்களிலும், நீதிமன்றங்களிலும் நிர்வாகத்திலும் தமிழைப் பயன்படுத்தும் இயக்கத்தை ஆதரித்து அவருக்குக் கறுப்புக்கொடி காட்டி ஆர்ப்பாட்டம் செய்ய அவர்கள் திட்டமிட்டிருந்ததாகத் தகவல் கிடைத்ததால், தடுப்புக் காவலில் வைக்கப்பட்டனர்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: அமைதியான முறையில் கருப்புக் கொடி காட்டுவது என்பது ஜனநாயக சம்பிரதாயத்தில் நம்முடைய அடிப்படை உரிமைகளில், அதாவது 'பிரீடம் ஆப் எக்ஸ்பிரஷன்' என்கின்ற உரிமைகளில் இருக்கிற ஒன்றாகும். இவ்வாறு அமைதியான முறையில் பலாத்காரம் இல்லாமல் கருப்புக்கொடி காட்டுகிற நிகழ்ச்சியைத் தடை செய்ய வேண்டிய அவசியம் ஏன் ஏற்பட்டது?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: 'பிரீடம் ஆப் எக்ஸ்பிரஷன்' எல்லோருக்கும் இருக்கிறது. அமைதியாக இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் எடுத்ததற்கெல்லாம் கருப்புக்கொடி காட்டுவது, அழு வோம் என்று சொல்வது இதெல்லாம் ஜனநாயகத்தில் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. கருப்புக்கொடியை சில சமயங்களில் காட்டலாம். அதாவது தங்களுடைய அபிப்பிராயத்தை அழுத்தத்திருந்த மாகத் தெரிவிப்பதற்காகக் காட்டலாம். அப்படி ஒரு சம்பிரதாயம் உண்டு. இல்லையென்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் அதை எந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் காட்டவேண்டும்? ஒரு அமைச்சர் சில அலுவல்களையொட்டி வருகிறார். அது கல்வி ஸ்தாபனமாக இருக்கலாம், அல்லது கலை ஸ்தாபனமாக இருக்கலாம், அல்லது வேறு ஸ்தாபனமாக இருக்கலாம். அங்கு இவ்வாறு செய்தால் பத்து பேர் இருந்தால் அமைதிக்குப் பங்கம் ஏற்படுகிறது. அமைதிக்குப் பங்கம் ஏற்படுகிறபொழுது எதையும் அனுமதிக்கக்கூடாது என்ற வகையிலே இது நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

9-09
a.m.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா: சார், கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சென்ற ஊரில் மட்டும் கைது செய்தார்களா அல்லது அவர்கள் அப்படிச் செல்லாத ஊர்களிலும் கைது செய்தார்களா என்று தெரிவிப்பார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: யார் யார் இதிலே கலந்து கொள்ளக் கூடும் என்று போலீசார்களுக்குத் தகவல் வந்ததோ, அந்த வகையில் நடவடிக்கை எடுத்து இருப்பார்கள்.

சென்னை பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன்

* 39 கேள்வி.—புலவர் கா. கோவிந்தன் : } கனம் முதல் அமைச்சர்
திரு. மு. கருணாநிதி }
தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா:

சென்னை "பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன்" அலுவலர்கள் மீதான லஞ்சக் குற்றச்சாட்டு பற்றிய கேள்வி எண் 363-க்கு 23-3-1964-ல்

21st January 1965]

அளித்த பதிலையொட்டி தற்போது அவ்விசாரணை முடிந்து விட்டதா? முடிவு என்ன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Charges have been framed against the accused officials and action is being taken in accordance with the rules for disciplinary proceedings.

தேசிய உபகாரச் சம்பளத்திட்டம்

* 40. கேள்வி—திரு. மு. கருணாநிதி: கனம் முதல் அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா:

(அ) 1964-65ம் ஆண்டில் தேசிய உபகாரச் சம்பளத்திட்டத்தின் கீழ் உபகாரச் சம்பளம் வழங்கப்படுவதற்காகத் தமிழக அரசாங்கம் எத்தனை மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்துள்ளது?

(இ) இவர்கள் எந்த அடிப்படையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Under the National Scholarship Scheme, the students are selected by the Government of India against the quota of scholarships allotted to the State from the Merit lists furnished by the various examining bodies. The number of students selected for the year 1964-65 is as follows :

From the results of the S.S.L.C. Examination held in March 1964	130
From the results of the Matric Examination held in March 1964	3
From the results of the Pre-University course held in April 1964	15
From the results of the Degree Examination held in April 1964	32
Total	180

(b) The students are selected on the basis of marks obtained in the examinations.

புகார் விசாரணை நிலையங்கள்

* 41. கேள்வி—திரு. மு. கருணாநிதி: கனம் முதல் அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா:

நிர்வாகத் துறையில் ஏற்படும் கால தாமதத்தைப் போக்க அரசாங்க அலுவலகங்களில் “புகார் விசாரணை நிலையங்களை” நிறுவ அரசு உத்தேசித்துள்ளதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Yes. It has been decided to constitute Complaints Cells in the Secretariat, Board of Revenue, and Offices of the Heads of Departments, including Collectors and District Heads. The cells have started functioning.

[21st January 1965]

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: சார், இந்தப் புகார் குழுக்களின் அலுவல்கள் என்னென்ன, கடமைகள் என்னென்ன என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் விளக்குவார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: பொதுவாக மக்கள் குறைகள், கோரிக்கைகள் தெரிவித்தால் உடனடியாகக் கவனிக்க வேண்டும். தவிர்க்க முடியாத தாமதங்கள் ஏற்படுகின்றன என்றாலும் அவற்றைக் கவனிக்க என்று ஒரு தனி அதிகாரி இப்பொழுது செக்ரடேரியட்டில், போர்ட் ஆஃப் ரெவின்யூவில் அதற்கென்று நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்—அவர்கள் கவனித்தால் அவைகள் சீக்கிரம் கவனிக்கப்படும். அதே போல கலெக்டர் காரியாலயங்களிலும், இதற்கென்று தனி அதிகாரி நியமிக்கப்படாவிட்டாலும், இருக்கிற அதிகாரிகளில் ஒருவர் இவற்றில் அப்போதைக்கப்போது கவனம் செலுத்தி, மக்களுடைய குறைகளைக் கவனிக்க வேண்டும் என்று தான் இந்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதுதான் நோக்கம்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: கலெக்டர் அலுவலகங்களிலே இப்பொழுது நியமிக்கப் பட்டிருக்கிற அதிகாரிகள் அவர் கீழேயே வேலை செய்யும் அதிகாரியாக இருப்பதால், இந்தப் புகார்களை அவர்கள் விசாரிப்பதால் தக்க பலன் ஏற்படும் என்று சர்க்கார் கருதுகிறதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கலெக்டர்தான் இதற்கெல்லாம் பொறுப்பு. ஆகையினால் அவர் பார்த்து, தகுந்த அதிகாரியை நியமிக்கப் போகிறார். இதற்கென்று ஒரு தனி அதிகாரியைப் போட்டு அதனால் அதிகமான செலவுக்கு இடம் வைக்க வேண்டாம் என்பதுதான் கருத்து. கலெக்டருக்கே பொறுப்பு இருப்பதால் வேண்டியதை அவரே செய்யக்கூடும் என்று சர்க்கார் நம்புகிறது.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: சார், செக்ரடேரியட்டில் இருக்கக் கூடிய ஒவ்வொரு இலாகாவிற்கும் தனித்தனியாகக் குழுக்கள் இருக்கின்றனவா அல்லது செக்ரடேரியட்டில் உள்ள அத்தனை இலாகாக்களுக்கும் சேர்ந்து ஒரு குழுவா என்று தெரிவிக்க முடியுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: எல்லா இலாகாக்களுக்கும் சேர்த்துத்தான் ஒரு அதிகாரி என்று போடப்பட்டிருக்கிறது.

சர்க்கரை ஆலைகள்

* 42. கேள்வி—புலவர். கா. கோவிந்தன்: கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா:

(அ) தமிழகத்தில் இடம் பெற்றிருக்கும் சர்க்கரை ஆலைகள் எத்தனை?

(இ) அவற்றில் ஆண்டொன்றிற்குச் சராசரி எவ்வளவு சர்க்கரை உற்பத்தி ஆகிறது?

21st January 1965]

(உ) புதிய ஆலைகள் மேலும் துவக்க உத்தேசம் உண்டா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: (அ) சென்னை மாநிலத்தில் தற்போது 10 சர்க்கரை ஆலைகள் இயங்கி வருகின்றன.

(இ) 1963-64ம் வருடத்தில் 142,660 டன் சர்க்கரை உற்பத்தியாயிற்று.

(உ) ஐந்து புதிய ஆலைகள் கட்டப்பட்டு வருகின்றன. மேலும் சில ஆலைகள் நிறுவ மத்திய சர்க்காரை அனுமதி கோரியிருக்கிறோம்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: நம்முடைய மாநிலத்தின் சர்க்கரைத் தேவையில் இந்த உற்பத்தி எத்தனை சதவீதமாக இருக்கிறது? வெளியிலேயிருந்து நமக்கு வருகிற சர்க்கரையின் அளவு என்ன என்று அறிவிக்க முடியுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: நமக்கு வெளியிலிருந்து சர்க்கரை வந்து கொண்டதான் இருக்கிறது. தேவை என்ன என்று கணக்கு இப்பொழுது இல்லை.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா: சார், புதியதாக நிறுவப்படும் ஆலைகள் எந்தெந்த மாவட்டத்தில் அமைப்பார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: ஐந்து புதிய ஆலைகள் கட்டப்பட்டு வருகின்றன என்று சொன்னேன். அவை (1) Kallakurichi Co-operative Sugar Mills, (2) National Co-operative Sugar Mills, Alanganallur, Madurai district, (3) Aruna Sugars, Pennadam, (4) Sakthi Sugars, Appakudal and (5) South India Steel and Sugars Limited, Mundiambakkam—என்று கட்டப்பட்டு வருகின்றன. புதிதாக ஆரம்பிக்க, லைசென்ஸ் கோரியிருக்கும் மூன்று சுட்டுறவு மில்களும், நான்கு தனியார் மில்களும் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு, உத்தரவு கிடைக்கவில்லை.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி: சார், சர்க்கரை ஆலைகள் புதிதாக அதிகமாக ஆரம்பிக்கப்பட்டுக் கொண்டு இருப்பதால், நெல் விளைவு குறைந்து, கரும்பு அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப் பட வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுவதால், அதனால் உணவு உற்பத்தி பாதிக்கப்படுகிறது என்பதை சர்க்கார் அறிவார்களா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: பாதிக்கப் படாது என்று சர்க்கார் நினைக்கிறார்கள்.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி: சார், மத்திய சர்க்காரில் அனுமதி கோரி புதிய ஆலைகளை எங்கெங்கே வைப்பதாக உத்தேசம்? 50 டன், 100 டன் கபாசிடி உள்ள புதிய ஆலைகளை வைக்க யார் யாருக்கு லைசென்சுகள் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கின்றன என்று அமைச்சர் தெரிவிப்பாரா?

[21st January 1965]

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அனுமதி பெறுவதற்கு முன்னால், ஜனங்களுக்கு ஒரு 'எக்ஸ்பெக்டேஷனை'—அதற்கு தமிழ் என்ன சொல்வது (திரு. கே. ஏ. மதியழகன்—ஆவல்) ஆவலை உண்டாக்குவது சரியாக இருக்காது. 100 டன்னுக்குக் குறைவாக உள்ள ஆலைகளுக்கு இண்டஸ்ட்ரியல் டெவலப்மென்ட் ரெகுலேஷன் ஆக்ட் அனுமதி லைசென்ஸ் தேவையில்லை. அப்படி கோரிக்கை வந்தால் இராச்சிய சர்க்காரே உத்தரவு கொடுக்கிறோம்.

திருமதி சி. குழந்தை அம்மாள் : தலைவர் அவர்களே, சிறிய மில்களில் உற்பத்தியாகும் கந்தசாரி சர்க்கரையின் விலை, சர்க்கரை ஆலையில் உற்பத்தியாகும் சர்க்கரையின் விலையைவிட கிலோவுக்கு ஒரு ரூபாய், பதினான்கு அணு அதிகமாக இருக்கிறதே அதற்குக் காரணம் என்ன? அதைக் குறைக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : சிறிய ஆலைகளுக்கு எக்ஸைஸ் ட்யூடி கிடையாது. சில சலுகைகள் உண்டு. கண்ட்ரோல் கிடையாது. அந்த விலையைக் குறைக்க இஷ்டம் இல்லை. சிறிய ஆலைகள் ஓரளவுக்கு வர வேண்டும் என்பதுதான் சர்க்காரின் நோக்கம்.

திரு. செ. கோ. விஸ்வநாதன் : செங்கல்பட்டு மாவட்டம் பட்டாளத்திலுள்ள கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை நஷ்டத்தில் நடைபெற்று வருகிறது. அதற்குக் காரணம் என்ன என்று தெரிவிக்க முடியுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : எந்தத் தொழிலாக இருந்தாலும், ஆரம்பித்தவுடன் லாபமாக இருக்காது. அதோடு நாம் இப்பொழுது அதிகமாக டிப்ரிசியேஷன் போடுகிறோம். மூன்று, நான்கு வருஷங்களுக்குப் பிறகு தான் லாபக் கணக்குப் பார்க்க முடியும்.

திரு. கே.ஆர். ஆர்.எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம் : சார், புதிதாக அமைக்க இருக்கும் கூட்டுறவு மில்களில் ஒன்றை, கிழக்கு ராமநாதபுரம் பிற்பட்ட பகுதியாக இருப்பதை முற்படுத்த, அங்கே அமைக்க உத்தேசிக்கப்படுமா என்று அறியவிரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அதைப் பற்றித் தகவல் இல்லை.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : சார், இப்பொழுது கட்டப்பட்டு வருகிற சர்க்கரை ஆலைகளில் எத்தனை கூட்டுறவுத் துறையில் இருக்கும், எத்தனை தனியார் துறையில் இருக்கும் என்பதை விளக்கக் கோருகிறேன். இனிமேல் நிறுவப்படும் எல்லா சர்க்கரை ஆலைகளையும் கூட்டுறவுத் துறையிலேயே அனுமதிக்க சர்க்கார் ஒரு முடிவு எடுப்பார்களா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இப்பொழுது கட்டப்பட்டு வருகிற ஆலைகளில் இரண்டு கூட்டுறவுத் துறையிலும், மூன்று தனியார் துறையிலும் அமையும். இனிமேல் நான் லைசென்ஸ்

21st January 1965]

அல்லது அனுமதி வழங்கவேண்டும் என்று கேட்டிருப்பது, கூட்டுறவுத்துறையில் 3, தனியார் துறையில் 4. எல்லா ஆலைகளையும் கூட்டுறவுத் துறையில் வைக்கவேண்டும் என்றால் அதற்குப் போதிய நிதி வசதி கிடையாது. ஆகவே நமக்குத் தொழில் வளரவேண்டும், பண்டங்கள் அதிகம் உற்பத்தியாக வேண்டும் என்பதால் எந்த எந்தத் துறையில் கோரிக்கை வந்தாலும், அவற்றைக் கொடுக்க சர்க்கார் ஆலோசிக்கும்.

திரு. கே. பொன்னையன்: தலைவர் அவர்களே, சர்க்கரைக் கட்டுப்பாட்டை எடுத்துவிடப் போவதாக பேச்சு அடிபடுகிறதே, அப்படி நீக்கப் போவதாக உத்தேசம் உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: அது எனக்குத் தெரியாது. மத்திய சர்க்காரைக் கேட்கவேண்டும்.

* 43 கேள்வி.—திரு. கே. ஏ. மதியழகன் (திரு. ம. கமலநாதன் சார்பில்): கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க் கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

கிருஷ்ணகிரி வட்டத்தில் சிறிய அளவில் சர்க்கரை உற்பத்தித் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க யாருக்கேனும் லைசன்ஸ் வழங்கப் பட்டுள்ளதா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: இல்லை.

எண்ணெய் சுத்திகரிப்பு தொழிற்சாலை

* 44 கேள்வி.—திரு. கே. ஏ. மதியழகன் (திரு. ம. கமலநாதன் சார்பில்): கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க் கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

தமிழகத்தில் எண்ணெய் சுத்திகரிப்பு தொழிற்சாலை நிறுவ வது எந்த நிலையில் உள்ளது?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: மத்திய அரசாங்கம் சென்னைக்கருகிலுள்ள மணலி என்னுமிடத்தில் ஒரு எண்ணெய் சுத்திகரிப்பு தொழிற்சாலையை நிறுவ உத்தேசித்துள்ளது. பூர்வாங்க வேலைகள் தொடங்கப்பட்டுள்ளன.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: பூர்வாங்க வேலைகளில் நில ஆர்ஜிதம் போன்றவைகள் எவ்வளவு தூரம் முடிந்திருக்கின்றன? அது பற்றிய விவரங்கள் கூற முடியுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: நிலம் வாங்கியாய்விட்டது.

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி: மணலியில் ஒரு எண்ணெய் சுத்திகரிப்புத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கப் போவதாக அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். மணலியில் நிலம் வாங்கியாய்விட்டதென்றால், அந்த நிலத்தின் மதிப்பு எவ்வளவு போடப்பட்டது?

[21st January 1965]

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: அந்தக் குறிப்புகளெல்லாம் சப்ளிமெண்டரி எஸ்டிமேட்டிலே போட்டு அச்சடித்துக் கொடுத்திருக்கிறோம். அதிலே பார்த்துக்கொள்ளலாம்.

சிமெண்ட் தொழிற்சாலை

* 45 கேள்வி—திரு. கரு. சீமைச்சாமி (திரு. ம. கமலநாதன் சார்மில்): கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க் கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

வடசேலம் மாவட்டத்தில் சிறிய அளவில் சிமெண்ட் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கும் உத்தேசம் உண்டா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இல்லை.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி: இராமேசுவரம், தனுஷ்கோடிப் பகுதியில்.

கனம் சபாநாயகர் : வடசேல மாவட்டத்தில் சிமெண்ட் தொழிற்சாலை வைப்பதற்கும், இராமேசுவரத்திற்கும் என்ன சம்பந்தம் இருக்கிறது?

திரு. கரு. சீமைச்சாமி: இராமேஸ்வரம், தனுஷ்கோடிப் பகுதியில் கடலுக்கடியில் இருக்கும் நுரைச் சங்குகளை (கோரல் ரீஃப்) தோண்டியெடுத்து துலக்கப்பட்டி சிமெண்ட் தொழிற்சாலைக்கு கொண்டு போகிறார்கள். கடலுக்கடியில் அந்த 'ரீஃப்' இருப்பதால் அலைகள் வந்தால் தடுக்கக்கூடிய சக்தி அதற்கு இருக்கும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே, இனிமேலாவது அந்த ரீஃப்களைத் தோண்டியெடுத்துப் போகாமல் தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: கனம் அங்கத்தினர் சொல்கிற கருத்து சரியா, தவறு என்றே எங்களுக்குத் தெரியாது. யாரோ வழிப்போக்கன் கடலிலேயிருக்கும் கோரல் ரீஃப்பைத் தோண்டியதால் அலை வந்துவிட்டது என்றால், அதையெல்லாம் பார்த்து சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுப்பதாயிருந்தால் சர்க்காரே நடத்த முடியாது.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இராமேசுவரம் தீவில் தனியார் துறைக்கு சிமெண்ட் தொழிற்சாலை ஒன்றுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட லைசென்ஸ் அப்படியே இருக்கிறது. தொழிற்சாலை நடைபெறாமல் இருக்கிறது. அந்தப் பகுதியில் சமீபத்தில் ஏற்பட்ட புயல் கொந்தளிப்பை அனுசரித்து, இராமேஸ்வரம் அருகில் பொதுத்துறையில் அந்தத் தொழிற்சாலையை நிறுவுவதற்கு மத்திய திட்டக் கமிஷனை நமது தொழிலமைச்சர் வற்புறுத்துவார்களா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: இராமேசுவரம் லைசென்ஸை சர்க்கார் எடுத்து நடத்துவதாக உத்தேசம் இல்லை.

21st January 1965]

தாற்பு ஆலைகள்

* 46 கேள்வி.—திரு. கரு. சீமைச்சாமி (திரு. ம. கமலநாதன் சார்பில்): கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

வடசேலம் மாவட்டத்தில் தாற்பு ஆலை ஒன்று ஆரம்பிக்க தனியார்க்கு லைசன்ஸ் கொடுக்கப்பட்டுள்ளதா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: வடசேலம் அபிவிருத்தி மாவட்டத்தில் ஹோசூர் தாலுக்காவில் தனியார் துறையில் ஒரு தாற்பு ஆலை நிறுவ லைசன்ஸ் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

* 47 Q.—SRI K. CHEEMAICHAMI (on behalf of SRI C. SRINIVASAN): Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether there is any proposal to establish a spinning mill in the area near Ilayangudi in Paramakudi taluk of Ramana-nathapuram district?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: A cotton spinning mill is under construction at Kamudakudi, near Ilayangudi in the Paramakudi taluk.

காகித உற்பத்தி ஆலை

* 48 கேள்வி.—திரு. ஆ. கு. சுப்பையா: கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) தஞ்சை மாவட்டத்தில் காகித உற்பத்தி ஆலை ஒன்று ஆரம்பிக்க அரசாங்கம் உத்தேசித்துள்ளதா?

(இ) ஆமென்றால் எந்த தாலுகாவில் எப்பொழுது ஆரம்பிக்கப்படும்?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: (அ) & (இ) தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் தனியார் துறையில் இரு காகித ஆலைகள் நிறுவ லைசன்சுகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் ஒன்று பட்டுக் கோட்டை தாலுக்காவில் ஆரம்பிக்கப்படும். மற்றொரு ஆலையை எந்த இடத்தில் நிறுவுவதென்பது இன்னும் தீர்மானிக்கப்படவில்லை. ஆலைகள் கூடிய சீக்கிரம் ஆரம்பிக்கப்படலாம்.

மருத்துவக் கல்லூரிகளில் மாணவர்களை அனுமதித்தல்

* 49 கேள்வி.—திரு. மு. கருணாநிதி: கனம் சுகாதார அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) மருத்துவக் கல்லூரிகளில் 10 சதவிகிதம் இடங்கள் மற்ற மாநில மாணவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட வேண்டுமென்று மாநில அரசாங்கம் ஏதேனும் முடிவு எடுத்திருக்கிறதா?

(இ) ஆமெனில், அப்படி ஒதுக்கப்பட்ட இடங்களுக்கு மாணவர்களைத் தேர்ந்து எடுக்கும் பொறுப்பு யாருடையது?

[21st January 1965]

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

Jeep in Development Blocks

* 50 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state whether there is any proposal to withdraw the jeeps from the Development Blocks and if so, the reasons for the same ?

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத்: சமுதாய வளர்ச்சி வட்டாரங்களிலுள்ள மோட்டார் வாகனங்களை உபயோகிக்கும் விதிகளை மாற்றியமைக்கும் விஷயம் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: நான் கேட்ட கேள்வி, 'ஜீப்களைப் பளாக்குகளிலிருந்து எடுத்துவிடப் போகிறீர்களா?' என்பது. விதிகளை மாற்றி அமைக்கும் விஷயம் பரிசீலனையில் இருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் பதில் கூறினார்கள். அப்படியானால், ஜீப்கள் தொடர்ந்து அவர்களிடத்திலேயே இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கலாமா?

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத்: இப்பொழுது இருந்துகொண்டிருக்கும் விதிகளை மாற்றியமைக்கும்போதுதான் அதனுடைய முடிவு என்ன என்று தெரியும்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: அந்த ஜீப்கள் உத்தியோகத்திற்குச் சம்பந்தம் இல்லாத வேறு பல காரியங்களுக்கு, துஷ்பிரயோகம் செய்யப்பட்டு வருகிறது என்ற புகார் அமைச்சருக்கு வந்திருக்கிறதா?

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத்: அப்படி கனம் அங்கத்தினருக்கு ஏதாவது புகார் இருந்து, அமைச்சருக்கு எழுதியனுப்பி கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தால், சர்க்கார் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

திரு. கே. ஆர். ஆர்எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம் : சமுதாய வளர்ச்சி வட்டாரங்களில் இருக்கின்ற ஜீப் கார்கள் மாதத்தில் இருபது நாட்களுக்கு மேல் ஆர். டி. ஓ., தாசில்தார் ஆகியவர்களுக்குத்தான் உபயோகப்படுகின்றன. அதனால் வளர்ச்சி வட்டாரத்திலே நடை பெறவேண்டிய வேலை மிகவும் தடைபடுகிறது. ஆகவே இத்தனை நாட்கள் ரெவின்யூ டிவிஷனல் அதிகாரியின் வசம் ஜீப் இருக்கவேண்டும், இத்தனை நாட்கள் அபிவிருத்தி வேலைகளுக்கு உபயோகப் படுத்தப்பட வேண்டும் என்ற வகையில் ஏதாவது விதிமுறை செய்யப்படுமா?

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத் : ரெவின்யூ டிவிஷனல், அதிகாரி, தாசில்தார் போன்றவர்களும் சமுதாய அபிவிருத்தி வேலைகள் சம்பந்தமாகத்தான் அந்த ஜீப்களை உபயோகப்படுத்தி வருகிறார்கள்.

21st January 1965]

திரு. செ. மாதவன்: தலைவர் அவர்களே, ஜீப் கார்கள் தவறாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருவதால் அவற்றை எடுத்துவிட வேண்டும் என்ற இந்தியத் தலைமை அமைச்சர் அவர்களின் கருத்து இந்த அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டதா? அதைக் குறித்து இந்த அரசாங்கம் என்ன கருதுகிறது?

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத்: இந்தியத் தலைமை அமைச்சர் பார்லிமென்டில் இது சம்பந்தமாகப் பேசியதை யெல்லாம் கனம் அங்கத்தினர் படித்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். முன்பு பேசும்போது purposeful use என்று தான் குறிப்பிட்டார். பூரணமாகவே எடுத்துவிட வேண்டும் என்று கூறவில்லை. சில தவறு நடக்கிறதென்றால், ஒழுங்குமுறைகளை இன்னும் கடினமாக்கினால் சரியாகப் போய்விடும். கிராம அபிவிருத்தி வேலைகளுக்காகச் சென்றுவிட்டு, இரவு நேரங்களில் அதிகாரிகள் திரும்ப வேண்டியிருக்கலாம். கிராம முன்னேற்றத்தைப் பற்றிய திட்டங்களைக் கவனிக்கவும், விவசாய கிராம மக்களோடு தொடர்பு கொண்டு, உரையாடுவதற்கும் அதிகாரிகள் அடிக்கடி கிராமப் புறங்களுக்குப் போக வேண்டிய சந்தர்ப்பங்களில் ஜீப்பின் உபயோகம் தேவைப்படுகிறது. இவற்றையெல்லாம் கருத்தில்கொண்டுதான் இந்தியத் தலைமை அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள் என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்: பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் இருக்கும் ஜீப்களை எடுத்துவிடப் போவதாக அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லவில்லை. அந்த ஜீப் நீடித்திருக்கும் என்றும் அவர் சொல்லவில்லை. இப்படி ஒரு சந்தேகம் இருக்கிறது. அந்த ஜீப்களை எடுத்துவிட்டால், அங்குள்ள அதிகாரிகள் துரிதமாக வேலை செய்வதற்கு என்ன மாற்று வசதி செய்து கொடுக்கப் போகிறார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் சபாநாயகர்: ஜீப்களை எடுத்துவிடப் போவதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லவில்லையே.

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்: அவை இருக்கும் என்றும் அவர்கள் சொல்லவில்லை.

கனம் சபாநாயகர்: சீர்திருத்தி எப்படியாவது அதை வைத்து நடத்த வேண்டும் என்று தான் சொல்கிறார்.

திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற ஜீப்களை ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபிசர், தாசில்தார் போன்றவர்கள் அடிக்கடி எடுத்துக்கொண்டு போய்விடுகிறார்கள். அதனால், கலெக்டருக்குக் கொடுத்திருக்கும் 'வான்'களும், தாசில் தாருக்குக் கொடுத்திருக்கும் 'வான்'களும் அதிகப்படியான உபயோகப்படுத்தப்படவில்லை. பொதுவாகப் பார்க்கப்போனால், இந்த ஜீப்கள் அடிக்கடி 'ரிபேர்' என்று சொல்லக்கூடிய நிலையில் இருக்கின்றன. ஆகவே, ஐந்து அல்லது பத்து வருஷங்களுக்கு ஒரு முறை அவற்றைப் புதுப்பிப்பதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

[21st January 1965]

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத் : ஏற்கனவே 'கண்டெம்' ஆன ஜீப்ப்கள் மாற்றியமைக்கக்கூடிய முறையில் இருந்து கொண்டிருந்தன. தேசிய நெருக்கடிப் பிரச்சனை தோன்றுவதற்கு முன்னால் தான் பழைய ஜீப்புகளைக் கழிக்க வேண்டும் என்று உத்தரவிட்டிருந்தோம். தற்போது குறிப்பாக, மலை ஜாதியினர் வசிக்கக்கூடிய பிராந்தியங்களில் அம்மாதிரி செய்யவேண்டும் என்று இருக்கிறது. என்றாலும், பெவினியூ டிவிஷனல் அதிகாரி போன்றவர்கள், ஜீப்புகளை எடுத்துக் கொண்டுபோகும்போது ப்ளாக் வேலைகளுக்கு இடைஞ்சல் இல்லாமலும், ஊறு விளைவிக்காமலும் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டியது தான். அதற்கு மாறாக அவர்கள் நடந்து கொண்டதாகத் தகவல் கொடுத்தால் அதைப்பற்றி, விதிகளை மாற்றியமைக்கும்போது பரிசீலிக்கலாம்.

திருமதி சி. குழந்தையம்மாள் : அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிக்கும்போது பொதுவாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பது மாதிரி தான் சொன்னார்கள். பொதுவாக நடவடிக்கை எடுத்தால் வேலை நடப்பதில்லை. பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் ஜீப்புகளைக் கொண்டு எதிர்பார்க்கப்படும் வேலைகள் முழுவதும் நடக்கத்தக்க அளவில் ஜீப்புகள் அங்கு உபயோகத்திற்குக் கிடைக்கின்றனவா என்றால், இல்லை. எப்பொழுது பார்த்தாலும் 'ரிபேர்' என்ற நிலையில் அவை இருக்கின்றன. ஜீப்புகள் உடனுக்குடன் கண்டிப்பாக ரிபேர் செய்யப்பட வேண்டும்; அல்லது வேறு ஜீப்புகள் வாங்கிக் கொடுக்கப்படவேண்டும்.

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத் : ப்ளாக்கிலுள்ள ஜீப்புகளை ரிபேர் செய்வதற்கு என்று ஓர்க்ஷாப்புகள் இருக்கின்றன. எந்த ப்ளாக்கிலாவது அதிக மோசமாக ஜீப்புகள் இருக்கின்றன, ஓர்க்ஷாப்பிற்குச் சென்று ரிபேர் செய்யப்பட்டுத் திரும்பி வருவதில் காலதாமதம் ஏற்பட்டிருக்கின்றது என்கிற தகவல் இருந்து, அதைச் சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தால், தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : ப்ளாக் வேலை இல்லாத நேரங்களில் இந்த ஜீப்புகள் சினிமாக் கொட்டகைகள் முன்பும், காய் கறிக் கடைகள் முன்பும், ஜவுளிக் கடைகள் முன்பும் பல மணி நேரம் நிற்கின்றன. இதைப்பற்றிய விவரங்கள் சேகரித்து, அப்படியெல்லாம் வேலை இல்லாத நேரங்களில் ஜீப்புகள் பயன்படுத்தப்படுவதைத் தடுக்க ஆவன செய்வார்களா?

கனம் சபாநாயகர் : 'எழுதியனுப்பினால், கவனிக்கிறேன்' என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள்.

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத் : இந்த ஜீப்புகள் நல்ல முறையில் பயன்படுத்தப்படுவதற்கான வகையில் கனம் அங்கத்தினர்களும் ஒத்துழைப்புத் தரலாம். அரசாங்கம் அப்போதைக்கப்போது வரும் புகார்களைக் கவனித்து, சில நடைமுறைகளை அனுசரிக்கும் படி உத்தரவிட்டிருக்கிறது. ஜீப்புகளை குறிப்பிட்ட வட்டாரத்திலிருந்து, வேறு இடங்களுக்கு எடுத்துச்செல்லக்கூடாது. மேலதிகாரிகள் கண்காணிப்பாக இருக்கவேண்டும் 'லாக் புக'வை

21st January 1965]

ஆர். டி.ஓ., கலெக்டர் கவனிக்க வேண்டும் ஐந்து பேர்களுக்கு மேல் ஜீப்பில் ஏறக் கூடாது, 'ஸ்பீட்' விஷயத்திலும் ஜாக்ஷயதையாக இருக்கவேண்டும், பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களும், பிளாக் ஆபிஸிலிருந்து தங்களுடைய வீட்டுக்கு எடுத்துக் கொண்டு போகக் கூடாது, சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள், மேல் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் கூட, ஒரு வாரத்திற்கு முன்பு தகவல் கொடுத்துவிட்டு, பிளாக் அதிகாரிகளுடன் சென்று கிராம வேலைத் திட்டங்களைப் பார்க்கலாம். எனற வகையில் ஏழுமூட்டு மாதங்களுக்கு முன்பு சர்க்கார் உத்தரவு பிறப்பித்திருப்பது கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. கே. ஆர். ஆர்எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம்: அபிவிருத்தி வேலைகளுக்கு இருக்கிற ஜீப்புகளுக்கு குறிப்பிட்ட அளவு தான் பெட்ரோல் கொடுக்கப்படுகிறது. மற்ற வேலைகளுக்கும் ஜீப்புகளைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். அதனால் வட்டார வேலைகளுக்கு என்று எடுக்கிறபோது பெட்ரோல் இல்லாமல் போகிறது. ஆகவே அதிகாரிகள் தனி வேலைகளுக்கு ஜீப்புகளை எடுக்கும்போது தனியாகப் பெட்ரோல் வாங்கி உபயோகித்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்ய முடியுமா?

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத்: ஏற்கனவே அத்தகைய கண்டிப்பான விதிகள்தான் இருக்கின்றன. மற்ற அதிகாரிகளுக்கு வேறு வாகன வசதி இருப்பதனால் வட்டார அபிவிருத்தி வேலைகளுக்காகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள ஜீப்புகளை உபயோகிக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படாது.

திரு. இரா. நாராயணன்: வட்டார வளர்ச்சிக்காகக் கொடுக்கப்பட்ட ஜீப்புகள் பழுதடைந்தால் அதை ரிபேருக்கு அனுப்பினால் மூன்று நான்கு மாதம் ஆகிறது ரிபேர் ஆகி வருவதற்கு. துரிதமாக ரிபேர் செய்து அனுப்பவும், நீண்ட காலமாகும்போல் இருந்தால் மாற்று ஜீப்புகள் கொடுக்கவும் ஏற்பாடு செய்வார்களா?

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத்: தேசிய நெருக்கடி தீரும் வரையில் புது ஜீப் கொடுக்க உத்தேசம் இல்லை.

திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர்: பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களும், கமிஷனர்களும் டிரைவிங் கற்றுக் கொள்வதற்காக இந்த ஜீப்புகளை உபயோகப்படுத்துவதன் காரணத்தினால் தான் இவை சீக்கிரம் பழுது அடைந்துவிடுகின்றனவா?

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத்: அவ்வாறு செய்யக் கூடாது; எங்காவது அப்படி நடக்கிறது என்று புகார் செய்தால் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன்.

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்: ரெவின்யூ தாசில்தார்கள் ஜீப்பில் பறக்கும் போது ஸ்பெஷல் தாசில்தார்கள் நடந்து கொண்டே இருக்கிறார்களே, இவர்களுக்கும் ஜீப் கொடுக்கக் கூடாதா?

[21st January 1965]

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத் : ரெவின்யூ தாசிஸ்தாருக்கு இதில் சம்பந்தமில்லை.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : பல பஞ்சாயத்து யூனியன் களிலே தலைவர்களுக்கும், ஆணையாளர்களுக்கும் தகராறு வருவதற்குக் காரணம் இந்த ஜீப் என்று கூறப்படுகிறது. ஆகவே யாராவது ஒருவர் மட்டுமே உபயோகப்படுத்த வேண்டுமென்று உத்தரவிட முடியுமா?

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத் : தகராறு வருவதற்கு எத்தனையோ காரணங்கள் இருக்கலாம். இதுதான் காரணம் என்பதை ஏற்றுக் கொள்வதற்கில்லை.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : மதுரை, ராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி ஆகிய நான்கு மாவட்டங்களுக்கு என்று ஒரு வொர்க்ஷாப்பு தான் இருக்கிறது. அதனால் சின்ன பழுது ஏற்பட்டாலும் ரிபேர் செய்வதற்குக் காலதாமதமாகிறது. இன்னும் ஒரு வொர்க்ஷாப்பாவது வைக்க உத்தேசம் உண்டா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, வரவு செலவுத் திட்டம் விவாதிக்கப்படுகிறபோது இன்னும் நன்றாக இதைப் பரிசீலனை செய்யலாம். நான் கனம் அங்கத்தினர்கள் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்பதற்காக ஒரு யோசனை கூடச் சொல்வேன். இந்த ஜீப்களினால் தானே இவ்வளவு தகராறுகளும் வருகின்றன. ஆகவே இந்த ஜீப்புகளை எல்லாம் எடுத்துவிட்டு இந்த மன்றங்களுக்கு மாட்டு வண்டிகள் கொடுத்து விடலாம். வேண்டுமானால் ஒரு ஒற்றை மாட்டு வண்டி, ஒரு இரண்டு மாட்டு வண்டி என்று கொடுத்துவிடலாம். தலைவர்கள் ஒற்றை மாட்டு வண்டியைக் கட்டிக்கொண்டு போனால், ஆணையாளர்கள் இரண்டு மாட்டு வண்டியைக் கட்டிக் கொண்டு போக முடியும். கனம் அங்கத்தினர்கள் இந்த யோசனையைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திருமதி சி. குழந்தையம்மாள் : தலைவர் அவர்களே, எங்கள் வட்டாரத்தில் ஜீப் ரிப்பேர் ஆகி வொர்க்ஷாப்புக்கு அனுப்பினார்கள். சின்ன ரிபேர் தான், வெல்ட் பண்ண வேண்டும். வெல்டர் பதினைந்து நாள் லீவு போட்டிருந்தான் என்பதனால் அப்படியே வைத்துவிட்டார்கள். இந்தமாதிரியாக ஏற்படும் காலதாமதத்தைத் தவிர்க்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வார்களா என்று தான் கேட்டேன்.

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத் : இது சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்குத் தக்க உத்தரவுகள் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. துரிதப்படுத்த முயற்சிக்குகிறேன்.

திரு. ர. ஜீவரத்தினம் : பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்குக் கடுமையான உத்தரவு போட்டு இருந்தும் அதுபற்றி பல தகராறுகள்

21st January 1965]

ஏற்படுவதைத் தவிர்ப்பதற்கு கனம் முதல் அமைச்சர் சொன்னது போன்ற யோசனையை ஏற்றுக் கொள்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

(பதில் இல்லை.)

திரு. சி. பொன்னுசாமி: சபாநாயகர் அவர்களே, ஜீப்புகளுக்கு அதிகப்படியான வேலை இருப்பதனால் ஒரு மாட்டு வண்டியையும் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்பதாக உத்தரவு போடுவார்களா?

கனம் திரு. சே. ம. மஜீத்: பஞ்சாயத்துகளுக்கு மாட்டு வண்டி கொடுப்பது என்று வந்தால் விவசாய வேலை தடைபடுமோ என்று பயமாக இருக்கிறது.

New road.

* 51 Q.—SRI C. SRINIVASAN: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state the present stage of the proposal to form a road from Kalpiravu near Manamadurai in Ramanathapuram district linking Madurai-Ramanathapuram Road near Fasalai Kanmoi?

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத்: அத்தகைய திட்டம் ஆலோசனையில் இல்லை.

கஸ்தூரிபாய் காந்தி கன்னியா குருகுலம், வேதாரண்யம்

* 52 கேள்வி.—திரு. ஆ. கு. சுப்பையா: கனம் ஸ்தல நிர்வாக அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

வேதாரண்யம் கஸ்தூரிபாய் காந்தி கன்னியா குருகுலத்திற்கு 1964-65-ம் ஆண்டிற்கு நன்கொடையாக, பஞ்சாயத்து யூனியன் பொது நிதியிலிருந்து ரூ. 300 விகிதம் கொடுக்கும்படி ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கும் உத்தரவு போடப்பட்டதா?

THE HON. SRI S. M. A. MAJID: Permission has been given to such Panchayat Unions and Panchayats in Thanjavur District as are desirous of making contributions to the Kasthuriba Gandhi Kanya Gurukulam and pass resolutions each year to that effect, subject to the condition that the amount contributed by each does not exceed Rs. 300 and Rs. 50 respectively and the further condition that there are surplus funds available in their general accounts.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா: இந்த கன்யா குருகுலத்திற்குப் பொதுமான நிதி வசதி இல்லை என்பதற்காக அரசாங்கத்திலிருந்து இந்த உத்தரவு போட்டு இருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இன்னும் அதிகப்படியான நிதி வசதியை அரசாங்கத்தில் இருந்து செய்வார்களா?

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத்: ப்ளாக் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் நான் சொன்னேன். மற்றபடி இந்தக் கேள்வியை முதல் அமைச்சர், கல்வி அமைச்சர் ஆகியவர்களிடத்தில் போட வேண்டும்.

[21st January 1965]

அச்சுத் தொழில் பொருட்காட்சி

* 53. கேள்வி.—திரு. து. ப. அழகமுத்து : கனம் செய்தி விளம் பரத்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) சென்னை பிரிண்ட்டர்ஸ் அண்ட் லித்தோகிராபர்ஸ் அசோசியேஷன், அச்சுத் தொழிலின் வளர்ச்சியை மதிப்பிடுவதற்கு ஒரு பொருட்காட்சி ஏற்படுத்தும் பொருட்டு, 28-7-1964-ல் கோரிக்கைகள் அனுப்பியுள்ளனரா?

(இ) ஆம் எனில் அதன் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன?

கனம் திரு. கோ. பூவராகன் : (அ) ஆம்.

(இ) தற்போதுள்ள தேசிய நெருக்கடி நிலைமையை முன்னிட்டு அரசாங்க சார்பில் பொருட்காட்சிகள் நடத்த வேண்டாம் என்று உத்திரவு பிறப்பித்திருக்கிறது. ஆகவே அச்சுதொல் சம்பந்தமான பொருட்காட்சியை நடத்தவேண்டிய அவசியமில்லை என்று அரசாங்கம் கருதுகிறது. ஆதலால் அந்தக் கோரிக்கையின் பெயரில் எவ்வித நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை.

திரு. து. ப. அழகமுத்து : தலைவர் அவர்களே, அச்சுத் தொழிலுக்கு ஆர்ட் பேப்பருக்கு இறக்குமதி கோட்டா பெற மத்திய அல்லது மாநில அரசாங்கத்திடம் மெரிட் சர்டிபிகேட் பெற வேண்டுமென்று இருக்கிறது. க்வாலிடி பிரிண்டர்ஸ் என்று மெரிட் சர்டிபிகேட் பெற மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் கோரினால் அவர்கள் இங்கே வரும்போது பார்த்துக் கொடுப்பதாக சொல்கிறார்கள். அத்தகைய சர்டிபிகேட்டை மாநில அரசாங்கம் வழங்க மற்ற ராஜ்யங்களில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. இங்கே அப்படி ஏற்பாடு செய்யாததால் ஆர்ட் பேப்பர் இறக்குமதி லைசென்ஸ் வாங்குவது கஷ்டமாக இருக்கிறது. இதைக் கவனித்து, அந்த மெரிட் சர்டிபிகேட்டை மாநில அரசாங்கமே கொடுக்க வழி செய்யுமா?

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத் : மூலக் கேள்வியில் இருந்து இந்த உப கேள்வி எழவில்லை. தனிக் கேள்வி வேண்டும்.

Hogenakkal tourist centre.

* 54 Q.—SRI M. V. KARIVENGADAM : Will the Hon. the Minister for Information and Publicity be pleased to state whether there is any proposal to make Hogenakkal in Dharmapuri taluk as a tourist centre?

கனம் திரு. கோ. பூவராகன் : ஆம், ஐயா.

திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம் : ஹொகேனாகல் உள்ளாட்சியாக நீண்ட காலமாக இருந்து வருகிறது. அதுபற்றி ஏற்கனவே திட்டமிருப்பதாலும் ராஜ்யத்தின் பிற பகுதிகளில் இருந்து ஏராளமாக ஜனங்கள் வந்து தங்கப் போவதன் காரணத்தினாலும் உடனடியாக அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவார்களா?

21st January 1965]

கனம் திரு. கோ. பூவராகன் : அது மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் நிறைவேற்றப்படுவதாக இருந்தது. தேசிய நெருக்கடி காரணமாக ஒத்திவைக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம் : இதை மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட முடிவிற்குள்ளாவது தேசிய நெருக்கடியைத் தளர்த்தி உடனடியாக நிறைவேற்ற முன் வருவார்களா?

கனம் திரு. கோ. பூவராகன் : மூன்றாவது திட்டகாலத்திற்குள் நிறைவேற்ற முடியாது என்று நினைக்கிறேன்.

கனம் சபாநாயகர் : கேள்விகள் முடிவடைந்தன.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—CALLING ATTENTION TO OUTBREAK OF EPIDEMICS IN NORTH ARCOT DISTRICT.

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : தலைவர் அவர்களே, வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் குறிப்பாக அரசக்கோணம் தாலுகாவைச் சேர்ந்த மணப்பாக்கம், பள்ளூர், தக்கோலம் ஆகிய கிராமங்களில் காலரா; பெரியம்மை ஆகிய நோய்கள் பரவியுள்ளதைப் பற்றிய அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விஷயத்தைக் கனம் சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

* **THE HON. SRIMATHI JOTHI VENKATACHALAM :** Mr. Speaker, Sir there were 120 attacks and 30 deaths in November 1964 and 128 attacks and 55 deaths in December 1964 due to Cholera in North Arcot district. The increase in the incidence of cholera cases during November and December 1964 was due to heavy rains during the latter part of November and due to the movement of people on account of the Karthigai Deepam festival at Tiruvannamalai. The District Health Officer, North Arcot, visited the affected villages. One of the Assistant Directors of Public Health inspected the control measures undertaken in the district and gave necessary instructions for the early control of the infection. As many as 9,601 anti-cholera inoculations were done in the affected villages of Vellore, Chengam, Cheyyar and Walajapet taluks. Necessary preventive measures such as disinfection of infected houses, materials, etc., chlorination of water sources and isolation and treatment of affected cases were also undertaken. It is reported by the Director of Public Health that the cholera situation is under close watch and sufficient number of Reserve Health Inspectors have been posted to the district to attend to the control work.

2. As regards incidence of small-pox, 19 attacks and 4 deaths in November 1964 and 31 attacks and 11 deaths in December 1964 have been reported in the North Arcot district. In Arkonam and Nemili Panchayat Unions alone, there were 21 attacks and six deaths due to small-pox in December 1964. There was no scare of small-pox in the villages of Arkonam taluk and only sporadic cases of small-pox were reported. As many as 273 primary vaccinations and 4,231 re-vaccinations have been done in Arkonam taluk.

[Srimathi Jothi Venkatachalam] [21st January 1965]

There was incidence of small-pox in Nemili Panchayat Union during the week ending 19—12—1964. Immediately 118 primary vaccinations and 1,149 re-vaccinations have been done in this area. Necessary preventive and control measures have been instituted in the affected areas. The Public Health authorities can very easily identify whether a particular fever is due to small-pox or other causes and take action accordingly.

3. North Arcot district was free from plague during the year 1964. But rat falls were reported from Vellore Municipality during the third quarter of 1964. All plague control measures were instituted promptly to prevent any outbreak of plague.

III.—USE OF UNPARLIAMENTARY EXPRESSIONS IN THE HOUSE.

SRI M. KALYANASUNDARAM : With your permission, Sir, I want to bring to your notice about some unparliamentary remarks that were made yesterday in this House during the debate on the Governor's Address. The Hon. Speaker was not sitting in the Chair at that time. Nor was myself or the Hon. Chief Minister present at that time. I do not mind any criticism against my party. It is permissible. But one hon. Member, I think it is Sri V. Krishnamoorthy (I could recognise his voice) attacked me personally saying that I was a traitor. He is at liberty to have his own opinion. I do not expect any certificate from him. But what I say is this House is not the forum to use such harsh words. I know earlier there was some provocation for him. A circus buffoon would try to attack. . . .

SRI P. U. SHANMUGHAM : On a point of Order, Sir. . .

MR. SPEAKER : No point of order. The Hon. Member Sri M. Kalyanasundaram is explaining his case. He is not telling a story. He is saying that such words cannot be used against him. After he finishes his speech, the Hon. Member can raise his point. I will give him a chance.

SRI M. KALYANASUNDARAM : I am not speaking on a point of personal explanation. I am raising a point of order. I am concerned with the sanctity of proceedings of this House and the record of proceedings of this House. I do not want the Hon. Member Sri V. Krishnamoorthy to withdraw his remarks. I appeal to the Hon. Speaker not to allow such words and to expunge those words from the records.

MR. SPEAKER : I am sorry I was not here at that time. Meanwhile I request hon. Members not to use words like "அற்புத்தனமான, வெட்கமற்ற".

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Conduct or action of an hon. Member could be criticised but not the persons.

21st January 1965]

MR. SPEAKER: ஒரு செயல் துரோகம் என்று சொல்லலாம். “நீ ஒரு துரோகி, அவர் ஒரு துரோகி” என்று சொல்லக்கூடாது. That is a different thing. That sort of language would lower the dignity and prestige of the House and the dignity of proceedings of the House. This ought to be remembered by one and all irrespective of this or that party. I will go through the speeches made by one or two hon. Members yesterday and I will bring to the notice of the House what I feel. Meanwhile I request hon. Members not to use undignified words or unparliamentary words. People nowadays should not feel that using of undignified or harsh words or obscene words is a way of parliamentary practice. That ought to be put down first. They can express their opinion in any way they like. But they should do it strictly within the permissible limits of language. That ought to be there. If an hon. Member is attacked personally he has got every claim to plead that respectable words should be used. If one hon. Member goes on attacking another hon. Member personally it will be worse. May I request all hon. Members to-day, to-morrow or hereafter not to use unparliamentary words and not to make personal attacks. The particular action of an hon. Member could be criticised as “துரோகம்”. Nobody can find fault with it. But to say a particular Member is a “துரோகி” is not parliamentary. An hon. Member's personal conduct is not before the House for discussion. Therefore I will go through the speeches and look into the matter further.

The hon. Member Sri P. U. Shanmugham can now raise his point.

SRI P. U. SHANMUGHAM: I do not want to raise any point now.

MR. SPEAKER: All right. We will now take up the Third Supplementary Statement of Expenditure for 1964-65.

IV.—THIRD SUPPLEMENTARY STATEMENT OF EXPENDITURE FOR 1964-65 GENERAL DISCUSSION.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 1964-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதத்தில் நிதிநிலை அறிக்கை சமர்ப்பித்த பிறகு மூன்றாவது முறையாக விரிவான மதிப்பீடுகளைச் சமர்ப்பித்து கிட்டத்தட்ட 38,40,00,000 ரூபாய்க்குக் கோரிக்கைகளைக் கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சபையின் முன்பு வைத்து அனுமதிக்க வேண்டுமென்று கோருகிறார்கள். எதிர்க்கட்சியினர் ஏதாவது குறைக்க வேண்டுமென்று சொன்னாலும் ஒரு ரூபாய் குறைக்கவேண்டுமென்றுதான் சொல்கிறோம். அந்த ஒரு ரூபாயைக் குறைக்கக் கூட அவர்கள் ஒத்துக் கொள்ளப் போவதில்லை. அவர்களுக்கு இருக்கிற மெஜாரிட்டியை வைத்து அனுமதியை ஒவ்வொரு முறையும் வாங்கிக் கொண்டதான் இருக்கிறார்கள். இதோடு சேர்த்து மூன்று முறை துணை மானியக் கோரிக்கைகள் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நான்காவது முறை கூட துணை மதிப்பீடு வரலாம் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். என் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் இந்த மாதிரி அடிக்கடி துணை மானியக் கோரிக்கைகள்

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [21st January 1965]

இந்தச் சபை முன் வருவதைத் தவறு என்று நினைக்கவில்லை. ஒரு விதத்தில் இந்தச் சபைக்கு அதிகச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்குமென்று கூடக் கருதுகிறேன். பிப்ரவரி மாதத்தில் பட்ஜெட் நிறைய வேறியது. ஜூலை மாதத்தில் ஒரு முறை, அக்டோபர் மாதத்தில் இரண்டாவது முறை, இப்போது ஜனவரி மாதத்தில் முன்றாவது முறையாக துணை மானியக் கோரிக்கையைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். போகப் போக அதிகமான தொகைக்குத் துணை மானியக்கோரிக்கையை வைக்கக் கூடிய நிலை இருக்கிறது. பெரும் பாலான அளவுக்குப் புதிய பணிகளுக்குத் தேவைப்படுகிற கோரிக்கைகளாக இருக்கும். இப்போது நம்முன் சமர்ப்பிக்கப் பட்டிருக்கும் அறிக்கைகள்கூட பெரும்பாலும் புதிய பணிகளுக்காகத்தான். ஏற்கனவே அனுமதிக்கப்பட்ட பணிகளுக்கு எதிர்பார்த்ததை விட அதிகச் செலவு ஆகின்றது வேறு பட்ஜெட்டில் சேர்க்கப்படாத புதிய பணிகளுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய கோரிக்கைகள் வேறு. இப்படி இருப்பதால் இந்த விவாதத்திற்கு அதிக நேரம் ஒதுக்க வேண்டுமென்பது தான் என்னுடைய கோரிக்கை.

இது ஒவ்வொன்றும் கால் ஆண்டுக்கு ஒரு முறை திருத்தி அமைக்கப்பட்ட பட்ஜெட் மாதிரி ஆகிவிடுகிறது. கால் ஆண்டுக்கு ஒரு முறை இப்படி ஒரு சந்தர்ப்பம் சபைக்குக்கிடைப்பது நல்லது என்று நான் கருதுகிறேன். பிஸினஸ் அட்வைசரி கமிட்டி இதைப் பற்றி விவாதிக்கும்போது இவ்வளவு விரிவான அளவிற்கு வரும் என்று நான் எதிர்பார்க்கவில்லை. எதிர்பார்த்திருக்க வேண்டும். அப்படி எதிர்பார்க்காதது என் தவறு என்பதை ஒப்புக் கொள்கிறேன். இனியாவது இம்மாதிரி துணை மான்யக் கோரிக்கைகளுக்குப் போதுமான அவகாசம் ஒதுக்க வேண்டும். ஒரு நாள் பூராவும் கூட போதாது என்பது என் அபிப்பிராயம். பொது விவாதத்திற்கே ஒரு நாள் வேண்டும். அநேகமாக எல்லாக் கோரிக்கைகளும் இதில் இடம் பெறுகின்றன. கிட்டத்தட்ட ஒரு பட்ஜெட் போல் ஆகிவிடுகிறது. ஆகவே இதற்குப் போதுமான அவகாசம் ஒதுக்கவேண்டுமென்று என் யோசனையை முதலில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்தபடியாக, இந்தத் துணை மான்யக் கோரிக்கையில் கேட்டிருக்கும் சில பணிகளைப் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இனம் சட்டங்களை அமல் படுத்துவதற்காக வேண்டிய புதிதாக அதிகச் செலவு ஏற்படும் என்று கோரிக்கையில் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. 84,100 ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இன்னும் அதிகம் தேவைப்பட்டாலும் எடுத்துக் கொள்வதில் ஆட்சேபணையில்லை. சட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு எவ்வளவு காலமாகிறது? நிறைவேற்றப்பட்டது, 1963 செப்டம்பர் மாதத்தில் என்று நினைக்கிறேன். 1963 டிசம்பரில் ஜனாதிபதி சம்மதம் கிடைத்து விட்டது எல்லாவற்றிற்கும். ஆனால், இதுவரை அவற்றை அமல் நடத்தும் வேலை தொடங்கப் படவில்லை. இதன் காரணமாக, இனம்தாரர்களுக்கும் ரயத்துக் களுக்கும் சச்சரவு ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 12 மாதங்களுக்கு மேலாகியும் அந்தச் சட்டத்தை அமல் நடத்தக் கூடிய ஆரம்ப வேலைகளை எடுக்க முயற்சிகள் கூட எடுக்கப்படவில்லை

21st January 1965] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

என்பது இதிலிருந்து தெரிகிறது. அதற்காக உத்தியோகஸ்தர்களை நியமிக்க அனுமதி கோரப்படுவதிலிருந்தே ஆரம்ப வேலைகள் கூட எடுக்கப்படவில்லை என்பது தெரிகிறது. இந்தச் சட்டங்களின்கீழ் பிறப்பிக்க வேண்டிய விதிகள் தயாரிக்கப்படவில்லை. அப்படி பிறப்பிக்கப்பட்டிருந்தாலும் இச்சபை முன் வைக்கப்படவில்லை. பிறப்பிக்கப்பட்ட பின் கூட சிறிது காலதாமதமாகும் என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். என்னிடம் உள்ள தகவல்படி இந்த விதிகள் இன்னும் தயாரிக்கப்பட இல்லை. அதை அரசாங்கம் வெளியிட அதிகக் காலதாமதமாகும் என்று அஞ்சுகிறேன். இதைத் துரிதப்படுத்த வேண்டியது அவசியம். இல்லாவிடில் இந்தச் சட்டத்தை இயற்றுவதின் பலன் இல்லாமல் போய் விடும். காலதாமதம் ஆவதால், விதிகள் வருகின்றன, இதை அமல் நடத்துவோம் என்று எச்சரிக்கை செய்வதுபோல் இருக்கிறது. அதனால் இனம்தாரர்கள் நிலத்தில் உள்ள பொருள்களுக்கு என்னென்ன சேதங்களை விளைவிக்க முடியுமோ அவற்றை விளைவிக்கிறார்கள். சில இடங்களில் பலாத்கார முறை மூலம் ரயத்துக்களை அப்புறப்படுத்திவிட்டு நிலம் தன்னுடையது என்று உரிமை கொண்டாடும் நிலையை ஏற்படுத்திக்கொண்டு விடுகிறார்கள். விதிகள் பிறப்பிக்க காலதாமதம் ஆனாலும் ஒரு யோசனையை நான் அரசாங்கத்திற்குக் கூறுவேன். இந்தச் சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டிருக்கக்கூடிய தகவலை கலெக்டர்களுக்கும், ஆர்.டி.ஓக்களுக்கும் அறிவித்து ஒவ்வொரு இனம் பகுதியிலும் ரயத்துக்கள் யார் யார் இருக்கிறார்கள் என்று பதிலாவது செய்யவேண்டும். கிராம அதிகாரிகளுக்கும், தாசில்தார்களுக்கும் இத்தகவலைக் கொடுத்தால் ரயத்துக்களுக்கு விஷயம் தெரிந்து அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு ஏற்பட சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. அதைச் செய்யவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கூறுகிறேன். விதிகளையும் துரிதமாக பிரசுரிப்பதற்கும் அமல் நடத்துவதற்கும் நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும். ஒரு ஆண்டுக்கு மேலாகிறது. இனியும் காலதாமதம் செய்யாமல் இருக்கவேண்டுமென்பதோடு விதிகள் பிறப்பிக்கத் தவறினால் தமிழ் நாட்டில் இனம் பகுதிகள் உள்ள பல கிராமங்களில் தகராறுகள் ஏற்படும், அமைதிக்கு பங்கம் ஏற்படும். அதற்குப் பதில் சொல்வது அரசாங்கத்தின் பொறுப்பாக இருக்கும் என்பதை நான் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அடுத்தபடியாக, நாம் ஆட்சேபிக்க முடியாத பல துறைகளுக்குப் பெரும் தொகை கோரப்படுகிறது. அரசாங்க வாணிபத்திற்காக 21 கோடி ரூபாய்க்கு அதிகமாகக் கோரப்படுகிறது. மிஸலேனியஸ் பகுதியில் 57 லட்சம் கோரப்படுகிறது. விலங்கினப் பாதுகாப்பிற்காக ஒரு கணிசமான தொகை கோரப்படுகிறது. இவை எல்லாம் ஆட்சேபிக்கக் கூடியவை அல்ல. இவ்வளவு தொகையையும் நாம் அவர்களிடத்தில் கொடுத்த பிறகு அந்தத் தொகையை நன்கு செலவு செய்து எந்த நோக்கத்திற்காக இந்தத் தொகை அனுமதிக்கப்படுகிறதோ அல்லது எந்த நோக்கத்தைச் சொல்லி நம்மிடத்தில் இந்தத் தொகையை அனுமதிக்க வேண்டுமென்று கோருகிறார்களோ அந்த நோக்கம் நிறைவேற வேண்டுமென்பது தான் என் கவலை. 1964 ஜனவரி மாதத்தில் கவர்னர் அவர்கள் உரை நிகழ்த்தினார்கள். பிறகு இதுதான் முதல் முறை என்று

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [21st January 1965]

நினைக்கிறேன். கவர்னர் அவர்கள் உரையில் குறிப்பிடப் பட்டிருந்தது, விலைவாசிகள் உயருகிறது என்று. திட்டத்தினால் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய சாதனைகளைப்பற்றியெல்லாம் பெருமிதத் தோடு பேசிவிட்டு தன் உரையில் என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள்? “there is an undercurrent of uneasiness about the rise in prices of essential commodities” என்று கூறியிருக்கிறார்கள் பொதுவாக மக்கள் ரிடத்தில், விலைவாசி உயர்ந்து இருக்கக்கூடிய காரணத்தினால் ஒரு பெரும் அதிருப்தி இருக்கிறது. அது சமூல் மாதிரி சமுதாயத்தில் இருக்கிறது என்று கவர்னர் அவர்கள் உரையில் குறிப்பிட்டப்பட்டிருந்தது. கவர்னர் அவர்கள் உரையைத் தயாரிப்பது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தான் அவர் யோசனைப்படித்தான் தயாரிக்கப்படுகிறது பின் பிப்ரவரியில்பட்டுப் பிரசங்கத்தில் முதல்அமைச்சர் அவர்கள் என்ன கூறினார்கள்? பிரசங்கத்தில் மூன்று பக்கம் விலைவாசிப் பிரச்சனை பற்றித்தான். விலைவாசிப் பிரச்சனை, உணவு தானியம் சம்பந்தமான கொள்கை இவைபற்றி புலனேஸ்வர் காங்கிரஸ் முடிந்து திரும்பி வந்த வேகத்தில் அவர்கள் ஒரு பெரிய கொள்கை அறிக்கை மாதிரி சமர்ப்பித்தார்கள், தங்கள் கருத்துக்களைச் சொல்ல வேண்டுமென்று. மத்திய அரசாங்கமும், ராஜ்ய அரசாங்கமும் சேர்ந்து விலை வாகியை ஒரு நிலைப்படுத்தவேண்டும், அதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும், இது மிகவும் அவசியமானது என்றும் உணருகிறேன் என்று ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதன் பிறகு முதல் துணை மானியக் கோரிக்கையில் சில விரைவுத் திட்டங்கள் வேண்டுமென்றும், விலைவாசியை ஒரே நிலையில் வைக்க நிண்ட காலத் திட்டமும், உணவு தானிய உற்பத்தியைப் பெருக்க க்ராஷ்ப்ரோக்ராமை அமல் நடத்த வேண்டும் என்றும் கூறினார்கள். என்னென்ன திட்டங்கள் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைப் பின்னால் பார்க்கலாம். இரண்டாவது துணை மானியக் கோரிக்கையில் விரைவுத் திட்டங்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிறோம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு, சிலவற்றிற்கு அனுமதி வந்து விட்டது, என்று கூறினார்கள்.

மூன்றாவது துணை மானியக் கோரிக்கை நம் முன் வந்திருக்கிறது. ஒரு ஆண்டு காலம் பூர்த்தியாகி விட்டது. பலன் என்ன? இவ்வளவு தொகை அனுமதித்தோம், செலவு செய்தார்கள். 12 மாதம் நிர்வாகம் நடத்தி இருக்கிறார்கள். இதன் விளைவாக 12 மாதங்களுக்கு முன் சொன்ன அந்த நிலையில் விலைவாசி இருக்கிறதா அல்லது 12 மாதங்களுக்குப் பின் விலைவாசி ஏறுகிற வேகமாவது சிறிது தணிந்திருக்கிறதா என்பதை கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அவர்கள் கவனத்திற்கு என்னிடமிருக்கும் சில தகவல்களைக் கொடுக்க விரும்புகிறேன். அரசாங்கமே விலைவாசி பற்றிய புள்ளி விவரங்கள் தயார் செய்து வெளியிடுகிறார்கள். இந்தத் தகவல் சேகரிக்கும் முறை பற்றி தொழிலாளர் ஆலோசனைக்குழு பல ஆட்சேபணைகளைக் கிளப்பியிருக்கிறது. இதைத் தயாரிக்கக் கூடிய முறை சரி அல்ல. உண்மையிலே விலைவாசி அதிகமாயிருக்கிறது. அப்படியிருக்க தயாரிக்கப்படுகிற புள்ளி உண்மை நிலையைவிடக் குறைவாக இருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டு இருக்கிறது. அது ஒரு பக்கத்தில்

21st January 1965] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

இருக்கட்டும். இவர்கள் தயாரித்திருக்கும் புள்ளிவிவரப்படி பார்க்கலாம். பிப்ரவரி மாதத்தில் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பட்ஜெட் சமர்ப்பித்த மாதத்தில் சென்னை நகரில் விலை வாசி புள்ளிவிவர நிலை 506 ஆக இருந்தது. ஜனவரி முதல் வாரத்தில் ஒரு வருடத்திற்குப் பிறகு, இவ்வளவு திட்டங்கள் போட்ட பிறகும், நடவடிக்கைகள் எடுத்த பிறகும் என்ன விலை வாசிப் புள்ளி என்று சொன்னால் ஆச்சரியப்படுவீர்கள்—607 புள்ளி. 101 புள்ளிகள் விலைவாசி உயர்ந்திருக்கிறது. இது சர்க்கார் கொடுத்திருக்கிற விவரம். சர்க்கார் கொடுத்திருக்கின்ற விவரமே இவ்வாறு இருக்கிறது என்றால் உண்மையில் என்ன நிலைமை என்பதை நாம் பார்த்துக்கொள்ளலாம். இந்த ஒரு வருட காலத்தில் எவ்வளவு வேகமாக உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். கடந்த முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் இந்த காலங்களில் எல்லாம் இவ்வளவு வேகமாக ஏறாத போது, இந்த 12 மாதங்களில் மட்டும் 101 புள்ளிகள் அளவுக்கு வேகமாக உயர்ந்திருக்கிறது. கடந்த ஐலை மாதத்திலிருந்து எவ்வளவு வேகமாகத் திட்டங்களைப் போட அரசாங்கம் முனைந்ததோ அதிலிருந்து மிக வேகமாக விலைவாசிகள் உயர்ந்திருக்கின்றன என்பதை கனம் முதலமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இதற்குக் காரணம் என்ன? விவசாயிகளுடைய உற்பத்திக் குறைவா என்றால் அதுவும் இல்லை பற்றாக்குறை இருக்கிறதா என்றால் அதுவும் இல்லை. அது மட்டுமல்ல இதே சபையில் கடந்த ஆறு, ஏழு வருட காலமாக இதைப்பற்றித் தான் நாம் முக்கியமாக கவனித்து வந்திருக்கின்றோம். அப்படியிருந்தும் ஏன் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது? அரிசியின் விலை மட்டுமல்ல, எல்லாப் பொருட்களின் விலையுமே இவ்வாறு தான் உயர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. அதிலும் கடந்த மூன்று மாத காலமாக எல்லாப் பண்டங்களின் விலைகளும் ஒரேயடியாக உயருகின்ற அளவுக்கு நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் இதை நன்றாக உணர்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். அமைச்சர் களுக்கு மட்டும் தனியாக மலிவான விலைக்கு கிடைக்காதா என்று நினைக்கிறேன். அவர்களும் இந்தக் கூடுதல் விலை கொடுத்துத்தான் வாங்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தில் இருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். எந்தப் பொருட்களின் விலை குறைந்திருக்கிறது? முன்னால் எப்படியிருந்ததோ, அதைவிடக் கூடுதலாகத்தான் விலை ஏறிக் கொண்டிருக்கிறது. மனிதனின் சாதாரண வாழ்க்கைக்கு என்னென்ன பொருட்கள் தேவையோ, புளி, மிளகாய் போன்ற எல்லாப் பொருட்களின் விலையும் உயர்ந்திருப்பதனால்தான் அனைவரும் இந்த சர்க்காரிடத்தில் வெறுப்படைந்திருக்கிறார்கள். ஆளும் கட்சியிலுள்ள கனம் அங்கத்தினர்கள் கூட, சமையலைப் பற்றிச் சிந்திப்பதற்கே கவலையாக இருக்கிறது என்று ஒரு கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கூறினார்கள். ஏதோ காங்கிரஸ் அங்கத்தினர் அவர்கள் கூறினர் என்ற காரணத்திற்காக அதை அலட்சியப்படுத்தி விடுவதற்கில்லை; அல்லது ஏதோ மந்திரிசபையில் இடம் பெறவில்லை என்ற வருத்தத்தின் காரணமாக இவ்வாறு கூறுகிறார்

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [21st January 1965]

என்று அமைச்சர்கள் இதை கவனியாது விட்டுவிடுவதற்கில்லை. வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள் என்றும் ஒதுக்கிவிடுவதற்கில்லை.

கனம் சபாநாயகர் : பேச்சு ஏதோ தடம் புரண்டு போகிறது. .

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : யார் எவ்விதம் நினைத்திருந்தாலும் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் தங்களுடைய அபிப்பிராயத்தை நேசாகச் சொல்லுகிறார்கள் . . .

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : இந்த அளவுக்கு விலைவாசி உயர்ந்திருக்கிறதென்பதை எல்லோரும் உணர்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதை அமைச்சர்களுக்கு எடுத்துக்காட்டுவதற்காகத்தான் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன். எவ்வளவோ திட்டங்களைப் போட்டு உற்பத்தியைப் பெருக்குகிறோம் என்று சொன்னபோதிலும், பயன் என்ன ஏற்பட்டிருக்கிறது? ஒரு பக்கத்தில் திட்டங்களை வேகமாகப் போடுகிறோம் என்று சொல்லுகிறோம். அதே நேரத்தில் விலைவாசியும் வேகமாக வளர்ந்துகொண்டு இருக்கிறது. இது எப்படியிருக்கிறது என்றால் 'ஒட்டைக்கூத்தன் பாட்டுக்கு இரட்டை தாழ்ப்பாள்' என்று சொல்வது போல, திட்டங்கள் போடுகிறோம் என்று சொல்லும் செய்கிறோம், அதே நேரத்தில் விலைவாசியின் வேகத்தையும் நாம் கட்டுப்படுத்த முடியாமல் இருந்துகொண்டிருக்கின்ற நிலைதான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலையில் அரசாங்கத்தை யார் ஆதரிப்பார்கள்? எல்லோரும் வெறுக்கிறார்கள். இந்த நாட்டிலுள்ள யாராவது அரசாங்கத்தை வாழ்த்துகிறார்களா? மொத்த வியாபாரிகளைப் பார்த்தால் அவர்களும் அரசாங்கத்தை சபிக்கிறார்கள், வெறுக்கிறார்கள்; அரிசி மில்காரர்களைப் பார்த்தால் அவர்களும் வெறுக்கிறார்கள், சபிக்கிறார்கள்; விவசாயிகளை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால் அவர்களும் அரசாங்கத்தைச் சபிக்கிறார்கள்; அரசாங்கத்தில் வேலை செய்யும் உத்தியோகஸ்தர்களும் தங்களுக்கு முதல் தடவையாகக் கொடுத்த பஞ்சப்படி போதாது. சமீபத்தில் மத்திய அரசாங்கம் பஞ்சப்படியை உயர்த்தியிருப்பது போன்று தங்களுக்கு பஞ்சப்படியை உயர்த்தவேண்டும் என்று சர்க்காரை வற்புறுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள்; நாட்டிலுள்ள எல்லாத் தொழிலாளர்களையும் எடுத்துக்கொண்டால் அவர்கள் வாழ்க்கை நிலை மோசமாக இருக்கின்றது என்று சொல்லி அவர்கள் அரசாங்கத்தைக் கண்டிக்க முன் வருகிறார்கள்; இதன் காரணமாக தொழில் தகராறுகள், வேலை நிறுத்தங்கள் முதலியவைகளும் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. கிராமப்புறத்தில் இருக்கின்ற சாதாரண விவசாயிகள் முதல் நகர்ப்புறங்களில் இருக்கின்ற தொழிலாளர்கள் அத்தனை பேரும், அரசாங்கத்தில் வேலை செய்யக் கூடிய ஊழியர்கள், பள்ளிகளில் வேலை செய்யும் ஆசிரியர்கள், உற்பத்தியைப் பெருக்கக்கூடிய விவசாயிகள், உணவுப் பண்டங்களை வாங்கி விற்கும் வியாபாரிகள், லாபம் அடிக்கக்கூடிய மொத்த வியாபாரிகள் இவ்வளவு பேர்களும் அரசாங்கத்தின் மீது தங்கள் அதிருப்தியைத்தான் தெரிவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இத்தனை பேர்களுடைய அதிருப்தியையும், வெறுப்பையும், எதிர்ப்பையும் சம்பாதிப்பதற்கு அரசாங்கம்

21st January 1965] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

கழிந்த 12 மாதங்களாக முயற்சி செய்திருக்கிறது என்பதைப் பார்த்து அரசாங்கத்தைக் கண்டிப்பதா, அல்லது பாராட்டுவதா, அல்லது அரசாங்கத்தின் மீது அனுதாபம் காட்டுவதா என்று புரியவில்லை. (குறுக்கீடு.) கனம் ஆர். வி. சுவாமிநாதன் அவர்கள் பாராட்டுங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் வேண்டுமென்றால் பாராட்டுதலைத் தெரிவிக்கட்டும். ஆனால், நாட்டிலுள்ள மக்கள் இந்த அரசாங்கத்தைப் பாராட்டுவதற்குத் தயாராக இல்லை, அவர்கள் மிகவும் கொந்தளிப்பாக இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத்தான் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அரசாங்கம் வர்த்தகத்தை எடுத்து கட்டுப்பாட்டோடு நடத்த வேண்டும் என்று பல முயற்சிகள் எடுத்திருந்தும் கூட, அதற்குக் கெட்ட பெயர் வாங்கிக் கொடுக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்திலேயே சில வியாபாரிகளும், அதிகாரிகளும் கூட்டுறவு சொஸைட்டிகளோடு சேர்ந்துகொண்டு வேலை செய்கிறார்களோ என்று எண்ணவேண்டிய நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. நான் கூட்டுறவு சொஸைட்டிக்குச் சென்ற போது அங்கு விற்கப்பட்ட அரிசியைப் பார்த்தேன்; அதை இங்கே கொண்டுவந்திருக்கிறேன் . . (ஒரு பொட்டலத்திலுள்ள அரிசியையும், ஒரு பொட்டலத்திலுள்ள கோதுமையையும் சபைக்குக் காண்பித்தார்). இவை தான் அங்கு விற்கப்பட்ட அரிசியும் கோதுமையும் . . .

கனம் சபாநாயகர் : இது எப்போது விற்கப்பட்டது? . . .

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : சமீபத்தில்தான். அதாவது, சமார் பத்து தினங்களுக்கு முன்பு, ராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலுள்ள ஒரு கூட்டுறவு சொஸைட்டிக்குச் சென்ற போது, அங்கு விற்கக் கொண்டிருந்தபோது இதை ஸாம்பிள் அரிசியாக எடுத்து வந்தது

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இவ்விதம் காட்டுவதை எல்லாம் அங்கு விற்கப்படுகிற அரிசி என்று எடுத்துக்கொள்வதற்கில்லை. விற்கப்படாத அரிசியைக்கூட இன்னின்ன இடத்தில் விற்கப்பட்டது என்று பலர் என்னிடம் வந்து காண்பித்தார்கள். மதுரையிலுள்ள அரிசியைக் கொண்டு வந்து அருப்புக்கோட்டையில் விற்கப்பட்ட அரிசி என்று சொன்னார்கள். ஆகவே இம்மாதிரி சாம்பிள் அரிசி காட்டப்படுவதை வைத்துக்கொண்டு நான் ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : இளையாங்குடி கூட்டுறவு சொஸைட்டியில் விற்கப்பட்ட அரிசிதான் இது, வேறு எதுவும் இல்லை. அரிசி மோசமாக இருக்கிறது, வாபஸ் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னாலும் சென்ட்ரல் ஸ்டோரில் எடுத்துக்கொள்வதில்லை. காரணம், இவ்வளவு நஷ்டத்தை எப்படி ஏற்றுக்கொள்வது என்ற நினைப்பில்தான் மோசமான அரிசியைக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தின் 21 கோடி ரூபாய் இதில் போடப்பட்டிருக்கிறது என்பதால் எல்லோருக்கும் கவலை இருக்கிறது. ஆகவேதான் இதைச் சொல்லுகிறேனே தவிர,

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

[21st January 1965]

வேறு ஒன்றுமில்லை. அதற்கு என்ன செய்யவேண்டும் என்பதைப் பற்றி ஆலோசிக்கவேண்டுமே தவிர கனம் முதலமைச்சர் அவர்களுக்குக் கோபம் வந்துவிட்டால் மட்டும் பிரயோசனமில்லை. அரசாங்கம் இவ்வளவு பணம் செலவு செய்து அரிசி கொள்முதல் மேற்கொண்டும் கூட, இதைப் பார்த்து யார் சந்தோஷப்படுகிறார்கள்? அரசாங்கத்திற்கே கெட்டபெயர் உண்டாக்கவேண்டும், அல்லது மந்திரிகளுக்கு கெட்டபெயர் உண்டாக்கவேண்டும் என்று யாராவது முயற்சி செய்கிறார்களா என்பதை கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் கவனித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இதே போன்று தான் திருச்சி ஜில்லாவிலும், மதுரை ஜில்லாவிலும் மோசமான அரிசியை விற்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்துகிறார்கள். இதில் நஷ்டம் ஏற்பட்டுவிட்டது என்றால் நஷ்டக் கணக்கிலாவது எழுதட்டுமே, அதையாவது பொறுத்துக்கொள்ளலாம். என் இம்மாதிரியான மோசமான அரிசி கிடைக்கிறது? விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்கின்ற நெல்லில் ஏதாவது கோளறு இருக்கிறதா? அல்லது பக்குவப்படுத்துவதில் ஏதாவது அசிரத்தை காட்டப்படுகிறதா? இதற்கு யார் காரணமாக இருக்கின்றார்களோ அவர்கள்தான் இந்த அரசாங்கத்தின் உண்மையான ஐந்தாம் படைகள், இந்த சமுதாயத்தின் ஐந்தாம் படைகள் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அரிசி கொள்முதல் செய்ய வேண்டும் என்பது சர்க்கார் போட்டிருக்கக்கூடிய திட்டம். ஸ்டேட் ஃபுட் க்ரெயின் கார்ப்பரேஷன் அமைக்கவேண்டும், அதற்கென்று 21 கோடி ரூபாய் தேவைப்படும், அதற்கு மேலாகவும் ரூபாய் தேவைப்படும் என்றெல்லாம் நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் அவர்களது பிரசங்கத்தில் குறிப்பிடுகிறார்கள். இவ்வளவு செய்தும் மக்களிடம் என் கெட்ட பெயர் வாங்க வேண்டும்? ஆகவேதான் இதில் முதலமைச்சர் அவர்கள் நன்றாகச் சிந்தித்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முக்கியமாக தமிழ் நாட்டில் அரிசியினுடைய விநியோக நிலை சீராகவேண்டுமென்றால் முதலாவதாக கோளத்தில் அரிசியின் தேவை சரியாக வேண்டும். இதை நான் நமது முதலமைச்சர் அவர்களின் செல்வாக்கு மிகுந்த கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். கோள மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரை அம் மாநிலம் ஒரு பற்றாக்குறை ராஜ்யமாகத்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அம்மாதிரிப்பட்ட ஒரு இடத்திற்கு பிற இடங்களிலிருந்து அரிசி போவது இயற்கை. திருச்சியில் ஒரு மூட்டை அரிசி 70 ரூபாய் என்றால், மதுரைக்குப்போகும்போது 90 ரூபாய் என்றாகிவிடுகிறது. திருநெல்வேலியில் 120 ரூபாய் ஆகிவிடுகிறது. அதுவும் கடந்து கோள எல்லைக்குள் போகும்போது 200 ரூபாய் என்று விலை சொல்லப்படுகிறது. எந்த தேசபக்தியுள்ள வியாபாரியும் திருச்சியில் 70 ரூபாய்க்கு விற்க முன் வரமாட்டான். கூடுதல் பணம் கிடைக்கும் என்ற நினைப்பில்தான் தன்னுடைய நெல்லை விற்பதற்கு முயற்சி செய்வான். இந்த நிலைமை மாற வேண்டும் என்றால் எனக்குத் தோன்றுகிற வழி, என்னுடைய சாதாரண பகுத்தறிவிற்கு எட்டுகின்ற வழி, கோளத்திற்கு ஸ்டார்ச்சுட்டரி

21st January 1965] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

யாக நெல் கிடைப்பதற்கான வழி செய்யவேண்டும் அது மட்டுமல்ல. தென் மண்டலங்களிலுள்ள ராஜ்யங்கள் எல்லாவற்றுக்குமே இந்த நிலைமை ஏற்பட்டால்தான் எல்லா ராஜ்யத்திலும் ஒழுங்கான ஒரு நிலைமை ஏற்படும். அதைச் செய்யாமல் என்ன நடவடிக்கை எடுத்தாலும் எந்தவிதமான நன்மையும் கிடைக்காது. தனிப்பட்ட வியாபாரிகளுக்கும் நன்மையில்லை, கிராம மக்களுக்கும் நன்மையில்லை. நான் சொல்லுகின்ற வழியில் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்தால்தான் உற்பத்தி செய்கின்ற விவசாயிகளுக்கு நன்மை ஏற்படுவதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் ஏற்படும் என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதோடு ஒரே மாவட்டத்தில்கூட பல எல்லைக் கட்டுப்பாடுகளை வைத்திருக்கிறோம். இதற்கான செக் போஸ்ட்கள் எல்லாம் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. முன்னாலேயே சிலில் சப்ளை இலாகாவிற்கான நிதியை அதிகரிக்க வேண்டும் என்று கோரப்பட்டிருந்தது. இப்போது பல அதிகாரிகளைப்போட்டிருக்கிறோம். ஆனால் நடைமுறையில் இருக்கின்ற கஷ்டங்கள் என்ன? ஒரு கிராமத்திலிருக்கின்ற நெல்லை இன்னொரு கிராமத்திற்குக் கொண்டு போக முடியவில்லை. ஏதோ நகரத்தில் ரெயில்வே டிப்பார்ட்மெண்டிலோ அல்லது தபால் இலாகாவிலோ வேலை செய்யும் ஒரு குமாஸ்தாவுக்கு ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் நிலம் கிராமங்களில் இருந்தால் அதிலுள்ள நெல்லைக் கொண்டு வருவதற்கு முடியாத நிலை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஏதோ ஒரு மூட்டை கொண்டுபோகப்பட்டால் அது பிடிக்கப்பட்டு வழக்கு எடுக்கப்படுகிறது. அதே நேரத்தில் லாரி லாரியாகக் கொண்டு போவதை யாரும் பிடிப்பதில்லை. இவ்வாறு இருந்தால் என்ன பயன் ஏற்படும்? திருச்சி ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரை அதை ஒரு உபரி ஜில்லாவாக நினைத்து அங்கும் கொள்முதல் செய்ய வேண்டும் என்று அரசாங்கம் திட்டமிட்டிருக்கிறது. திருச்சி ஜில்லா உபரி ஜில்லா அல்ல. இருக்கக்கூடிய விவரங்களை எடுத்துக் காட்டட்டும். எப்படி அது உபரி ஜில்லாவாகும்? காவிரி கரைகள் இருக்கும் பகுதிகளில் வேண்டுமானால் நெல் விளையலாம். புதுக்கோட்டை பகுதி இருக்கிறது, உடையார் பாளையம் தாலுகா இருக்கிறது. அங்கெல்லாம் நெல் விளைவதில்லை. இப்போது நாட்டிலே புயல் அடித்து சேதம் ஏற்பட்டு அதற்கு நிவாரணம் அளித்துக்கொண்டிருக்கும் காலத்தில்கூட புதுக்கோட்டையில் வரி வஜா செய்யவேண்டுமென்று விவசாயிகள் கோரிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும் நெருக்கடியான சமயத்தில், சர்ப்ளஸ் என்று சொல்லி நெல்லைக் கொள்முதல் செய்து மற்ற இடங்களுக்கு, ஜில்லாவிற்கு வெளியே அனுப்ப வேண்டுமென்று சொல்லுவது சரியாக ஆகாது. பழைய புள்ளி விவரங்களை வைத்துக்கொண்டு சொன்னால் போதாது. முசிரி தாலுகாவில் சம்பா நெல் நோய் ஏற்பட்டு உற்பத்தி காணாது என்ற பயம் விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்போதைக் கப்போது இருக்கிற நிலைமைக்கு ஏற்றவாறு கொள்முதல் செய்ய வேண்டுமென்று எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்று, கோதுமை விநியோகமாவது சரியாக நடைபெறுகிறதா என்று பார்த்தால், நமது ராஜ்யத்திற்கு ஒதுக்கப் பட்டது எவ்வளவு? கோதுமை மில்களுக்கு எவ்வளவு

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [21st January 1965]

வினியோகிக்கப்படுகிறது? மீதி இருப்பது எவ்வளவு? மில்களில் ஆரோக்கியமான முறையில் மைதா, ஸூஜி, ஆட்டா முதலியவை களைத் தயாரிக்க, ஒவ்வொரு ஜிலாவிலும் மில்கள் வைக்கப்பட்டும், அவைகளுக்கு கோதுமை வினியோகம் எப்படி இருக்கிறது, மக்களுக்கு எப்படி கிடைக்கிறது என்றால் ஒரு நகரத்திலாவது ஸூஜி, ஆட்டா, மைதா கிடைப்பதாக மக்கள் திருப்திகரமாகச் சொல்ல வில்லை. அதிலும் கஷ்டம் இருக்கிறது. இவ்வளவு கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்வதும் மக்களுக்காகத்தானே செலவு செய்கிறோம். மக்கள் திருப்தி அடையாமல் இருப்பதில் என்ன பலன் இருக்கிறது, பிரயோசனம் இருக்கிறது என்று கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்த்து, அவர்களுடைய கொள்கையை மாற்ற வேண்டும், நடைமுறையை மாற்ற வேண்டுமென்று கூறிக்கொண்டு, இன்னும் புயலினால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளுக்கு நிவாரணம் அளிப்பதைப்பற்றி கவர்னர் உரையில் பேச சந்தர்ப்பம் இருப்பதால் அதைப்பற்றி அதிகம் பேச விரும்ப வில்லை. இருப்பினும் இதற்காக நிதி ஒதுக்கியிருப்பதை வரவேற்கிறேன். எவ்வளவு அதிகமாகச் செலவு ஏற்பட்டாலும், செலவு செய்து அவர்களுக்குப் பரிகாரம் கிடைக்க உறுதியாக இருக்கிறோம் என்று கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்குக் கூறி அதை வரவேற்கிறேன். ஆனால், அது அவர்கள் இங்கு கூறிய அறிக்கையில் மட்டும் இருக்கக் கூடாது, அங்கே இருக்கக் கூடிய அதிகாரிகளுக்குத் தக்க உத்தரவு கொடுத்து பாதிக்கப்பட்ட அவ்வளவு பேர்களுக்கும் பலன் அளிக்கக் கூடிய முறையில் நிவாரணத் திட்டம் இருக்கவேண்டும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன். இப்போது அளிக்கப்படும் நிவாரணத்தில் இருக்கும் குறைகளைப் பற்றி என்னுடைய சுற்றுப்பிரயாணத்தின்போது பலர் என்னுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தார்கள்.

கனம் சபாநாயகர் : நேரம் ஆகிவிட்டது.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : எனக்கு எவ்வளவு நேரம் அனுமதித்திருக்கிறீர்கள்?

கனம் சபாநாயகர் : எவ்வளவு நேரம் வேண்டும்?

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : அரை மணி நேரம் கொடுப்பீர்கள் என்று நினைத்தேன்.

கனம் சபாநாயகர் : எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. இரண்டு நாட்கள் வேண்டுமானாலும் இதையே விவாதித்துக்கொண்டிருக்கலாம். ஆனால் மற்றவைகளின் மீது விவாதிக்க நேரம் இருக்காது. அவ்வளவுதான்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : பிஸினஸ் அட்வைஸரி கமிட்டியின் தீர்மானத்திற்கு நான் இடையூறு செய்ய விரும்பவில்லை. நான் சீக்கிரமாக முடிக்கவேண்டுமென்பதுதானே பிரச்சனை?

கனம் சபாநாயகர் : இதைத்தான் மூன்று தடவைகள் சொல்லியாகிவிட்டதே?

21st January 1965]

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : சீக்கிரம் முடித்து விடுகிறேன். ஒதுக்கப்படக் கூடிய தொகை நேரடியாக அவர்களுக்குப் பயன் அளிக்கும் முறையில் விநியோகிக்கப்படவேண்டும். தாரதம்மியப் படுத்துவதாகப் புகார்கள் வந்திருக்கின்றன. அதன் காரணமாகத் தான் நடிகர் திரு. எம். ஜி. ராமச்சந்திரன் அவர்கள் ஒரு லட்சம் ரூபாயை சர்க்கார் மூலமாகக் கொடுக்கவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருந்தும், அவர்கள் இராமேஸ்வரம் தீவில் சுற்றுப் பிரயாணம் போனபோது அங்கு உள்ளவர்கள் சர்க்காரிடத்தில் கொடுத்து விடாதீர்கள், 10 ரூபாய் கொடுத்தாலும் எங்களிடத்தில் நேரேயே கொடுத்து விடுங்கள் என்று சுற்றி வளைத்துக் கூறினார்கள். அப்போது நான் அங்கே இருந்தேன். தனித்தனியாக விசாரித்த போதும் சரியாகக் கொடுப்பதில்லை என்றும் ஒரு வீட்டுக்கு 20 ரூபாயும், ஒரு வீட்டுக்கு 10 ரூபாயும் கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிடும் போது 30 ரூபாய், மேற்கொண்டு 10 ரூபாய் என்று சொன்னார்கள். ஏதாவது ஒரு தர்மஸ்தாபனம் புடவை அல்லது வேறு ஏதாவது வாங்கிக் கொடுத்திருந்தது என்றால் இதிலே 10 ரூபாய் பிடித்துக் கொள்கிறேன், 20 ரூபாய்தான் கொடுப்பேன் என்று அதிகாரிகள் தங்கள் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்துவது சரியல்ல. இன்னொன்று இராமேஸ்வரம் தீவில் என்ன தகவல் என்றால், 30 ரூபாய்க்கு கையெழுத்து வாங்கிக்கொண்டு 20 ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டு, அதிலே சிலர் விழித்துக்கொண்டு 30 ரூபாய்க்கு கையெழுத்து போட்டிருக்கிறோம் 30 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும் என்று திருப்பிக் கேட்ட பிறகு 30 ரூபாய் கொடுத்தார்கள் அதிகாரிகள் என்பதாகும். சில பொறுப்புள்ள அதிகாரிகளைப் போட்டு அந்த மக்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கவேண்டுமென்றும், அவர்களுக்குப் போய்ச்சேரும் முறையில் இருக்கவேண்டும் என்றும் கூறிக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* SRI A. KUNJAN NADAR : Mr. Speaker, Sir, I wish to bring to the notice of this House only one point regarding Kanyakumari district. Regarding procurement of paddy, the Governor's Address says " we may however have to follow a modified policy in regard to Kanyakumari district, which has a long open border with the Kerala State ". There is Kerala border touching it. Sir, the Government proposes to take all the paddy in Kanyakumari and introduce statutory rationing to all the people. That is the proposal now before the House. We have bitter experience with regard to the partiality and " special " treatment given to Kanyakumari people for a long time. Our bitter experience during the last two or three months shows that we deserve a lenient treatment, if at all a different treatment is to be accorded to our district.

Sir, the Kerala border is not touching Kanyakumari alone. The whole western border of Madras is Kerala border. The border is touching Tirunelveli, Coimbatore, Cumbum, Bodi, etc. In that case, why should there be a different treatment for Kanyakumari alone ? Sir, if all the paddy is taken from the producers, I have

[Sri A. Kunjan Nadar] [21st January 1965]

my own doubts whether the people of Kanyakumari would be incited for a revolution. The Collector was telling us the other day that they would go to every house, calculate their needs, and give them paddy to that extent and take away the rest of the paddy. I have no objection to their taking away all the paddy under a levy system and even increasing the quota. I am agreeable to that. My needs cannot be calculated by you, and your needs cannot be calculated by me. It will not be a democracy. Nobody would agree to that. The agriculturists will not be satisfied with ten ounces. He has got so many dependants and so many people to attend to his cultivation. He had to feed his labourers. All these requirements are there. If you are going to take all the paddy from the agriculturists, nobody would be prepared to part with his paddy. Even if the Collector or the Tahsildar goes, he will not give. Then you will have to take police. Then it will be a Police raj. My request is that you must resort to levy system and give no special treatment to Kanyakumari people.

With regard to Kerala border business, as pointed out by my friend Mr. Kalyanasundaram, you must put pressure on the Central Government to feed Kerala. Unless it is done, no amount of restriction is going to help us. We are developing a very bad psychology here. When we want National Integration, Emotional Integration and all that, we develop a bad psychology. If Kerala people see Tamilnad people, they will chop off their heads, because the Tamilnad people do not supply rice. I know the mentality of the Kerala people. When India is starving, we get rice from Australia, America and other parts of the world. When Kerala people are starving, we should not be on-lookers. We must give pressure on the Central Government to feed properly the Kerala people. When one day's ration is given in Kerala the black-market price is reduced by eight annas in Nagercoil.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Are we discussing the Kerala food situation here ?

SRI A. KUNJAN NADAR : No, Sir. I see India as a whole and not as Tamilnad. The Government are accusing some people for having parochial outlook with regard to demand for Dravidasthan and for having Dravidasthan mentality. The Minister is having that now.

The Government is anti-Kerala and anti-Indian. The Government often quote the Constitution as their Bible and speak of Democracy. But they are not respecting the Constitution. When they are not respecting the Constitution, why do they accuse others ? What moral authority have they got to accuse others that they are burning the Constitution. I am not speaking for joke. I want a fair treatment from the Government.

* திரு. எஸ். முருகையன் : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் துணைமான்யக் கோரிக்கையில் ரூ. 38 கோடி கேட்கப் பட்டிருக்கிறது. துணை மான்யக் கோரிக்கையில் பணம் கேட்கப்

21st January 1965] [திரு. எஸ். முருகையன்]

படுகிறதே ஒழிய, இதை எப்படி சரிக்கட்டுவது என்பதற்கு சரியான விவரங்கள் தருவது கிடையாது. முதல் அமைச்சர் அவர்கள், உணவு வர்த்தகத்திற்காகத்தானே இந்த தொகை கோரப் படுகிறது, பிறகு திரும்பித் தானே வரப்போகிறது, அதற்காக விவரங்கள் சொல்லப்பட வேண்டியதில்லை என்று நினைக்கலாம். இருந்தாலும் கூட, எப்படி அதைச் சரிக்கட்டுவது என்பதற்கு விளக்கங்கள் இருக்கவேண்டும். அவை கிடையாது. அது மாத்திரமல்ல. அரசாங்கம் 4 லட்சம் டன் இருப்பு வைப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 4 லட்சம் டன் அல்ல, 6 லட்சம் டன் கூட இருப்பு வைக்கவேண்டியதுதான். ஆனால், இருப்பு வைக்கக் கூடிய அரிசி கெடாமல் நல்ல முறையில் இருப்பதற்கு வேண்டிய பாதுகாப்பு செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்றால், அது இதுவரையில் கிடையாது. ஏன் இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால், 2, 3 மாதங்களுக்கு முன்பாக நியாய விலைக் கடைகளிலே அரிசி விற்பதை நாம் கண்கூடாகப் பார்த்தோம். எப்பொழுதோ சேகரித்து வைத்திருந்த அரிசி கெட்டுப்போய், மக்கள் உபயோகப்படுத்தக் கூட முடியாத நிலையிலே கடைகளில் இருந்ததை நாம் பார்த்தோம். நல்ல முறையில் அரிசியைப் தயார் செய்து அதைப் பாதுகாத்து வைப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை முதலில் செய்வது மிகவும் நல்லது. வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் இப்பொழுது கொள்முதல் செய்கிறார்கள். அங்கே கொள்முதல் செய்வதிலே பல கோளாறுகள் இருந்துகொண்டு வருகின்றன. குறிப்பாக ஒரு சில பெரிய வியாபாரிகள் அங்கே மொத்த வியாபாரிகளாகத் தோந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். வட ஆற்காடு மாவட்ட கூட்டுறவு சங்கமும் அதிலே ஒன்றாகச் சேர்க்கப் பட்டிருக்கிறது. ஒரு மூட்டை நெல் வாங்கக்கூடிய விலை ரூ. 33.90 என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி இருந்தம்கூட நெல் ஈரமாக இருக்கிறது என்று சொல்லி ரூ. 30.54 தான் கொடுக்கப் பட்டு வருகிறது. அது மாத்திரமல்ல, ஈர நெல் என்று சொல்லி மூட்டைக்கு 7 கிலோ அதிகமாக வைத்துக் கூட்டி வாங்குகிறார்கள். ஏழை விவசாய மக்கள் எப்படி எடை போடுகிறார்கள், எந்த வகையிலே நெல்லை எடுத்துக்கொள்கிறார்கள் என்பது தெரியாத நிலையில், மற்றபடி இதர வியாபாரிகளும் இல்லாத காரணத்தினால், எப்படியாவது எடுத்துக்கொண்டு பணத்தைக் கொடுத்தால் போதும் என்ற நிலையிலேதான் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில், ரூ. 33.90 என்று சர்க்கார் விலை நிர்ணயித்தம்கூட, ரூ. 30.54 தான் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. அதுவும் 7 கிலோ நெல் அதிகமாக எடையிலே கூட்டிக் கொள்கிறார்கள். உற்பத்திச் செலவு அதிகமாக இருக்கக்கூடிய இந்தக் காலத்தில் ஏழை விவசாய மக்களுக்கு ஒரு மூட்டைக்கு ரூ. 5, 6 குறைவாகக் கிடைக்கிறது. நிலைமை இப்படி இருந்தால், எப்படி ஏழை விவசாயிகள் உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கு முன் வருவார்கள் என்பதைச் சர்க்கார் நன்றாகச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இது போன்ற கோளாறுகளை முதலில் களைய வேண்டும். மொத்த வியாபாரிகள் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஈர நெல்லுக்கு 2 கிலோ கூட்டி எடுத்துக்கொள்வதில்

[திரு. எஸ். முருகையன்] [21st January 1965]

தவறு இல்லை. சர்க்கார் நிர்ணயித்த நியாயமான விலைக்கே நெல்லை அவர்கள் வாங்க வேண்டும் என்று தனியாக ஒரு உத்தரவு பிறப்பித்தால்கூட மிகவும் நன்றாக இருக்கும்.

இப்பொழுது ஒரு மூட்டை நெல் விலை ரூ. 33.90 என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டு மூட்டை நெல் சேர்த்தால், கிட்டத்தட்ட 68 படி, 70 படி அரிசியாகிறது. இந்த சர்க்கார் அரிசிக்கும் விலை நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள்; ரூ. 73.50 என்று நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். இரண்டு மூட்டை நெல் சர்க்கார் நிர்ணயித்த விலைப்படி ரூ. 68 ஆகிறது. அந்த நெல்லை அரிசியாக்கு வதற்கு ஒரு மூட்டைக்கு ரூ. 2 வீதம் வைத்துக்கொண்டாலும் கூட, ரூ. 72 தான் ஆகிறது. ஆனால் அரிசி விலை ரூ. 73 சொச்சம் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுவும் 64 படிக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 70 படி சுமார் அதில் அரிசி ஆகிறது. சர்க்கார் நிர்ணயித்த விலையிலே கூட ஒரு மொத்த வியாபாரிக்கு ஒரு மூட்டை நெல்லுக்கு ரூ. 5, 6 லாபம் கிடைக்கக்கூடிய நிலை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே, ஏழை விவசாயிகளுக்கு நெல்லுக்கு ரூ. 5 விலை குறைவாகக் கிடைக்கிறது. வியாபாரிகள் இந்த லாபத்தையும் சேர்த்து ஒரு மூட்டை நெல்லுக்கு ரூ. 7, 8 லாபம் அடித்துக்கொண்டு போகிறார்கள் இதிலே. இந்தப் பணமெல்லாம் ஏழை விவசாய மக்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டும். உணவு தானியம் அதிகமாக உற்பத்தி செய்வதற்கு நல்ல வசதி செய்து கொடுத்தால், விவசாயிகள் கடம்ஷ் இல்லாமல் அதிகமாக உற்பத்தி செய்வார்கள். அது மாத்திரமல்ல. உற்பத்தி செய்வதிலே பல வியாபாரிகள் ஈரமாகவே உற்பத்தி செய்து அதை கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கும், இதர வியாபாரிகளுக்கும் அப்படியே கொடுக்கிறார்கள். இதுபோன்று ஈரமாக உற்பத்தி செய்வதால், அதை எவ்வளவுதான் காப்பாற்றி வைத்தாலும் கூட, நீண்ட நாட்களுக்கு, 90 நாட்களுக்கு மேல் நல்ல அரிசியாக இருக்க முடியாது. வீடுகளில் சொந்த உபயோகத்திற்காக, குடும்பத்திற்குத் தயாரிக்கப்படும் அரிசிகூட 6 மாத காலத்திற்குத்தான் இருக்கும். பிறகு அதை மறுபடியும் நல்ல முறையில் சுத்தப்படுத்தினால்தான், மேற்கொண்டு தொடர்ந்து நல்ல முறையில் இருக்கும். சர்க்கார் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய அரிசி 90 நாட்களுக்கு மேல் நல்ல முறையில் இருக்க முடியாது. அதற்குக் காரணம் நல்ல முறையில் அரிசியை உற்பத்தி செய்யாததுதான். கொள்முதல் செய்யக் கூடிய சர்க்கார் அதிகாரிகளுக்கு சரியான முறை தெரியாது. சரியான அரிசிதானா, நல்ல அரிசிதானா, எத்தனை நாட்களுக்கு அந்த அரிசி தாங்கும் என்று பார்த்து வாங்கினால் தான் நல்லது. இவ்வளவு பணத்தை செலவழித்து, கொள்முதல் செய்து, இருப்பு வைத்து, அதை மக்களுக்கு நல்ல முறையில் கொடுக்கவில்லை என்றால், பணத்தை வீணாகச் செலவழித்த காரியமாகப் போய் விடும். பணத்தைக் கொடுத்து வாங்கக்கூடிய அரிசி நல்ல அரிசியாக இருக்கவேண்டும், சரியான முறையில் காப்பாற்றி வைக்கப்படவேண்டும். அப்பொழுதுதான் அரிசி கெட்டுப் போகாமல் நன்றாக இருக்கும்.

21st January 1965] [திரு. எஸ். முருகையன்]

வட ஆற்காடு மாவட்டம் மூன்று ஆண்டு காலமாக தொடர்ந்து உணவு உற்பத்தியில் முதல் பரிசு பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. ஆனாலும், இன்னும் வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் பாக்கேஜ் ஸ்கீமை அமலுக்குக் கொண்டுவராமல் இருக்கிறார்கள். சிலர் தஞ்சாவூர் மாவட்டம்தான் அதிகமாக உணவு உற்பத்தி செய்யக்கூடிய மாவட்டம் என்று நினைக்கலாம். அப்படி அல்ல. தொடர்ந்து மூன்று ஆண்டு காலமாக வட ஆற்காடு மாவட்டம் உணவு உற்பத்தியில் முதல் பரிசு பெற்றுக்கொண்டு வருகிறது. அங்கு பாக்கேஜ் ஸ்கீமை ஆரம்பித்தால் நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்யக் கூடியவர்கள் இருக்கிறார்கள். அப்படிச் செய்தால் அதிகமாக உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு வசதியாக இருக்கும். இது போன்ற திட்டங்களின் பலனை அங்கு இருக்கும் மக்கள் நல்ல முறையில் அடைந்து, இன்னும் அதிகமாக உணவு உற்பத்தி செய்வார்கள்.

மேலும், இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையில் கிணறு வெட்டுவதற்காக பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. வசதி உள்ளவர்களுக்கு இந்த உதவி கிடைக்கிறதே தவிர, ஏழை விவசாயிகளுக்குச் சரியான முறையில் கிடைப்பதே கிடையாது. சர்க்கார் திட்டப்படி இரண்டு ஏக்கர்களுக்கு அதிகமாக வைத்திருப்பவர்களுக்குத்தான் இந்த உதவி அளிக்கப்படுகிறது. இரண்டு ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு கிணறு வெட்டிக்கொள்ள அவர்களுக்கே வசதி இருக்கும், அல்லது வேறு யாரிடமாவது கடன் வாங்கி கிணறு வெட்டிக்கொள்ளலாம். எங்களுடைய மாவட்டத்தில் 50,000 கிணறுகள் வெட்டப்பட்டு, சாகுபடி செய்யப்பட்டு வருகிறது. ஒரு ஏக்கர், ஒரு ஏக்கருக்கு அதிகமாக இருக்கக் கூடிய விவசாயிகளுக்குக் கிணறு வெட்டுவதற்கு வேண்டிய வசதி இல்லாத காரணத்தினால், கிணறு வெட்டாமல் இருந்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கிணறு வெட்டுவதற்கு உதவி அளிப்பதற்கு வட ஆற்காடு மாவட்டத்திற்கு அதிகமாகப் பணம் ஒதுக்கவேண்டும். ஒரு ஏக்கர், அதற்கு மேற்பட்டு இரண்டு ஏக்கருக்கு உள்ளாக நிலம் வைத்திருக்கக் கூடிய ஏழை விவசாயிகளுக்கு கிணறு வெட்ட பணம் கொடுத்து உதவி செய்து நல்ல முறையில் கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு வசதி செய்து கொடுத்தால், உற்பத்தி இன்னும் அதிகமாகப் பெருக்கக்கூடிய நிலைமை வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்று கூறி, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையின் மீது ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். மூன்றாம் முறையாக இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கை நமக்கு வந்திருக்கிறது. ஆனால் இதிலே அதிகமாகப் புதிய திட்டங்களுக்கு நாம் இடம் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக் கூறும்பொழுது, அவசியத்தையும் அவசரத்தையும்

[திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி] [21st January 1965]

உணர்ந்து சர்க்கார் இந்தத் துணை மானியத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்பதைக்குறித்து நாம் எல்லோரும் இதை ஆதரிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

முக்கியமாக இதிலே இடம் பெறுவது உணவுப் பிரச்சனை. உணவு தானியங்களைத் தேக்கி நல்ல முறையிலே விநியோகம் செய்வதற்காக அதிகமாகப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக இதை சென்னை நகர மக்கள் வாசலுக்குக் கடமைப் பட்டிருக்கிறார்கள். ஏனென்றால் விவசாய மாவட்டங்களாக இருக்கிற மாவட்டங்களில் அரிசி சலபமாகக் கிடைக்கலாம். அவர்களை நோக்கி இருக்கும் சென்னை நகர மக்களுக்கு இது முக்கியமான பிரச்சனை. இதை இன்னும் சரிவர, செம்மையாகச் செய்ய வேண்டும் என்ற காரணத்தினால், ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன். நல்ல ரகமான அரிசியை மக்களுக்குக் கொடுப்பதற்கு நாம் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இப்பொழுது நல்ல அரிசி கொடுத்துக்கொண்டும் இருக்கிறோம். இங்கே கூட ஒருசில நாட்களுக்கு முன்னால் நல்ல அரிசி கிடைக்காமல் மக்கள் மிகவும் அவதிப்பட்டார்கள். நாம் பணம் கொடுத்து வாங்கும்பொழுது, நல்ல நெல்லை வாங்கித் தேக்கி வைத்து, அதை நல்ல முறையில் பராமரித்து மக்களுக்கு விநியோகித்தால், மக்கள் உண்மையிலேயே சந்தோஷப்படுவார்கள். நாம் இன்றைக்கு கார்ப்பொரேஷன் என்று ஒன்றை ஆரம்பித்து, 4 லட்சம் டன் இருப்புக்கட்டி வைத்து, பஞ்ச காலத்திலும் மற்றும் நெருக்கடி நேரங்களிலும் மக்களுக்கு உணவு விநியோகம் செய்ய வேண்டுமென்று ஆசைப் படும்பொழுது, அதைத் தக்க முறையிலே பராமரிக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். மட்ட ரகமான அரிசிக்குப் பல காரணங்களை இங்கே கூறினார்கள். அவசரம் அவசரமாகத் குருவை நெல்லை வாங்கி விட்டோம் என்று சொன்னார்கள். ஆவடி டெப்போ விவிருந்து வந்த அரிசியில் புழுக்கள் நெளிந்துகொண்டிருந்தன என்று சொன்னார்கள். ஆகவே வருங்காலத்தில் இத்தகைய குறைகளை எப்படித் தவிர்க்கலாம் என்பதை நாம் சிந்திக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். அரிசியாகத் தேக்கினால் 6 மாதங்கள்தான் தேக்க முடியும். நெல்லாகத் தேக்கினால் இரண்டு வருஷங்களுக்கு இருக்கும். அதற்குப் பிறகும் வைத்திருந்தால் பூச்சி புழுக்களால் தாக்கப்பட்டு அரிசி வினாகிப்போகிறது. ஆகவே நியமிக்கப்படுகிற ஆபீசர்களுக்குக் கடுமையான உத்தரவுகள் போட்டு, 6 மாதத்திற்குள் அப்போதைக்கப்போது ஸ்டாக்கை மாற்ற வேண்டும், அப்படியில்லாமல் வருஷக் கணக்கில் தேக்கி வைத்து இறக்கை முளைத்த பூச்சிகள் வரும்பொழுது அவற்றை வெளியே விட்டால் அதற்குப் பொறுப்பு அந்த அதிகாரிகளே என்ற ஒரு கட்டுப்பாட்டை விதித்தால், அவர்களும் பயபக்தியோடு அடிக்கடி தரம் எப்படி இருக்கிறது என்று பார்த்து நல்ல முறையில் அதைப் பராமரிப்பார்கள். தானியக் கிடங்குகள் கட்டுவதற்காக நாம் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவழிக்க முன்வந்திருக்கிறோம். அதே சமயத்தில் வேர்ஹவுசிங் கார்ப்பொரேஷனால் கட்டப்பட்ட கிடங்குகள், கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களால் கட்டப்பட்ட கிடங்குகள் முழு அளவுக்குப் பயன் படுத்தப்படவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது.

21st January 1965] [திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி]

சில சமயங்களில் பயன்படுத்தப்படாமலே இருக்கின்றன என்றும் கூறுகிறார்கள். ஆகவே இதுபற்றி புள்ளி விவரம் எடுத்து, கிடங்குகள் வசதி எவ்வளவு இருக்கிறது என்று பார்த்து, அதற்கு மேல் எவ்வளவு தேவைப்படும் என்று யோசித்துப் பார்த்து அதை அமல் நடத்துவது மிகவும் அவசியம்.

சென்னை நகரைப் பொறுத்தவரையில், 500 குடும்பக் காட்டுகளுக்கு ஒரு கடை என்று வைத்தால் நல்லது. இப்பொழுது 900 முதல் 1,500 காட்டுகளுக்கு ஒரு கடை என்று கொடுத்து வருகிறோம். 500 குடும்பங்களுக்கு ஒரு கடை என்று வைத்து, அதுவும் முடிந்த வரையில் குடி இருக்கிற இடங்களுக்குப் பக்கத்திலேயே இருக்கும் படிச் செய்தால் சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும். ஒரு நாள் வாங்கத் தவறிவிட்டால், மறுநாள் போய் வாங்கலாம் என்றிருக்கிறது. அது கஷ்டமாக இருக்கிறது. சென்னை நகரிலே பணக்கஷ்டம் எவ்வளவு இருக்கிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். கடன் வாங்கியாவது எப்படியாவது அரிசி வாங்க வேண்டும் என்ற நிர்ணயத்தத்தில் ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு அணா, இரண்டணா வட்டி கொடுத்து வாங்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகவே மக்களின் கஷ்டத்தை மனதில் கொண்டு எந்த நாளில் வேண்டுமானாலும் வாங்கலாம் என்ற அளவில் வசதி செய்து கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும்.

அதுபோன்றே ஹோல்ஸேல் மெர்ச்சண்டைகள் நியமித்திருக்கிறோம். 8 டிவிஷன்களுக்கு ஒருவர், 10 டிவிஷன்களுக்கு ஒருவர் என்று வைத்திருப்பது சரியல்ல. மூன்று டிவிஷன்களுக்கு ஒருவர் என்று வைத்தால் நல்ல முறையில் விநியோகம் செய்வதற்கு வசதியாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சென்னை நகரத்தில் மற்றொரு முக்கிய பிரச்சனை பால் பிரச்சனை. மாதவரம் மில்க் காலனியிலிருந்து பால் சப்ளை செய்கிறார்கள். அங்கிருந்து ஒரு நாளைக்கு ஒரு உத்தரவு வருகிறது. இந்த மாதம் 5 பாட்டில்கள் கொடுப்போம் என்கிறார்கள். அடுத்த மாதம் 4 தான் கொடுப்போம் என்கிறார்கள். அப்புறம் ஒரு பாட்டில்தான் கொடுப்போம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படி சப்ளை படிப்படியாகக் குறைகிறது. இந்த மாதவரம் பால் பண்ணையை நாம் கடுமையாகப் பரிசீலனை செய்வது நல்லது. 1963-64-ல் ரூ. 26 லட்சம் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று கூறுகிறார்கள். இன்றைக்கு சென்னையில் 50, 60 டெப்போக்கள் வைத்தும் 15,000 பேர்களுக்குத்தான் பால் கொடுக்க முடிகிறது. அப்படி இருக்கும்பொழுது மாதவரத்தில் உட்கார்த்து கொண்டு அடையாரில் உள்ளவர்களுக்கு ஏன் பால் கொடுக்க வேண்டும்? அருகாமையிலுள்ளவர்களுக்கு முதலிலே பால் கொடுத்துவிட்டு, அப்புறம் மற்ற இடங்களுக்கு விஸ்தரித்துக்கொண்டு போகலாம். 4,000 மாடுகளை வைத்துக்கொண்டு 20 லட்சம் பேர்களுக்கு பால் சப்ளை செய்ய முடியுமா? ஆகவே இந்த விநியோகத்தை சற்று சீர்தூக்கிப்பார்த்துச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பால் தருகிறோம் என்று முதலிலே ஆசை காட்டிவிட்டு, சில நாட்களுக்குப் பிறகு கொடுக்க முடியாது என்று சொன்னால், பால்

[திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி] [21st January 1965]

காரணம் நம்மை நம்பி வரமாட்டேன் என்கிறான். “திரும்பவும் அங்கே பால் கிடைத்தால் நீங்கள் அங்கேதான் வாங்குங்கள்” என்று சொல்லுகிறான். இப்படிப்பட்ட நிலையிலே இன்று சென்னை நகரம் இருக்கிறது. வட சென்னையைப் பொறுத்தவரையில் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் கொடுக்கட்டும். தென் சென்னையைப் பொறுத்த வரையில் உரூரிலோ அல்லது அடையாற்றிலோ ஒரு பால் பண்ணையை அமைத்து விநியோகம் செய்தால் நல்லது. சராசரி 1.9 அவுன்ஸ் பால்தான் நமக்குக் கிடைக்கிறது. இந்த ஒரு அவுன்ஸ் பாலைப் பெறுவதற்கு இவ்வளவு அவதி என்று சொன்னால், இந்தப் பால் விநியோகத்தைக் கவனித்து, அருகாமையில் இருக்கிற இடங்களுக்காவது ஒழுங்காக விநியோகம் செய்ய முடியுமா என்று பார்ப்பது மிகவும் அவசியம்.

பிற்பட்ட இன மாணவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் கொடுப்பதற்காக ரூ. 26 லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். இப்படி துணை மானியத்தில் கொடுக்கும்பொழுது இந்தப் பணம் அவர்களுக்கு ஒழுங்காகப் போய்ச் செருகிதா, சம்பந்தப்பட்ட இலாகாக்கள் இதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுகின்றனவா என்று நாம் பார்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இதைப் பற்றி போன தடவை அட்வைசரி கமிட்டி கூட்டத்தில் கேட்டபொழுது, துணை மானியத்தில் ஒதுக்கின தொகையைப் பயன்படுத்த முடியாமல் திருப்பிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் ஒரு சில லட்சங்களை என்று தெரிய வந்தது. இன்றைக்கு 100-க்கு 50 பேர்களுக்குத்தான் நம்மால் ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்க முடிகிறது. அப்படியிருக்கும்பொழுது அந்தப் பணத்தைக் காலாகாலத்தில் கொடுப்பது நல்லது. “நீங்கள் இப்படி இரண்டாவது, மூன்றாவது துணை மானியக் கோரிக்கையில் பணம் ஒதுக்கினால் காலதாமதம் ஆகிவிடுகிறது, அதற்குள்ளே பையன்கள் பரிட்சை முடிந்து விட்டிருச்சுச் சென்று விடுகிறார்கள்” என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆண்டுக்கு இரு முறை, மும்முறை இவ்வாறு சப்ளி மெண்டரி பட்ஜெட்டில் கொடுப்பதைவிட, செலவுகளை முன் கூட்டியே யோசித்து வரவு செலவுக் கணக்கிலேயே அதிகம் கொடுக்க முடியாதா என்று பார்க்கவேண்டும். இவ்வளவு பையன்களுக்குத்தான் நாம் ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்க முடியும் என்று முன் கூட்டியே நிர்ணயம் செய்வதால், இப்படி துணை மானியக் கோரிக்கையில் கொடுக்கும் ரூ. 20 லட்சம் அல்லது ரூ. 25 லட்சத்தையும் சேர்த்து வரவு செலவுத் திட்டத்திலே கொடுத்தால் நல்லது. இப்படிச் செய்தால் மார்ச் மாதம் வரையிலும் காத்திருந்து “கிடைக்குமோ, கிடைக்காதோ” என்று அல்லல் படாமல், ஆகஸ்டிலேயே பெற்றுக்கொள்ள முடியும். ஆகவே இதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கைத்தறிக்காக கொஞ்சம் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். இங்கே ஒரு சிறிய யோசனை சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் பிளீடிங் மெட்ரஸ் நெசவாளர்கள் அதிகம். அமெரிக் காவில், அதிலும் குறிப்பாக நியூயார்க்கில் இதற்கு அதிக மோகம் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். நான் நேரில் சென்று பார்த்த பொழுது அமெரிக்கா நாடு முழுவதிலுமே இதற்கு கிராக்கி இருக்

21st January 1965] [திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி]

கிறது என்பது தெரியவந்தது. நம்முடைய சென்னை நகரம் அன்றையச் செலாவணியைத் தேடித்தருவதில் பங்கு கொண்டிருக்கிறது என்பதைப் பற்றி பெருமிதம் அடைகிறேன். அதிலும் எங்கள் தொகுதியிலிருந்து இது அனுப்பப்படுகிறது என்பதைக் குறித்து உண்மையிலேயே பெருமைப்படுகிறேன். அங்கே இருப்பவர்கள் கொடுக்கும் எண்ணிக்கையை வைத்துக்கொண்டு, இவ்வளவுதான் அங்கே விற்க முடியும் என்று சொல்லி ஏதோ 2, 3 மாண்பொலிஸ்டுகளுக்கு மட்டும் சலுகைகள் கொடுத்து, புதிதாக வருகிற நெசவாளிகளைச் சேர்க்காமல் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வெட்டர் ஆப் கிரெடிட் வாங்கி வைத்திருந்தும், அனுப்ப முடியாது என்று சொல்லி முட்டுக்கட்டை போடுகிறார்கள். அதிகமாக அனுப்பினால் நம்முடைய செல்வாக்கு குறைந்துவிடும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அங்கே இருக்கும் மத்திய அதிகாரிகளுக்கு சென்னை நிலைமையைப்பற்றி நன்கு தெரியாது. ஆகவே ஓரளவுக்கு அனுப்புவது நல்லதுதான் என்று பார்க்க வேண்டும். ஆனால் இங்கே சென்னையில், சென்னை சர்க்கார் அக்கரை எடுத்துக் கொண்டு அதிகமாக அனுப்ப வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். அதை ஓரளவு மீண்டும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது இருக்கும் மாண்பொலிஸ்டிக் முறையைக் குறைத்து, புதிய சிறிய வியாபாரிகளுக்கு கொஞ்சம் கொஞ்சமாவது கொடுத்து, பரவலாகச் செய்து அந்த வகையில் சமதர்மத்தை அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

* திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, கனம் முதலமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப் பட்டிருக்கிற இந்த மூன்றாவது துணைமானியக் கோரிக்கையைப் பற்றிச் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். துணை மானியக் கோரிக்கைகள் இன்றியமையாத ஒன்று என்றாலும் கூட, காலத்தில் செய்ய வேண்டியதை, காலத்தில் செய்யாத காரணத்தினால் நிவாரணம் அளிப்பது காலங்கடந்ததாகப் போய் விடுகிறது. திடீரென்று ஏற்படும் செலவுகளும் முன்கூட்டியே தெரியாது என்றாலும், அதற்கென்று மொத்தமாக ஒரு தொகையை ஒதுக்கிவைத்து இருந்தால் நலமாகப் போயிருக்கும். சாதாரணப் பஞ்சாயத்துக்களிலேயிருந்து, வீடுகளில் கூட வரவு செலவுக் கணக்கில் இன்றியமையாதவைகளுக்கு என்று ஒரு சிறு தொகை ஒதுக்குவதுதான் சாதாரண வழக்கம். அரசாங்கத்திலே அப்படி இல்லாமல், செலவு செய்த பிறகும், எதிர்பார்க்கப்படுகிற செலவு என்றும் அடிக்கடி இப்படித் துணைமானியக் கோரிக்கைகள் கொண்டு வரப்படுகின்றன. தேவையில்லை, அவசியம் இல்லை என்று குறிப்பிடவில்லை. ஆனால் ஓர் சில காரியங்களை, திட்டங்களை ஏற்படுத்திக்கொண்டு முன்கூட்டியே சொன்னால் அதிகச் செலவாகி விடுமோ என்று திட்டங்களை மட்டும் மனதில் வைத்துக்கொண்டு, எட்டிலே நிறைவேற்றி, புதுப்பணியாக்கி அதைத் துணைமானியமாகக் கொண்டுவருவது என்பது சம்பிரதாயமோ என்னவோ என்று கூடத் தோன்றுகிறது. இப்பொழுது சபைமுன் இருக்கின்ற

10-30
a.m.

10-30
10-40
a.m.

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] [21st January 1965]

கோரிக்கைகளில் கனம் முதலமைச்சர் குறிப்பிட்டிருப்பது, “பெரும்பாலானவை கடந்த மூன்று மாதங்களில் அரசாங்கம் அனுமதித்த ‘புதுப்பணித்’ திட்டங்கள் பற்றியவையாகும்” என்பதுதான். இவைகளிலே புதுப்பணிகள் என்ன? ராமேசுவரத்தில் ஏற்பட்ட புயல் தவிர, வேறு என்ன என்று புரியவில்லை, ராமேசுவரத்தில் ஏற்பட்ட புயல் மட்டுமன்றி, தஞ்சை மாவட்டத்தில் பட்டுக்கோட்டை, அரந்தாங்கிப் பகுதிகளில் அதிகமாகப் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இங்கே தேடித் தேடிப் பார்த்தேன், அவற்றைப் பற்றி ஒன்றும் கானேன். கீழ்க்கடல் ஓரம் என்று தான் இருக்கிறது. அந்தக் கடல் பகுதி பூராவும் கவர்னர் அவர்களுக்குத் தெரியாமல் இருக்கலாம். ஆனால், அமைச்சருக்கும் தெரியாமல் இருப்பது வியப்பாக இருக்கிறது. அதிலும் கனம் வெங்கட்டராமன் அவர்களுடைய தொகுதியிலுள்ள பகுதிகளை அவர்களே போய்ப் பார்த்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இங்கே பட்டுக் கோட்டை அரந்தாங்கிப் பகுதிகளைப் பற்றி எதுவும் கானேன். ராமேசுவரத்தில் பாதிக்கப்பட்டது போலவே தஞ்சை மாவட்டத்தில் புதுர் என்னும் ஊர் மணல் மேடு இட்டு அழிந்து போய் இருக்கிறது. அப்படிப் பட்ட பகுதிகளுக்கு நிவாரணம் அளிக்க இங்கே இடம் இருக்கிறதா என்று பார்த்தேன். ஆனால், ராமேசுவரமும், தனுஷ்கோடியும்தான் காணப்படுகின்றன.

அதோடு கொடுக்கப் படும் பணம் நல்ல வகையில் செலவழிக்க வழி வகை செய்யப் படுவேண்டும். இதுபற்றி காங்கிரஸ் கட்சி அங்கத்தினர்களும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். பணம் ஒதுக்குவது தேவையில்லை என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் ஒதுக்கப்பட்ட பணம் முறையாகச் செலவழிக்கப் படுகிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். திட்டங்களுக்காகவும் பணங்கள் ஒதுக்கப் படுகின்றன. ஏற்படும் பலன் என்ன, பலன் அதிகமாக இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அதற்கு ஒரு சில உதாரணங்களை எடுத்துக் காட்ட முடியும். கூட்டுறவைப் பற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்கள் உரையில் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதோடு தானிய இருப்பு வைக்கும் திட்டத்தை ஒட்டி கிடங்குகளைக் கட்டும் திட்டமொன்றையும் அரசாங்கம் மேற்கொண்டுள்ளது என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். அதற்காக ரூ. 160 லட்சம் கேட்டிருக்கிறார்கள். இதிலே சர்க்கார் கிடங்குகளில் தானியங்களை வைக்க கட்டடம் கட்டப் போகிறார்கள். நாட்டிலே பஞ்சத்தைப் போக்க அதிகம் பொருள்களை சேமித்து வைக்க வேண்டியதும் அவசியம் தான். ஆனால் சாதாரணமாக குடியானவர்கள், தங்களிடம் உள்ள நெல்லை ஆடியில் ஒரு காய்ச்சலும், தையில் ஒரு காய்ச்சலும் போட்டு சேமித்து வைப்பார்கள். ஆனால் அரசாங்கத்தில் மொத்தமாக வாங்கி, காற்றோட்டம் கூட இல்லாத கிடங்குகளில் மாதக் கணக்கில் அடைத்து வைத்துவிட்டு, பஞ்சம் ஏற்படும் காலத்தில் நெல்லை வெளியிலே எடுத்துப்பார்த்தால், அது கெட்டுப் போயிருக்கும். மேலும் கட்டும் கட்டடங்களுக்கு நிலம் எப்படி வாங்குகிறார்கள் என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். ஒரு உதாரணம் மட்டும்

21st January 1965] [திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

சொல்ல விரும்புகிறேன். தஞ்சை மாவட்டத்தில் இப்பொழுது கட்டடங்கள் கட்டப் படுகின்றன. அந்தக் கட்டடங்களுக்கு நிலம் ஒரு ஏக்கர் 10,000 ரூபாய் என்றும், அதற்கு நஷ்டஈடு ரூ. 1,500 என்றும், ஆக ஒரு ஏக்கர் ரூ. 11,500 என்று 150 ஏக்கர் நிலத்தை சர்க்கார் எடுத்து இருக்கிறார்கள். அதே இடத்தில் அதற்குப் பக்கத்தில், கெஜட் ஆபீசர்கள் வீடு கட்டும் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் 12 ஏக்கர் நிலத்தை 42,500 ரூபாய்க்கு வாங்கியிருக்கிறார்கள். அது 21—12—1964-ம் தேதியில் ரிஜிஸ்தர் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சர்க்கார் கிடங்குக்கு வாங்கும் நிலம் ஒரு ஏக்கர் ரூ. 11,500. ஆனால் அதற்கு அருகாமையில், கெஜட் ஆபீசர்கள் வீடுகட்ட 12 ஏக்கர் ரூ. 42,500 என்று வாங்கி இருக்கிறார்கள். அதைத் தயவு செய்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதே போல அங்கே ஜெயில், மெடிகல் காலேஜ் இவற்றிற்கும் நிலம் வாங்கப்படுகிறது. சர்க்கார் பணம் என்றால் வரவு செலவு கிடையாதா? 12 ஏக்கர் 42,500 ரூபாய் என்றால், கிட்டத்தட்ட 3,500 ரூபாய் ஒரு ஏக்கர் என்று தனிப்பட்டவர்கள் வாங்குகிறார்கள். ஆனால், சர்க்காரிலே ஏக்கர் 11,500 ரூபாய் என்று வாங்குகிறார்கள். இதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை தயவு செய்து யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதே போலத்தான் திருவரங்குளத்தில் ஸ்டேட் ஸ்டீல்பார்ம். அதைப் பற்றி சென்ற தடவைகூட நான் எடுத்துச் சொன்னேன். . . .

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அப்படிப் பேசும்போது அமைச்சர் சொந்தக்காரர் என்று சொன்னீர்கள், நான் விசாரித்ததில் அது சரியில்லை என்று தெரிந்தது.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: அதே போல இந்த சம்பவத்திலும் . . .

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அங்கத்தினர் முன்பு சொன்னதை வைத்து நான் அப்புறம் விசாரித்தேன். ஆனால் அவர் ஒரு ரெட்டியார் என்று தெரிந்தது.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: நான் அப்பொழுது சொன்னது என்ன?

கனம் திரு. பக்தவத்சலம்: அமைச்சர் ராமையாவிடமிருந்து சொந்தக்காரர் என்று சொன்னீர்கள். அதைப் பின்னால் விசாரித்ததில், அவர் ஒரு ரெட்டியார் என்று தெரிய வந்தது. ரெட்டியாருக்கும், தேவருக்கும் என்ன உறவு? ஒருக்கால் கலப்பு மணம் என்று ஏதாவது இப்பொழுது குற்றச் சாட்டை சொல்வீர்களோ என்னவோ.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: நான் சொன்னதை அப்பொழுதும் முதலமைச்சர் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளவில்லை, இப்பொழுதும் புரிந்து கொள்ளவில்லை. நிலம் வாங்கப் போட்ட கமிட்டியில் அமைச்சர் சொந்தக்காரர் இடம் பெற்று இருக்கிறார் என்று

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] [21st January 1965]

சொன்னேனே தவிர, அமைச்சருக்குச் சொந்தக்காரருடைய நிலம் என்று சொல்லவில்லை. கலப்பு மணமோ என்னவோ, அது எப்படி எப்படியோ இருக்கலாம். இங்கே நான் சொல்ல வந்தது என்ன வென்றால், ரூ. 11,500 ஒரு ஏக்கர் என்று வாங்குவதற்கு அது யார் வீட்டுப் பணம்? அதை யோசிக்க வேண்டாமா? தனியார் துறையில் குறைவாக வாங்கியிருக்கிறார்களே. சர்க்கார் பணம் ஏன் விரயம் ஆகிறது? இன்னும் ஆஸ்பத்திரிக்காகவும், ஜெயிலுக் காகவும், வீடு கட்டுவதற்காகவும், மெடிகல் காலேஜுக்காகவும் இப்பொழுது நிலத்தை வாங்க இருக்கிறார்கள் சர்க்கார். அதற்கும் இந்தத் தொகை கொடுத்தால் ஏறத்தாழ அறுபது லட்ச ரூபாய் சர்க்கார் பணம் விரயமாகும் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதைப் போலவே இன்னும் பல மானியக் கோரிக்கைகள் கேட்டிருக்கிறார்கள். கூட்டுறவுத் துறையில் டெபுடி செக்ரடரியாக இருந்த ஒருவரை ஜாயின்ட் செக்ரடரியாக ஆக்குவதற்கும், சாமான்கள் வாங்குவதற்கும், மற்ற செலவுகளுக்காகவும் ஏறத்தாழ ரூ. 1,31,300 இந்த மானியத்தில் கேட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு டெபுடி செக்ரடரியை ஜாயின்ட் செக்ரடரியாக உயர்த்தவேண்டிய அவசியம் என்ன? அப்படி உயர்த்தப்படும் காரணத்தால் ஒரு லட்ச ரூபாய்க்கு மேல் செலவு செய்யப்படவேண்டுமா என்பதைத் தயவு செய்து யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

இதைப் போல பல இனங்கள் இருக்கின்றன. இருந்தாலும், அதனைப் பற்றியெல்லாம் இப்பொழுது எடுத்துச் சொல்வதற்கு நேரம் இல்லை என்ற காரணத்தால் என் உரையை நான் விரைவில் முடிக்க விரும்புகிறேன்.

வரி ஏய்ப்பவர்களைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு இந்த மான்யத்திலே நிதி கேட்டிருக்கிறார்கள். வரி ஏய்ப்பவர்களைக் கண்டுபிடிக்கத் தான் வேண்டும் என்பதிலே யாருக்கும் அபிப்பிராயபேதம் இருக்க முடியாது. ஆனால், வரியை ஏய்த்தவர்கள் யார் யார் என்ற பட்டியல் ஏதாவது வந்திருக்கிறதா என்றால், இல்லை. 'வரி ஏய்த்தவர்களைப் பிடித்தார்கள்', 'திடீர் என்று பிடித்தார்கள்', 'பூஜை அறையில் இருக்கும்போது பிடித்தார்கள்', 'சேலைக்குள்ளிருந்து கணக்குகளை எடுத்தார்கள்' என்ற செய்திகள் வருகின்றன. எங்கே? யாரிடத்தில்? எப்போது? என்றால், விரைம் வராது. ஏன் வரவில்லை? வராதுதற்குக் காரணம் என்ன? தயவு செய்து அதையும் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

வரி கொடாமல் ஏய்க்கிறவர்களைக் கண்டுபிடிப்பதற்காக திரு. ராயப்பா அவர்கள் தலைமையில் ஒரு ஸ்க்வாட் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. அது திடீரென்று கலைக்கப்பட்டிருப்பதாக சமீபத்தில் கேள்விப்பட்டேன். ஏன்? என்ன காரணம்? அந்த ஸ்க்வாட் சரியாக வேலை செய்யவில்லையா? அல்லது செய்த வேலை அதிகமாகப் போய்விட்டதா? திடீர், திடீர் என்று பிடிக்கிறார்கள், அதனால் கௌரவமான வியாபாரிகளைப் பாதிக்கும் என்று சொல்கிறார்களா? கௌரவமான வியாபாரிகள் என்று இந்த சர்க்கார் கருதினால், என்

21st January 1965] [திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

அரசாங்கமே தனியார் துறையை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்? வியாபாரிகளிடத்தில் நம்பிக்கை இருந்தால், அவர்களை நாணய மானவர்கள் என்று அரசாங்கம் கருதினால், ஏன் அவர்களுடைய தொழிலை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்? அரசாங்கம் எடுத்துச் செய்யும் காரியமாவது சரியாக இருக்கிறதா?

உணவுப் பிரச்சினையைப்பற்றி இங்கே சொன்னார்கள். எங்க ளுடைய திருச்சி மாவட்டத்தை 'உபரி' என்ற இனத்தில் சேர்த்திருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாகவே அந்த மாவட்டத்தில் பஞ்சம் வருமோ என்ற பயம் அங்குள்ளவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுதே அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கும் பயம் ஏற்பட்டு விட்டது. ஊரில் இருக்கும் நெல், சர்க்கார் கொள்முதலுக்குப் போய்விட்டால், விவசாயிகள் நிலை என்ன ஆவது? இருக்கும் நல்ல நெல்லைச் சர்க்காரிடம் கொடுத்துவிட்டு திரும்ப புழுத்த அரிசியை வாங்கிச் சாப்பிட வேண்டியிருக்குமோ என்கிற பயம் அவர்களுக்கு வந்திருக்கிறது. கையிருப்பில் வைத்துக்கொள்ள முடியாத நிலையில் பல பேர்கள் இருக்கிறார்கள். பண்ட மாற்று முறை தான் கிராமத்தில் இருக்க முடியும். களை எடுப்பவர்கள் பஞ்ச காலத்தில் வா மாட்டார்கள். 'மூன்று படி நெல், இரண்டு படி நெல் தருகிறேன்' என்று கொடுத்தால்தான் அவர்கள் களை எடுக்க வருவார்கள். அப்படியெல்லாம் கொடுக்கவேண்டிய நெல்லையும் சர்க்கார் கொள்முதல் செய்துகொண்டு போகிறார்கள். அதிலும், எங்களுடைய பகுதியில், ஒரு ஏக்கருக்கு 9 மூட்டை, 10 மூட்டை என்று நிர்ணயித்திருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். ஒன்பது மூட்டை ஒரு விவசாயியால் கொடுக்க முடியாது. 60:40 என்று பங்கு பிரித்துக் கொள்கிறார்கள். 60 பங்கு விவசாயிக்கும், 40 பங்கு நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கும் என்ற விகிதத்தில், ஏக்கருக்குப் பத்து மூட்டை கொடுப்பதென்றால் எப்படி முடியும்? எங்கிருந்து கொடுக்க முடியும்? இப்படி இருக்கிறது நிலைமை. ஆனால், மொத்தத்தில் கண்டுமுதலைக் கணக்கெடுத்துக்கொள்ளலாம் என்ற திருத்தம் வருகிறது என்று வைத்துக்கொள்வாலும், ஏக்கருக்கு என்ன விளைச்சல் கண்டுமுதல் ஆகும்? ஏக்கருக்குப் பதினைந்து மூட்டை விளைச்சல் இருக்கும் என்று புள்ளிவிவரத்திலே சொல்கிறார்கள். அறுவடைக்கு இருக்கும் பயிரைப் பார்க்கும்போது, ஏக்கருக்கு முப்பது கலம் காணும் என்று மதிப்பு போடுவார்கள். ஆனால், அறுக்கும்போது பாதி பதராகப் போயிருக்கும். தாற்றினால் இன்னும் குறைந்தா லீடும். முப்பது அல்லது இருபது கலம் கண்டுமுதல் ஆகும் என்று முதலில் மதிப்பிட்ட இடத்தில், மாவுக்குப் பத்து கலம், எட்டு கலம், ஐந்து கலம் என்றுதான் கிடைக்கும் நிலையைப் பார்க்கிறோம். நிலைமை இப்படியிருக்க, ஏக்கருக்கு 9 மூட்டை என்று நிர்ணயித்தால், எப்படிக் கொடுக்க முடியும்? இப்படிப்பட்ட கஷ்டம் இருக்கிறது.

அதுபோலவே, விவசாயத் துறையில் அதிகச் செலவு செய்யப் படுகிறது என்று சொன்னாலும்கூட, அது சரியான முறையில் நடத்தப்படவில்லை. விவசாயத்திற்காகச் சர்க்கார் பல கோடிச்

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] [21st January 1965]

கணக்கான ரூபாய் செலவழிக்கிறார்கள். 'இல்லை' என்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. சர்க்கார், மாதிரி விதைப்பண்ணைகளை நடத்திக் காண்பிக்கிறார்கள். சர்க்கார் மாதிரி விதைப் பண்ணை வைத்து நடத்தத் தேவை இல்லை. கூட்டுப் பண்ணை முறை தோல்வியடைந்ததாகவே நான் கருதுகிறேன். அதுவும் பலிதம் இல்லை. ஆகவே, சர்க்காரே 100 ஏக்கர், 200 ஏக்கர் என்று புஞ்சை நிலத்தை எடுத்து, அதிலே சர்க்காரே விவசாயம் செய்யட்டும். 100 முதல் 200 ஏக்கர் வரையில் வைத்து சர்க்காரே விவசாயப் பண்ணையாக வைத்து நடத்தட்டும்—விதைப்பண்ணை நடத்த வேண்டிய அவசியம் இல்லை—அத்தகைய விவசாயப் பண்ணையில், எப்படி எப்படி விவசாயம் செய்யலாம், எப்படி எப்படிச் செலவு முதல் எந்த அளவுக்குச் செய்யலாம் என்பதையெல்லாம் சர்க்காரே தெரிந்து கொள்ளட்டும். அப்பொழுது சர்க்காருக்கே இதிலுள்ள கஷ்ட நஷ்டமெல்லாம் தெரியும். விவசாயத்தைப் பற்றித் தெரிந்துகொள்வதற்கும் ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படும்.

விவசாயிகளுக்கு கிணறு வெட்டுவதற்காக மானியம், வாய்க் கால் வெட்டுவதற்காக மானியம் என்று பல முறைகள் இருந்தாலுங் கூட, அரசாங்கம் கொண்டு வந்திருக்கும் விவசாயப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் காரணத்தால், தமிழ் நாட்டிலே, குறிப்பாகத் தஞ்சை, திருச்சி மாவட்டங்களிலுள்ள பல விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற சட்டத்திலே இருக்கின்ற பல தவறுகளை நாங்கள் சுட்டிக்காட்டினோம். அவற்றை, ஏதோ வாதத்திற்காகச் சொல்கிறார்கள், கட்சியை வளர்ப்பதற்காகச் சொல்கிறார்கள் என்று கருதி சர்க்கார் அலட்சியமாக இருக்கிறார்கள்—பல பணிகளுக்குப் பணம் ஒதுக்கப்படுகிறது. ஆனால், முறை சரியாக இல்லை—அதனால், விவசாயிகள் பல பேர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்றால், உள் நோக்கம் எங்களுக்கு இருக்கிறது என்று ஆளும் கட்சியினர் கருதக்கூடும். எங்களுக்கு உள்நோக்கம் எதுவும் இல்லை. எங்களில் பெரிய நிலச்சுவன்தார்கள் இல்லை. பெருநிலம் படைத் தவர்கள் எங்கள் கட்சியில் இல்லை. என்ன காரணத்தினாலோ ஒரு பயம். சட்டத்தைத் திருத்தினால் என்ன? எது எதற்கோ, நினைக்கும்போதெல்லாம் சட்டத்தைத் திருத்துகிறார்களே. விவசாயிகள் பாதுகாப்புச் சட்டம் கொண்டு வந்த பிறகு பெரும்பாலான விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம், அந்தச் சட்டத்திலே இருக்கும் பல குறைபாடுகள்தான். மானியக் கோரிக்கையில் பணம் ஒதுக்கி செலவு செய்வதைவிட, நடைமுறையில் ஏற்பட்டிருக்கிற சிக்கல்களை அங்கிருக்கும் அதிகாரிகளே கவனித்துத் தீர்ப்பதற்கு முன்வந்தால் கூட, உண்மையிலேயே விவசாயிகளுக்கு நல்ல பலன் தரத்தக்க வகையிலே இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். எனவே, இதுபோல், இன்னும் சொல்ல வேண்டியவைகளைக் கவர்னர் உரையின் மீதான விவாதத்தில் எடுத்துச் சொல்ல சந்தர்ப்பம் கிடைத்தால் கூறுகிறேன் என்று கூறி என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன்.

21st January 1965]

திரு. எம். தண்டாயுதபாணி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களை நான் கூற விரும்புகிறேன்.

பல தலைப்புகளிலே மானியம் கோரப்பட்டிருக்கிறது. அவற்றிலே குறிப்பாக, 'பொது சுகாதாரம்' என்ற தலைப்பிலே ரூ. 36,300 கோரப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் தொகை பல பிரிவுகளில் செலவிடப்படும் என்ற குறிப்புகள் இருந்தாலும், பிரதம சுகாதார நிலையம் (ப்ரைமரி ஹெல்த் செண்டர்ஸ்) ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்துக் கூட்டு மன்றப் பகுதியிலும் ஆரம்பிப்பதற்கும் இதிலே மானியம் கோரப்பட்டிருக்கிறது. அது ஆரம்பிக்கப்பட இருப்பதை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன். ஆனால், அது ஆரம்பிக்கப்படுகிற முறையில், அதனுடைய நோக்கம் எப்படி ஈடேற்றப்படும் என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கும் போது, பிரதம சுகாதார நிலையங்களை எதற்காக ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று மத்திய அரசு நிர்ணயித்ததோ, அதற்கு நேர்மாறாக அவை அமைகின்றன. குறிப்பாக, இதற்கு முன்பு ஏறத்தாழ 68 கூட்டு மன்றங்களிலே பிரதம சுகாதார நிலையங்கள் இயங்கி வருகின்றன. புதிதாக 120 பிரதம சுகாதார நிலையங்கள் ஆரம்பிக்கப் போவதாக இதிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த 120 பிரதம சுகாதார நிலையங்களையும் கிராமப் புறங்களில் ஆரம்பிக்கப் போவதாக இல்லை. பஞ்சாயத்துக் கூட்டு மன்றங்களால் இதற்கு முன்பாகவே நடத்தப்பட்டு வரும் லோகல் பண்டு டிஸ்பென்சரிகளைப் பிரதம சுகாதார நிலையங்களாக மாற்ற வேண்டும் என்று உத்தரவிட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. குறிப்பாக, தற்போது பஞ்சாயத்துக் கூட்டு மன்றங்களால் நடத்தப்பட்டு வரும் இந்த லோகல் பண்டு டிஸ்பென்சரிகள் எல்லாம் மக்கள் தொகை அதிகமாகவுள்ள நகரப் பகுதிகளில் ஆரம்பித்து நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. ஆரம்ப சுகாதார நிலையம் நாம் ஆரம்பிக்க வேண்டியதன் நோக்கம் என்ன? போக்குவரத்து வசதி இல்லாத கிராமப் புறங்களில், மக்கள் தொகை அதிகமாக இருக்கும் பகுதிகளில் ஆரம்பித்து நடத்தினால் அந்தப் பகுதிகளில் வாழ்கின்ற மக்களுக்கு வேண்டிய வசதி பெருகுவதற்கு வாய்ப்பாக அமையும் என்ற நோக்கத்தோடு இந்தத் திட்டம் துவங்கப்பட்டது. ஆனால், தற்போது பஞ்சாயத்துக் கூட்டு மன்றங்கள் நிர்வகித்து வருகின்ற இந்த ஆஸ்பத்திரிகளைப் பிரதம சுகாதார நிலையங்களாக மாற்றுவதால் கிராமப் புறங்களுக்கு வைத்திய வசதி செய்வது என்கிற நம்முடைய நோக்கம் நிச்சயமாக நிறைவேற முடியாது.

இதிலே இன்னும் ஒரு சிரமம் இருக்கிறது. குறிப்பாக, பஞ்சாயத்துக் கூட்டு மன்றங்கள் நடத்தி வருகின்ற இந்த ஆஸ்பத்திரிகளிலே தற்போது டாக்டர்கள் வாரத்தில் ஏழு தினங்களும் இருக்க முடியும். அதை ஆரம்ப சுகாதார நிலையமாக மாற்றி விட்டால், அதற்குக் கீழ் சப்-செண்டர்கள் அமைக்கப்படும். வாரத்தில் இரண்டு நாட்கள் அந்த சப்-செண்டர்களுக்குப் போய் கவனிக்க வேண்டிய நிலை அந்த டாக்டருக்கு ஏற்படும். தற்போது ஏழு

[திரு. எம். தண்டாயுதபாணி] [21st January 1965]

நாட்கள் ஒரே இடத்தில் இருந்து மக்களுக்கு வைத்திய வசதி செய்து வந்த டாக்டர் இனி வாரத்தில் இரண்டு தினங்கள் அங்கே இல்லாமல் சப்-செண்டர்களுக்குப் போக வேண்டிய நிலையில் மக்களுக்கு வைத்திய வசதி குறைகிறது. இது ஒரு சிரமம். மற்றொன்று, கிராமப் புறங்களுக்கு வைத்திய வசதி அளிக்க வேண்டுமென்கிற நம்முடைய நோக்கம் நிச்சயமாக ஈடேறாது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஞாபகப்படுத்தி, இதை அடியோடு மாற்றாவிட்டால் கூட, பஞ்சாயத்துக் கூட்டு மன்றங்கள் நடத்திவரும் ஆஸ்பத்திரிகளை பிரதம சுகாதார நிலையங்களாக மாற்ற சர்க்கார் உத்தரவிட்டால் அந்த ஆஸ்பத்திரிகளை வேறொரு பகுதியில் வைத்து நடத்த அவர்களுக்கு உத்தரவு கிடைக்க வழி செய்ய வேண்டும். ஒரு ஆஸ்பத்திரியைப் பிரதம சுகாதார நிலையமாக மாற்றி, பஞ்சாயத்துக் கூட்டு மன்றங்கள் வேறொரு இடத்திலே லோகல் பண்டு டிஸ்பென்சரி வைத்து நடத்தக்கூடாது என்று நான் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, உணவு தானிய உற்பத்தியைப் பற்றிப் பல அங்கத்தினர்கள் தெளிவாக எடுத்துக் கூறினார்கள். கனம் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அரிசியைக் கூட இங்கே காட்டியிருக்கிறார்கள். இது போன்ற நிலை ஏன் ஏற்படுகிறது என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். உணவு தானிய கார்ப்பரேஷன் ஆரம்பித்திருக்கும் நோக்கம் நல்ல நோக்கமாக இருந்தாலும் செயல்படும் முறையும் நல்லபடியாக இருக்கவேண்டும். கடந்த சூழுவை அறுவடை காலத்தில் அரசினர் தஞ்சையில் நோடியாகக் கொள்முதல் செய்தனர். அரிசித் தட்டுப்பாடு அதிகமாக இருந்த காரணத்தால் நெல்லை இரண்டு மூன்று தினங்களுக்குள்ளாக அரிசியாக மாற்றிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டனர். அதோடு மட்டுமல்ல; ஒரு மூட்டை நெல்லைக் கொடுத்து இத்தனை பர்சண்ட் அரிசியைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கூறினார்கள். மில்கிரார்கள் நெல்லை நன்றாகக் காய வைத்துக் கொடுத்தால் அரசாங்கம் கோருகின்ற அளவு பர்சண்ட் கொடுக்க முடியாது. ஈரமாகக் கொடுத்தால்தான் அவர்கள் கோருகின்ற அளவுக்குக் கொடுக்க முடியும். ஆகவே, ஈர அரிசியாகக் கொடுத்தார்கள். அந்த ஈர அரிசி பல நாட்கள் பல கிடங்குகளில் தேக்கி வைக்கப்பட்டிருந்த காரணத்தால் இது போன்ற நிலைமை ஏற்பட்டது. ஆகவே, கொடுக்கப்படக் கூடிய அரிசியின் சதவிகிதம் குறைந்தாலும் காமான அரிசியாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரையிலே ஒரு விஷயத்தைத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். உணவு தானியக் கார்ப்பரேஷன் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருப்பதால் தனியார் வியாபாரம் எந்த அடிப்படையிலும் பாதிக்கப்படாது என்று தெளிவுபடக் கூறியிருக்கிறார். தற்போது ஒரு மாநிலத்திலிருந்து மற்றொரு மாநிலத்திற்கு அரிசி அனுப்புவதற்குக் கட்டுப்பாடு அதிகமாக இருக்கிறது. அந்த வியாபாரத்தை அரசு மேற்கொள்

21st January 1965 [திரு. எம். தண்டாயுதபாணி]

வதில் அபிப்பிராய வேறுபாடு இல்லை. நம்முடைய மாநிலத்திற்குள்ளேயே ஒரு ஜில்லாவிலிருந்து மற்றொரு ஜில்லாவிற்கு அனுப்பக்கூடிய நிலையை வியாபாரிகளுக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதில் தவறு ஒன்றுமில்லை. அவ்வாறு அனுமதி கொடுத்தால் அடுத்த மாநிலத்திற்குச் சென்று விடுமோ என்ற ஐயம் இருக்குமானால் கலெக்டர் அவர்கள் பேருக்கே அனுப்பச் சொல்லலாம். தஞ்சை ஜில்லாவில் இருக்கும் வியாபாரிகளுக்கு மதுரை கலெக்டர் பர்மிட் கொடுத்துத்தான் அங்கு அரிசியோ நெல்லோ செல்ல வேண்டுமென்று செய்யலாம். தனிப்பட்ட வியாபாரிகளுக்கு அதிகக் கட்டுப்பாடு விதித்தால் மிகவும் பாதகம் ஏற்படும். ஆகவே, இதனைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் துணை மதிப்பீட்டுக் கோரிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். அரசாங்கம் நான்கு லட்சம் மெட்ரிக் டன் அரிசியை உணவு தானிய இருப்பாக வைத்துக் கொள்வதற்காக ஒரு மானியம் கோரப்பட்டிருக்கிறது. எல்லா அங்கத்தினர்களும் இதைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். நிச்சயமாக, அரிசியை நீண்ட நாட்கள் ஸ்டாக்கில் வைக்க முடியாது. பெரிய கொடவுனில் 50,000 முதல் லட்சம் டன் வரை ஸ்டாக் எப்போதும் இருந்து கொண்டே இருக்கும். எடுக்கும்போது மேலே இருக்கிற மூட்டைகளைத்தான் எடுப்பார்களே தவிர, கீழே இருக்கிற மூட்டைகள் அப்படியே இருந்து கொண்டிருக்கும். அரசாங்கம் அறிக்கையில் அரிசியை ஸ்டாக் செய்ய வேண்டுமென்று கூறியிருப்பதைப் பாரக்கும்போது, அரசாங்கத்திற்கு எப்படிக் கொள்முதல் செய்வது, எப்படி ஸ்டாக் செய்வது என்ற ஞானம் இல்லையென்று நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியும். திரு. தண்டாயுதபாணி அவர்கள் சொன்னது அவ்வளவும் உண்மை. அரசாங்கம் இந்த நாட்டை ஆளவேண்டுமே தவிர, அரிசி வியாபாரத்தில் இறங்கக்கூடாது என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். விவசாயிகள் அறுவடையானவுடனே நெல்லைப் பச்சையாக விற்பது வழக்கம். அரசாங்கம் அந்தப் பச்சை நெல்லை வாங்கி எங்காவது காயப் போடுவார்களா என்றால் இல்லை. காயப்போட்ட நெல்லை ஸ்டாக் செய்தால்தான் நீண்ட நாட்கள் இருக்க முடியும். சாதாரணமாகப் பத்திரிகையில் 1962-63, 1963-64-ல் பார்த்திருக்கலாம். கிட்டத்தட்ட 50 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் ஸ்டாக் செய்த உணவு தானியப் பண்டங்கள் கெட்டுப்போய் விட்டன, எவிகளால் நாசம் அடைந்து விட்டன, பல லட்சக் கணக்கான ரூபாய்கள் நஷ்டமாகி இருக்கின்றன என்பதையெல்லாம் மனத்திலே கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் வகிக்காத இலாகா கிடையாது. அவர்கள் உணவு அமைச்சராக இருந்தபோது விவசாயத்தைப் பற்றி ஒரு நல்ல ரிப்போர்ட் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் கூட இதிலே அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லவில்லை. 'டெல்லி சொல்கிறது; ஆகவே அவர்கள் அதை அங்கீகரிக்கிறார்கள்' என்று கருதுகிறேன். சாதாரணமாக எல்லா இடத்திலும் கட்டாயக் கொள்முதல்

[திரு. கரு. சீமைச்சாமி] [21st January 1965]

இருக்கிறது. அரசாங்கம் என்ன உத்தரவு போடுகிறது என்பது தெரியாது. ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு நெல்லை வைத்துக் கொண்டு அதற்கு மேல் இருப்பதற்கு அரசாங்கத்திடம் கணக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று உத்தரவு இருப்பதாக கூறி அதிகாரிகள் அந்த விவசாயிகளைக் கைது செய்கிறார்கள். விவசாயி தங்கள் வீட்டிலே மறுசலில் நெல்லை வைக்கக்கூட இந்த ஆட்சியில் வழி இல்லை என்று சொன்னால் அவர்கள் நிலைமை என்ன ஆவது? அவர்கள் என்ன கடத்தல் பொருளையா வைத்திருக்கிறார்கள்? கள்ள நோட்டையா வைத்திருக்கிறார்கள்? அவர்கள் நெல்லைத்தானே வைத்திருக்கிறார்கள். விற்பதற்காக வேண்டிய நெல்லைத்தானே சேமித்து வைத்திருக்கிறார்கள். இதன் காரணமாக அந்த விவசாயிகளுடைய மனத்திலே என்ன எண்ணம் ஏற்பட்டு வருகிறது என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இப்போது விவசாயிகளிடத்திலே ஒரு தவறான எண்ணம் ஏற்பட்டு வருகிறது. இப்படி கட்டுப்பாடு செய்யும் போது ஏன் நாம் உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணம் உண்டாகி வருகிறது என்பதைக் கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். உணவு உற்பத்தியைப் பொறுத்தவரை மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திற்குள் 70 லட்சம் டன் அளவுக்கு உணவுப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்யவேண்டுமென்ற இலக்கை நிர்ணயித்தார்கள். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட முடிவில் உற்பத்தி அளவு 53 லட்சம். ஆகவே, அதைவிட 14 லட்சம் டன் அதிக உற்பத்தி செய்திருக்க வேண்டும். ஆனால் கடந்த மூன்று ஆண்டுகளில் பெருகியுள்ள அளவு என்னவென்று பார்த்தால் மூன்று லட்சம் டன் அளவுக்குதான் பெருகியிருக்கிறது. விவசாயிகள் சாதாரணமாகத் தங்கள் வீட்டிலே நெல்லை வைத்திருக்கிறார்கள். நகரத்திலே உள்ளவர்கள் எப்படி பணத்தைப் பாங்கியிலே போட்டு வைத்திருப்பார்களோ அந்த முறையில் விவசாயிகள் நெல்லை வைத்திருக்கிறார்கள். பொங்கல் தீபாவளி வருகிறது என்று சொன்னால் இரண்டு மூட்டை நெல்லை விற்பார்கள். ஏதோ உடம்புக்குச் சவுகரியம் இல்லையென்று சொன்னால் இரண்டு மூட்டை நெல்லை விற்பார்கள். ஏதோ கல்யாணம் போன்ற விசேஷம் என்றால் சில மூட்டை நெல்லை விற்பதுச் செலவு செய்வார்கள். ஆகவே, மறுசல அவர்களுக்குப் பாத்ரு மாதிரி. கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் இதையெல்லாம் கருதிப் பார்க்கவேண்டும். கிழக்கு இராமநாதபுரம் ஜில்லாவைப் பற்றி எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் தெரியும். அங்கு எப்போதோ விளைகிறது. ஒரு வருஷம் விளைந்த நெல்லைக்கூட நாலைந்து வருஷத்திற்கு வைத்துக் கொள்வார்கள். அங்கே பத்தாயிரம் டன் கொள்முதல் செய்யவேண்டுமென்று கலெக்டர் சொல்லும்போது கீழ் இருக்கும் சிப்பந்திகள் விவசாயிகளைத் துன்புறுத்துகிறார்கள். இதன் காரணமாக நிச்சயமாக உற்பத்தி பாதிக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தக் கொள்முதல் விஷயத்தில் கொள்முதலைப் பொறுத்து விதி விலக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சமீபத்தில் இராமேஸ்வரத்தில் புயல் அடித்தபோது கூட, திருவாடானை, கமுதி போன்ற இடங்களில் மழை இல்லை.

21st January 1965] [திரு. கரு. சீமைச்சாமி]

அடுத்து, வேலூரிலே ஒரு 'வார் மெமோரியல்' இருக்கிறது—யுத்த காலத்தில் போரில் இறந்தவர்களுக்கான ஞாபகச் சின்னம். அதை இப்போது ஒரு கிறிஸ்தவக் கோயிலைக் கட்ட ஏற்பாடு நடந்து கொண்டிருக்கிறது. கனம் முதலமைச்சர் அவர்களுக்குக் கோவில்களின் பேரில் எவ்வளவு பற்று இருக்கிறது என்பது தெரியும். ஜலகண்டேசுவரர் கோயில் இருக்கிறது. அது சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதற்காக சிலைகளை எல்லாம் அகற்றி விட்டார்கள். அதே போல் இந்த 'வார் மெமோரியல்'லும் சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகையால் அவ்வாறு ஒரு கிறிஸ்தவக் கோயில் கட்டாமல் இருப்பதற்கான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்த படியாக.

(மணியடிக்கப்பட்டது)

* திரு. மு. சண்முகம்: கனம் தலைவர் அவர்களே, இப்போது கொண்டு வரப்பட்டு இருக்கிற துணை மதிப்பீட்டிலே மிகப் பெரிய செலவினமாக எடுத்துக் கொண்டிருப்பது அரசாங்கம் தானே கொள்முதல் செய்ய முன் வந்திருக்கும் திட்டமாகும். கடந்த செப்டம்பர், அக்டோபர் மாதத்திலே நம் நாட்டில் எதிர்பாராத நிலைக்கு அரிசிப் பஞ்சம் ஏற்பட்டதன் காரணமாக இனிமேல் அம்மாதிரி வராமல் தடுப்பதற்காக இந்தக் கொள்முதல் திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இது நல்ல நோக்கத் தோடு தான் மேற்கொள்ளப்படுகிறது என்றாலும் இதைச் செயலாக குவதில் அதிகாரிகளும், மற்றவர்களும் ஜாக்கிரதையாக இருந்தால் தான் நல்லமுறையில் நடைபெறும். இல்லாத பட்சத்தில் மக்களுக்கும் சரி, வியாபாரிகளுக்கும், அரசாங்கத்திற்கும் பாதகமாகவே போய்விடும். சென்ற உணவுத் தட்டுப்பாடு வியாபாரிகளால்தான் ஏற்பட்டது என்றாலும் அதற்குக் காரணம் வியாபாரிகளே இல்லை. விலையைக் கண்டிரோல் செய்த காரணத்தினால் அரிசி போதுமான அளவு மார்க்கெட்டுக்கு வருவது தடைப்பட்டது. அதனால் மக்கள் அரிசி கிடைக்காமல் கஷ்டப்படும் நிலை ஏற்பட்டது. அந்த நிலையைச் சமாளிக்க அரசாங்கம் உடனடியாக தற்காலிகமாக ஒரு திட்டத்தை அமைத்து குறுவை நெல்லை எல்லாம் கொள்முதல் செய்து ஜனங்களுக்கு வழங்கினார்கள். அதுவும் நல்ல எண்ணத் தோடு செய்தது தான். ஆனால் இன்றைக்கு நிலைமை தானே சீர் திருந்தி வருகிறபோது, தற்காலிகமாக ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒரு திட்டத்தை நிரந்தரமாக நீடிக்கச் செய்வது அவசியம் தானே என்பதைப்பற்றி நன்றாக யோசிக்க வேண்டும். சமீபத்தில் ஏற்பட்டது போன்ற ஒரு அரிசி நெருக்கடி இனி ஏற்படாமல் தவிர்ப்பதற்காக கையில் பலர் ஸ்டாக் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்கிற திட்டத்தை வரவேற்கிறேன். ஆனால் அதைக் கையாள்வதிலும், அமுலாக்குவதிலும் மிக்க ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டியிருக்கிறது. வியாபாரிகள் எப்படியோ, அப்படித்தான் மில்காரர்களும். கொள்முதல் செய்வதில் மில்காரர்களிடமிருந்து கொள்முதல் செய்வதற்குப் பதிலாக விவசாயிகளிடமிருந்தே நேரிடையாகக் கொள்முதல் செய்யலாம். அரிசியாகவே கொடுப்பதற்கு நிலக்காரர்கள் தயாராக இருந்தால் அவர்களிடமிருந்து

11-00
a.m.

[திரு. மு. சண்முகம்] [21st January 1965]

அரிசியாகவே கொள்முதல் செய்யலாம். இதனால் மில்காரர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய லாபம் நிலக்காரர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடும்.

மேலும் இன்னொன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ரெகுலேடெட் மார்க்கெட்டிங் சொசைடி இருக்கிறது. கூடுமான வரையில் சர்க்கார் கொள்முதல் செய்ய இருக்கிற தானியத்தை இந்த ரெகுலேடெட் மார்க்கெட்டிங் சொசைடி மூலமாகவே கொள்முதல் செய்யலாம். அவர்களும் விவசாயிகளிடமிருந்து நல்ல தரமான நெல்லையோ, அரிசியையோ கொள்முதல் செய்து கொடுப்பார்கள். இதனால் விவசாயிகளுக்கும் லாபம் உண்டு. நமக்கும் நல்ல தரமான நெல் கிடைக்க வழியேற்படும். நெல் விலைக்கும் அரிசி விலைக்கும் வித்தியாசம் இருப்பதனால் மில்காரர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய லாபத்தை விவசாயிகளிடமே கொடுத்தால் அவர்கள் நெல்லை நல்லமுறையில் அரைத்து அரிசியாகவே கொடுப்பார்கள். இது விஷயத்தில் சர்க்கார் தக்க கவனமாகவும், ஜாக்கிரதையாகவும் நடந்து கொள்ளவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக கிடங்குகள் கட்டுவது மிக மிக முக்கியமான திட்டமாகும். கிடங்குகள் இல்லாத நிலைமையில் சரக்குகள் கெட்டு வருகின்றன. இப்போது கட்டப்பட்டுள்ளனவும் விவசாயிகளுக்குப் பயன்படவில்லை. வியாபாரிகளுக்குதான் பயன்பட்டு வருகின்றன. மேலும் ஒவ்வொரு வட்டத்தின் தலைநகரத்திலும் விவசாயிகளுக்கு அதிகமாகப் பயன்படுகிற அளவில் கிடங்குகள் கட்டித் தரவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சிறிய பாசனத் திட்டங்கள் சம்பந்தப்பட்ட வரையிலும் இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமான கவனம் செலுத்தப்படவேண்டும். என்னுடைய பகுதியைப் பொறுத்தவரையில் இதுவரையிலும் நிறைவேற்றப்படாமல் இருப்பனவற்றை உடனடியாக நிறைவேற்றித்தரவேண்டும்.

தொழிற்சாலைகள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் விழுப்புரத்தில் மெட்டாஸ் வனஸ்பதி தொழிற்சாலையை ரூபாய் 45 லட்சம் செலவில் கட்டப்பட்டது. ஏழேட்டு ஆண்டுகளாக துவக்கப்படாமலிருக்கிறது. அதைத் துவக்கி தருவதாக 1962 டிசம்பரிலேயே முதலமைச்சர் அவர்கள் வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். அதற்கு இதுவரை எத்தகைய ஏற்பாடும் செய்ததாகத் தெரியவில்லை. உடனடியாக அதிலும் கவனம் செலுத்தி அந்தத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி: கனம் தலைவர் அவர்களே, துணை மானிய கோரிக்கையின் மீது எங்களுடைய தலைவர் கொண்டு வந்திருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் கூறலாம் என்று நினைக்கிறேன். இந்த மானியத்தில் பீல இலாகாக்களின் தலைப்புகளின் பேரில் கோரிக்கைகளை எழுப்பியிருக்கிறார்கள். நான் பேச விரும்புவது போலீஸ் மானியத்தைப்பற்றித் தான், நாற்பத்திரண்டாயிரத்து ஐதூறு ரூபாய் போலீசுக்காக

21st January 1965] [திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

அதிகப்பணம் கேட்டு இருக்கிறார்கள், கொடுக்க வேண்டியதுதான். தாங்களும், மந்திரிகளும் இன்றையதினம்கூடப் படித்து இருப்பீர்கள். நமக்குப் பக்கத்தில் இருக்கிற அந்தமான், நிகோபார் தீவுகளுக்குப் பக்கத்தில் சிணக்காரனின் ஒற்றர்கள் படகுகளில் சுற்றுவதாகப் படித்தேன். இது மிகவும் பயங்கரமான பிரச்சினை. நாட்டின் பாதுகாப்பைப் பலப்படுத்த வேண்டியது எல்லோருடைய கடமையாகும். ஆனால் கடந்த ஒரு மாதத்திற்கு முன்பாக நம்முடைய மாநிலத்தில் பல பேரைக் கைதி செய்திருக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் அவர்கள் நம்முடைய பகைவர்களின் உளவாளிகளாக இருப்பார்கள். இருக்கக் கூடும், அப்படி இருப்பதைத் தடுக்க வேண்டும் என்பதற்காகக் கைதி செய்யப்பட்டார். கள் என்று கூறப்பட்டது. அதனை ஆட்சேபிக்கவோ, ஆதரிக்கவோ நான் முன்வரவில்லை. நான் கேட்க விரும்புவது என்ன வென்றால் அந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒரு சிலரை மட்டும் வெளியில் விட்டு வைப்பானேன். அவர்களில் ரைட்டிஸ்டு என்ன, லெப்ட்டிஸ்டு என்ன? கம்யூனிஸ்டுகளின் சித்தாந்தம் நம் எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். அவர்களது அண்டர்கிரவுண்டு வேலைகளைப்பற்றி நாம் நன்றாக அறிவோம்.

MR. SPEAKER: The discussion now is on Third Supplementary Statement of Expenditure. But the hon. Member is going into other matters. The action that the hon. Member is referring to is one concerning the Central Government. If the hon. Member wants, he could refer to those things during the general discussion on the budget, but not now.

SRI. V. KRISHNAMOORTHY: But in this Supplementary Statement of Expenditure, Police Demand also comes. It is not a fight between me and the hon. Member Sri M. Kalyanasundaram.

MR. SPEAKER: Let the hon. Member speak on the Third Supplementary Statement of Expenditure which is now under discussion.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி: போலீசார் நாட்டுக்கு விரோதமாக இருக்கிற எல்லோரையும் கைது செய்திருக்கவேண்டும். அதைச் செய்ய தவறியிருக்கிறார்கள், என்று நான் இங்கு சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். காட்டிலே கூட ஓநாய் இருக்கிறது. என்னுடைய ஓநாய் நரியாக மாறியிருக்கிறதா? ஓநாய் கிழ நரியாக மாறவில்லை.

* * * * *

* திரு. ஏ. ஆர் சுப்பையா முதலியார்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் துணை மான்யக் கோரிக்கையை வரவேற்று சில அபிப்பிராயங்கள் கூற விரும்புகிறேன். முக்கியமாக கொள்முதல் சம்பந்தமாக 4 கோடி 13 லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கப் படுகிறது. 2,63,000 ரூபாய் கொள்முதல் சம்பந்த

[திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்] [21st January 1965]

மான வாகன வசதி மற்றவற்றிற்காக] செலவழிக்கப்படுகிறது. புரொக்யூர்மென்ட் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் அட்வைசரிக் கமிட்டி ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கும் இருந்தால் நல்லது. அந்தந்த பகுதிகளில் உள்ள யூனியன் சேர்மன், எம்.எல்.ஏ. இவர்களை வைத்து எப்படி கொள்முதல் செய்ய வேண்டுமென்று முடிவு செய்தால் லெனி சிஸ்டம் நல்லமுறையில் நடைபெறும் என்பது என் அபிப்பிராயம். அதேபோன்று, ரைஸ் மில்ஸ் இப்போது சில குறிப்பிட்ட சட்டதிட்டங்களுக்கு உட்பட்டு நடத்தப்படுகிறது. அதை ஒரு காட்டேஜ் இன்டஸ்ட்ரியாக வைக்கலாம். ஆந்திர பிரதேசத்தில் மூன்று ஹார்ஸ் பவர் பம்ப் செட் வைத்திருப்பவர்களுக்கு ரைஸ் அறைக்க அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ப்ரொவிஷன் இருக்கிறது. அப்படி வைத்து விட்டால் நல்ல தாமான அரிசி உற்பத்தி செய்ய முடியும். குறைந்த விலையில் உற்பத்தி செய்ய முடியும். கொள்முதல் செய்யும்போது நெல்லாவது, அரிசியாவது கொடுக்கத் தயாராக இருந்தால் அதை வாங்க சர்க்கார் தயாராக இருக்க வேண்டும். நெல்லுக்கும் அரிசிக்கும் பத்து ரூபாய் வித்தியாசம் இருக்கிறது. பரொட்யூசருக்கு லாபம் போகும் முறையில் அரிசி கொடுக்கத் தயாராயிருந்தால் அதை வாங்க அரசாங்கம் தயாராயிருக்க வேண்டும். பல பேர்கள் கொள்முதல் செய்கிறார்கள். தரம் குறைந்து விட்டால் யாரிடம் கேட்பது என்ற கஷ்டம் வருகிறது. ஆகவே நல்ல தரம் இருக்கவேண்டுமென்றால் ஒரு சட்டம் வகுத்து யாராவது ஒருவர் பொறுப்பு ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். கூட்டுறவில், தரம் குறைந்து விட்டால் விற்க வேண்டாம் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதனால் நஷ்டம் வரக்கூடிய நிலை ஏற்படுகிறது. நாட்டிற்குத் தான் அந்த நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே ஒரு பொறுப்பான இலாகா விடம் அல்லது பொறுப்பான விதத்தில் செய்ய ஒரு வழி ஏற்பாடு செய்வது நலம். விவசாய சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்றால் டிப் போரிங் மெஷின்ஸ் தேவை, அதற்குரிய பம்ப் செட்டுகள் தேவை. அந்த மெஷின்களை அந்நிய நாட்டிலிருந்து வரவழைக்க ஏற்பாடு செய்தால் டிப் வாட்டர் சப்ளை ஸ்கீமிற்கு வழி ஏற்படும். அன்னியச் செலவாணி காரணமாக, அந்நிய நாட்டிலிருந்து வாங்க தயங்குகிறார்கள். ஆகவே இந்த மெஷின்களை, மத்திய அரசாங்கத்தோடு தொடர்பு வைத்து, வாங்க வேண்டும். மதுரையில் அக்ரிகல்சுரல் காலேஜ் வருவதாகக் கேள்விப்பட்டேன். அது வரவேற்கத்தக்கது. H.R.E. டிபார்ட்மெண்டில் என்ஜினியரிங் காலேஜ் வைப்பதாகத் தெரிகிறது. அது வரவேற்கத்தக்கது. கோவில் திருப்பணிகள் எல்லாம் பல முனைகளில் செலவு செய்யப்படுகின்றன. அதை ஒரு முனையில் வைத்து என்ஜினியரிங் வுங்க் ஏற்படுத்துவது குறித்து சந்தோஷப்படுகிறேன். கல்வி இலாகாவில் Science Laboratories ஹைஸ்கூலுக்கு வர திட்டம் வகுக்கப்பட்டு ஆறு லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. கல்வி சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் செங்கோட்டை தாலுகாவை பொறுத்தவரை சர்க்காரின் நேரடிப்பள்ளிகளாக இருந்து வருகிறது. அதில் பல ரிப்பேர்கள்

21st January 1965] [திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்]

காப்பிட்டல் வொர்க்ஸின் கீழ் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு இந்த உப மான்யக் கோரிக்கையில் ஒரு மதிப்பீடும் இல்லை. அதற்கும் ஏதாவது செய்தால் நல்லதாக இருக்கும். மெடிக்கல் சம்பந்தமாக தென்காசியில் ஆஸ்பத்திரி சம்பந்தமாக லான்ட் அக் விஸிஷனுக்கு பணம் ஒதுக்கப்படவில்லை. அதற்கும் ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திருமதி சி. குழந்தையம்மாள் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற உப மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்கள் கூற விரும்புகிறேன். என் தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் உள்ள கஷ்டங்களை இன்று இந்த உப மான்யக் கோரிக்கையில் பேசும்போது என்னால் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. அரிசி விநியோகிக்கும் முறையில் நம் அரசாங்கம் எடுத்திருக்கிற இந்த முயற்சி படிப்படியாக சீர்திருத்தப்படவேண்டும், அதில் முன்னேற்றம் காண வேண்டும். இன்று டவுன் ஏரியாக்களிலும், டவுன் பஞ்சாயத்து ஏரியாக்களிலும் ஓரளவு கொடுத்து வருகிறார்கள். டவுன் ஏரியாவில் போதுமான அளவு சொல்லலாம். பஞ்சாயத்து ஏரியாக்களில் பாதி அளவு என்று சொல்லமுடியும். நான் கிராமப்புறத்தில் இருந்து வரும் சட்டசபை அங்கத்தினர். கிராமப்புறத்தில் உள்ளவர்களுக்கு அரிசி வேண்டுமென்றால் அந்த வட்டாரத்தில் உள்ள சப்கலெக்டர், ஆர்.டி.ஓ. இவர்களிடம் பொறுப்பு கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. நான் சென்று கேட்டபோது கூட்டுறவு சங்கங்கள் இருக்கிற கிராமங்களில் இம்மாதிரி விநியோக முறை ஜனத்தோகை அடிப்படையில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. என்று சொன்னார்கள். ஏற்கனவே கூட்டுறவு டிப்பார்ட்மென்ட்டில் உள்ளவர்கள் அந்தக் கிராமத்தில் கூட்டுறவு சங்கம், ஸ்டோர்ஸ் வைக்கவேண்டுமென்று அணுகியபோது கிராம மக்கள் முன்பணம் கட்ட மறுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே சங்கம் இருந்தால் அரிசி கிடைக்கும் என்று சொல்கிறார்கள். சங்கத்தை ரெஜிஸ்டர் செய்யவேண்டுமென்று டெப்டி ரெஜிஸ்ட்ராரிடம் சென்றபோது அவர்கள் சொல்வது என்னவென்றால் திடீரென்று வந்து அரிசி கேட்டால் நாங்கள் என்ன செய்வது, ஆகவே சங்கத்தை ரெஜிஸ்டர் செய்து உடனடியாக உங்களுக்கு அரிசி கொடுக்க முடியாது என்று சொல்கிறார்கள். சொஸைட்டி ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டால் அரிசி கொடுக்க வேண்டுமே என்ற பயத்தோடு ரெஜிஸ்டர் செய்ய தயங்குகிறார்கள். எங்கள் கிராமத்தில் 900 வோட்டுகள் இருக்கும், அதில் 830 பேர்கள் வோட் போட்டவர்கள். அவர்கள் முகத்தை நான் எப்படி பார்ப்பது? டவுன் ஏரியாக்களில் விநியோகிக்கும் அளவு கொடுக்காவிட்டாலும் மற்ற இடங்களில் கொடுப்பது போல் அங்கும் கொடுக்கப்படவேண்டும். அதிலும் என் பகுதி அரிசி விநியோகம் பகுதி அல்ல. பஞ்சம் என்று வந்தால் முதலில் கஞ்சித் தொட்டி வைக்கும் இடம் அது. பல்லடம், அவனாசி போன்ற இடங்களில் அரிசி விநியோகம் கிடையாது. ஆகவே, அங்குள்ள கிராம மக்களுக்கு அரிசி விநியோகம் செய்யப்படுவது தீவிரப் படுத்த வேண்டும் என்பதை இந்த சபையில் சொல்லாமல்

[திருமதி. சி. குழந்தையம்மாள்] [21st January 1965]

இருக்க முடியாது. அடுத்தபடியாக, கேரளாவிற்கு அரிசி போகிறது ஒரு லாரி அங்கு கொண்டு போனால் ஆயிரம் ரூபாய் அதிகமாக விலை கிடைக்கிறது. ஆகவே, அரசாங்கமே பொறுப்பேற்றுக் கொண்டு தனி ரைஸ் மில்காரர்களிடம் கொடுக்காமல் சர்க்காரே நேரிடையாக வியாபாரம் செய்து கொள்ள வேண்டும். வீட்டில் உள்ளவர்கள் பசித்துக் கிடக்கிறார்கள் என்ற எண்ணம் இல்லாமல் பார்டர் ஏரியாக்களுக்கு மாற்றிக் கொடுக்க முயற்சி செய்கிறார்கள். இதை இங்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அடுத்த படியாக, விவசாயிகளிடம் இருந்து பால் வாங்குகிறார்கள். பால் ஈரோட்டிலிருந்து வருகிறது, நீலகிரியில் இருந்து வருகிறது. என் தொகுதியில் கூட்டுறவு சங்கம் வைத்திருக்கிறார்கள். அங்கு விவசாயிகளுக்கு கொடுப்பது 53 பைசா, அதை கோவை நகரில் விற்பது 75 பைசாவிற்கு. பருத்திக்கொட்டை விற்பது மணங்குக்கு 7½ ரூபாய் என்ற நிலை இருக்கிறது. இதை வாங்கி மாட்டுக்குப் போட்டு பால் கறந்து சொஸைட்டிக்கு கொடுத்துவிட்டு தான் பட்டினி கிடக்கவேண்டிய நிலைமையே இப்போது எங்கள் பக்கத்திலுள்ள விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே சொஸைட்டி விலையை விட வெளியில் ஒரு அணு கூடுதலோ குறைவோ தான் இருக்கவேண்டும் என்ற ஒரு அமைப்பை இந்த சபை மூலமாகவே ஏதாவது செய்யவேண்டும். இப்போது இருக்கின்ற நிலைமையைப் பார்த்தால் 18 பைசா அல்லது ஏறாமைப் பாலைப் பொறுத்தவரையில் 23 பைசா என்று வித்தியாசம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதன் காரணமாக பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை சம்பாதிப்பதற்கு வழி ஏற்படுகிறது. தனியாட்களாக இருந்தாலும் சரி கூட்டுறவு சங்கங்களாக இருந்தாலும் சரி, இம் மாதிரி வித்தியாசம் இருந்து கொண்டிருப்பதை உடனடியாக அரசாங்கம் தவிர்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு சொஸைட்டிக்கு பால் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கின்ற விவசாயிக்கு இன்னும் 10 பைசா கூடுதலாக கிடைப்பதற்கும் வழி செய்யவேண்டும். காரணம் பருத்திக்கொட்டையின் விலை இப்போது மிகவும் உயர்ந்துவிட்டது. இந்த விலைவாசியில் அங்குள்ள ஏழை மக்கள் ஏதையும் நடத்த முடியாமல் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை என்னால் இங்கு எடுத்துச்சொல்லாமல் இருக்க முடியாது.

மேலும் எங்கள் பகுதியில் இரண்டு 'பவர் டிரில்'கள் இருக்கின்றன. அங்கே ஏற்படுத்தப்பட்ட ஐந்தில் இப்போது இரண்டு டிரில் தான் இயங்கிக்கொண்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு டிரிலும் லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் கொடுத்து வாங்கியிருப்பதாக தெரிகிறது. இவ்விதம் வாங்கி அங்குள்ள அக்கிரிகல்சர் அசில்லென்ட் எஞ்சினியர் ஆபிஸில் போடப்பட்டிருக்கின்றன. இத்தனை டிரில்கள் அலாட் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்று அழகாக அரசாங்கத்திற்கு அங்கிருந்து எழுதி விடுவார்கள். ஆனால் இந்த ஐந்தில் மூன்று உபயோகமில்லாமல் இருக்கின்றன. என்ன காரணம் என்று கேட்டபோது இதை செயல்படுத்துவதற்கான பயிற்சி பெற்ற டிரில்லர்கள் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அதோடு இதில் டிரெயினிங் ஆனவர்கள் லீவில் போனால் மாதக்கணக்கில்

21st January 1965] [திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்]

லீவ் கொடுப்பதும் சரியாக இராது. நியாயமான காரணங்களுக்காக வேண்டுமானால் லீவ் கொடுக்கலாம். அதல்லாமல் அதிகமான அளவில் இதில் டிரெயினிங் ஆணவர்களுக்கு லீவ் கொடுக்காமல், அதோடு தேவைப்படுகிற ஆட்களையும் டிரெயினிங் கொடுத்து நியமித்து எல்லா டிரில்களையும் உபயோகப்படுத்துவதற்கான வழிவகைகளை உடனடியாக செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று, மில் ஏரியாக்களில் எல்லாம் மில் தொழிலாளர்களுக்கு என்று தனியாக கூட்டுறவு சொஸைட்டி அமைக்கப்பட்டு அவர்களுக்கு எல்லாம் பொருட்களும் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. அதே நேரத்தில் விவசாய தொழிலாளிகளுக்கு எந்தவிதமான சொஸைட்டியும் போதுமான அளவுக்கு இல்லை. நம்முடைய சர்க்கார் இயற்றிய பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் மூலமாக, மில்லில் வேலை செய்கின்றவர்களுக்கு ஒரு நாளைக்கு 4 ரூபாய், 5 ரூபாய் என்று கூலி கிடைக்கிறது. அதோடு அவர்களுக்கு என்று தனியாக கூட்டுறவு சங்கங்கள் அமைத்து, அதன் மூலமாக அவர்களுக்கு, அரிசி, மற்றுமுள்ள அத்தியாவசியமான பண்டங்கள் எல்லாம் கிடைக்கின்றன. அதுபோன்ற வசதி விவசாய கூலிகளுக்கு இல்லை என்பதை சொல்லிக்கொள்வதோடு, இப்போது அமைக்கப்படவிருக்கும் உணவு தானிய கார்ப்பரேஷன் மூலமாக விவசாய கூலிகளுக்கும் இதேபோன்ற எல்லா அத்தியாவசியமான பொருட்களும் கிடைப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை உடனடியாக எடுக்காவிட்டாலும் படிப்படியாக கமிட்டிகள் ஏதாவது அமைத்து, தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு முக்கியமாக இந்த உணவு தானிய கார்ப்பரேஷனுக்குக்காக அதிகமாக தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருந்தாலும், அதை நாம் வரவேற்கின்றோம், அதே நேரத்தில் அரிசியைப்போன்று எல்லாப் பொருட்களையும் இந்தக் கார்ப்பரேஷன் மூலமாக வழங்குவதற்கு வழிசெய்யவேண்டும் என்பது என் கோரிக்கை.

மேலும், அரிசி வழங்குவதில் மிகவும் மட்டமான அரிசியை சில இடங்களில் வழங்குகிறார்கள். இதை வாங்கி சமைக்கும்போது சாப்பிடவே முடியவில்லை. சமைக்கும்போது இதிலிருந்து எழும்புகின்ற வாசனையைப்பார்த்தால், வாந்தி எடுத்துவிடக்கூடிய அளவுக்கு துர்நாற்றம் விசகிறது. காரணம் அரிசியை தயார் படுத்த சொல்லும்போது 67 சதவிகிதம் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். சில 5க அரிசி நிச்சயமாக 65 சதவிகிதம் மேல் இராது. ஆகவே இப்போது நிர்ணயித்திருக்கும் சதவிகிதத்தை ஓரளவுக்கு குறைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சப்ளிமெண்டரி பட்ஜெட் விவாதத்தில் நான் ஒரே ஒரு குறிப்பை மட்டும் தான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த பட்ஜெட்டில் ஒரு பெரிய தொகை அதாவது 38 கோடி அளவுக்கு கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தொகை பெரியதாக இருந்தால்

[திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்] [21st January 1965]

லும் இந்த அளவுக்கு சப்ளிமென்டரி பட்ஜெட்டில் ஒருவது எல்லோருக்கும் ஆச்சரியமாகத்தான் இருக்கும். முக்கியமாக இதில் 25 கோடி அளவுக்கு காப்பிட்டல் அக்கௌன்ட்—இனத்திற்காக செலவிடப்பட இருக்கிறது. முக்கியமாக இதில் நெல் கொள்முதல் செய்வதற்காகவும் வகை செய்யப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கும் போது இது ஆட்சேபத்திற்கு இல்லாத ஒரு பொருளாகத்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் அரசாங்கம் நெல் வாங்கும் முறையில் என்னென்ன கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன, அதுவும் எங்கள் ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் என்னென்ன கஷ்டங்கள் நடைமுறையில் (பிராக்டிக்கல்) இருந்து வருகின்றன என்பதை நான் சொல்ல முடியும். இப்போது எங்கள் பகுதியில் அங்கங்கே நெல் வந்து கொண்டிருக்கிறது. அறுவடையும் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அங்கங்கே இருக்கின்ற கூட்டுறவு மார்க்கட்டிங் சொஸைட்டிகள் மூலமாகவும் லைசன்ஸ் உள்ள பிரைவேட் நபர்கள் மூலமாகவும் வாங்குவதற்கு திட்டமிட்டிருக்கிறோம். ஆனால் இவர்களிடம் நெல் கொடுப்பது என்றால் அதில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. பெரிய விவசாயிகளாக இருந்தாலும் சரி, சிறிய விவசாயிகளாக இருந்தாலும் சரி, இதில் பலவிதமான கஷ்டங்களை அனுபவிக்க வேண்டிய நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. நான் துர்க்காபூருக்கு போவதற்கு முன்னால், 100 மூட்டை நெல்லை விலைக்கு கொடுத்து விடுங்கள் என்று சொல்லிவிட்டு நான் போய்விட்டேன். நான் ஒரு வாரம் கழித்து திரும்பி இங்கே வரும்போது, நெல்லை விற்பிறந்தார்கள். ஆனால் அதற்கு என் ஆட்கள் என்னென்ன கஷ்டங்களை அனுபவித்தார்கள் என்பதையும் சொன்னார்கள். எங்கே பார்த்தாலும் உணவு இல்லை என்று கஷ்டப்படுகிறார்கள், ஆனால் நெல்லை கொடுக்கிறேன் என்று சொல்லக் கூடியவர்களிடமிருந்து நெல்லை எடுப்பதற்கு இவ்வளவு கஷ்டமும் பட வேண்டியிருக்கிறது. நெல் வேண்டும் என்று கேட்கின்ற நேரத்தில் அதை விற்க முடியவில்லை என்று அது மிகவும் ஆச்சரியப்படத்தக்கதாக இருக்கிறது. தாலுகா சப்ளை ஆபீசர் இருக்கிற சிவகங்கையில் போய் கேட்டபோது மார்க்கட்டிங் சொஸைட்டியிலுள்ள ஆட்கள் வந்து நாளைக்கு வாங்கிக்கொள்வார்கள், நாளைக்கு லாரி வரும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அடுத்த நாள் லாரி வரும் என்று காத்திருந்தார்கள், லாரி வரவில்லை, அடுத்த நாளும் லாரி வரவில்லை. இரண்டாவது நாள் கழித்து, மூன்றாவது நாள் எங்கள் ஆட்கள் போய் திரும்பியும் போய் சொன்ன பின்னால் தான் மார்க்கட்டிங் சொஸைட்டியிலிருந்து ஆட்கள் வந்து வாங்கியிருக்கிறார்கள். இவ்விதம் ஏழு நாட்கள் அலைந்த பின்னர் தான் லாரியை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இதற்கு எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டோம் என்றும் சொன்னார்கள். அரசாங்க விலைப்படி 25 ரூபாய் 36 ந.பை. (மூட்டை ஒன்றுக்கு) கொடுத்து வாங்கியிருக்கிறார்கள். இவ்விதம் கொடுத்திருக்கும் ரசீது கேட்டபோது, அவ்விதம் ரசீது கொடுக்கும் வழக்கம் இல்லை என்று சொல்லிவிட்டார்கள். நெல்லை கொடுத்தால் ரசீது கொடுக்க வேண்டியது நியாயம். காரணம் இன்கம்-டாக்ஸ்—காரர்களிடத்தில் வந்த பணத்திற்கு கணக்கு சொல்லும்போது, நெல் விற்பதிலிருந்து வந்தது என்று சொல்வதற்கு ரசீது தேவைப்படுகிறது. பின்னால் வற்புறுத்திக் கேட்ட

21st January 1965 [திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்]

பின்னால் லெட்டர் பேப்பரில் 'ஆர். வி. சுவாமிநாதன் அவர்களிடமிருந்து 100 மூட்டை நெல் வாங்கியிருக்கிறோம்' என்று எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஏன் இந்த விஸ்டம் வைத்திருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. ரசீது இல்லையென்றால் கூட்டுறவு மூலமாக கொள்முதல் செய்யப்பட்டாலும் தங்கள் இடஷம் போல் எதுவும் செய்து கொள்ளக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். எங்களுக்கே இந்த நிலைமை என்றால் சாதாரணமாக ஒரு மூட்டை, அல்லது இரண்டு மூட்டை விற்கவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கின்ற சாதாரண விவசாயிகள் தங்களுடைய தேவைக்கு தங்கள் நெல்லை விற்க வே முடியாது என்ற நிலைமைதான் ஏற்படும். இதன் காரணமாக சாதாரண விவசாயிகள் தங்கள் தேவையை நிறைவேற்ற வேண்டியிருப்பதால் வெளியில் குறைந்த விலையில் அதாவது 23 ரூபாய் அளவுக்கு வெளியில் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். காரணம் அவர்களுக்கு இந்த நெல்லை விற்றுத்தான் வேறு செலவுகளைப் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. இது தான் அங்கு நடந்து கொண்டிருக்கிறது. வேண்டுமென்றால் அமைச்சர் அவர்கள் கலெக்டர் அவர்களிடமிருந்து இந்த நிலைமையைப்பற்றி தந்தி மூலமாக தெரிந்து கொள்ளலாம். வியாபாரிகளும் வெளிப்படையாக வாங்குவதற்கு பயப்படுகிறார்கள். இம்மாதிரி ஒரு இக்கட்டான நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே இதை அரசாங்கம் உடனடியாக பரிசீலிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விலையை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும் என்று நினைத்து சர்க்கார் 25 ரூபாய் 36 காசு என்று வைத்தார்கள். அதை நாங்கள் மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக்கொண்டோம். இந்த விலையிலாவது அங்கு உள்ள கோவாரோடும் சொஸைட்டிகளும், லைசன்ஸ் பெற்ற தனிப்பட்ட வியாபாரிகளும் எந்த விதமான தடங்கலும் இன்றி கொள்முதல் செய்வதற்காக வேண்டிய வசதிகளை செய்து கொடுக்க வேண்டும். இப்போது நெல் கொள்முதல் செய்யவேண்டிய நேரம். முக்கியமாக அந்தந்த தாலுகா ஆபீஸ்களில் தனியாக நெல்லை வாங்கிக்கொள்வதற்கு தயாராக இருக்க வேண்டும். இரண்டு மூட்டை, அல்லது மூன்று மூட்டை என்று கிரமங்களிலிருந்து சிவகங்கைக்கு தாலுகா ஆபீஸுக்கு கொண்டு போனால் நிச்சயமாக நெல்லை கொடுத்துவிட்டு பணத்தை வாங்கி வரலாம் என்ற நம்பிக்கை இருக்க வேண்டும். இதற்கென்று தனியாக பர்ச்சேஸிங் ஆபீசர் என்று ஒருவரை போட்டாவது இந்த வசதியை உடனடியாக செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தாசில்தாருக்கு இதுதான் வேலை என்று நினைக்க முடியாது. ஏனென்றால் நெல் கொள்முதல் ஒழுங்காக நடக்கும். விவசாயிக்கும் சரியான விலை கிடைக்கும். இந்த விதத்தில் அரசாங்கம் உடனடியாகச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் குற்றச்சாட்டாகச் சொல்லவில்லை. ரசீது இல்லாமல் கோவாரோட்டில் டிபார்ட்மெண்ட் வாங்குவது என்றால் அது என்ன என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இதற்கு முன் இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் இருந்த நிலைமை வேறு. வியாபாரிகள் அறுவடை ஆனபிறகு விவசாயிகளிடம் வந்து 30 ரூபாய் 35 ரூபாய் கொடுத்துக்கூட வாங்கினார்கள். விவசாயிகளிடம் நெல்லைக் கொடுக்கும்படி கேஞ்சினர்கள். இப்போது விவசாயி போய் 23 ரூபாய்க்கு

1-20
a.m.

[திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்] [21st January 1965]

வாங்கிக்கொள்ளவேண்டும் என்று வியாபாரிகளிடம் கெஞ்சக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறதே, இந்த மாதிரி நிலைமைக்கு விடலாமா என்று இந்த விஷயத்தைப் பற்றி மட்டும் தான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

சமீபத்தில் ஏற்பட்ட புயல் சம்பந்தமாகப் பேசவேண்டியது இருக்கிறது என்றாலும், அதைப் பற்றி பேச வேறு சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது என்ற காரணத்தினால் இத்துடன் நிறுத்திக்கொள்கிறேன்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, 1964-65-ம் ஆண்டுக்கான மூன்றாவது துணை மதிப்பீட்டுக் கோரிக்கைகள் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களால் இந்த மன்றத்தின் முன் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. துணை மதிப்பீட்டுக் கோரிக்கைகளையொட்டி எதிர்க் கட்சித் தரப்பினர்கள் பல் வேறு வெட்டுப் பிரேரணைகளை இந்த மன்றத்தின் முன் வைத்திருக்கிறார்கள். அவற்றினை வலியுறுத்தும் முறையில் ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

இந்தத் துணை மதிப்பீட்டுக் கோரிக்கைகள் ரூ. 38,40,000 அளவுக்கு கோரப்படுகின்றன என்பதைப் பார்க்கிறபோது, இது மிக அதிகமான தொகையாக அமைந்திருப்பது அத்தனை பேருக்கும் வியப்பைத் தரும் ஒன்றாக அமைந்திருக்கிறது. இதுவரைக்கும் துணை மதிப்பீடு இவ்வளவு அதிகமான அளவுக்குக் கோரப்பட்டதில்லை. ஆனால் இப்போது ஏற்பட்ட உணவுப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்காக மட்டும் 21 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு நிதி ஒதுக்கி, உணவுப் பொருள்களைக் கொள்முதல் செய்வதற்காக அத்தகைய நிதியை ஒதுக்கவேண்டிய நிலைக்கு இன்றைய ஆட்சி ஆளாகியிருக்கிறது. குடவுன்களைக் கட்டுவதற்கு 160 லட்சம் ரூபாயும், கால்நடை திட்டங்களுக்காக 65 லட்சம் ரூபாயும், புதிய பஸ்களை வெளியிடுவதற்காக 55 லட்சம் ரூபாயும் இந்தத் துணை மதிப்பீட்டிலே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைத் தவிர புயலால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க 25 லட்சம் ரூபாய் இந்தத் துணை மதிப்பீட்டுக் கோரிக்கை மூலமாக வற்புறுத்தப் பட்டிருக்கிறது. இந்தத் துணை மதிப்பீட்டிலே அதிகத் தொகை கோரப்படுவதிலே, உணவுப் பிரச்சினையைப் பொறுத்த வரையில் அதற்காக அதிகமாக ஒதுக்கப்படுகிறது. அது 21 கோடி ரூபாய் ஆகும். இம்மன்றத்தின் கவனத்தையும், இந்த நாட்டு மக்களின் கவனத்தையும் ஈர்க்கின்ற பிரச்சனை என்பதை நாமெல்லோரும் நன்கு அறிகிறோம். உணவுப் பிரச்சனை நாட்டிலுள்ள அத்தனை பேர்களையும் கவலை கொள்ளச் செய்யும் பிரச்சினையாக அமைந்திருக்கிறது. இந்தப் பிரச்சனை ஒரு குறிப்பிட்ட கட்சியின் கொள்கை அடிப்படையில் அமைந்த பிரச்சனையாக இருக்கவில்லை. நாட்டு மக்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் கவலை தரும் பிரச்சனையாக இருந்து வருகின்றது. இப்போது ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய நிலைமை மிகக் குழப்பமான நிலையில் இருந்து வருகிறது என்பதை இம்மன்றத்திலேயே ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் கூறிய கூற்றுக்களிலிருந்தும், எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர்கள் வைத்திருக்கின்ற

21st January 1965]

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

கருத்துக்களிலிருந்தும் நன்றாக அறியலாம். நாட்டிலுள்ள அத்தனை பேர்களுக்கும் வயிறு ஆற உண்ண உணவு கிடைக்க வேண்டும், நியாயமான விலைகளில் கிடைக்கவேண்டும், அதுவும் நியாயமான உணவுப் பண்டங்கள் கிடைக்கவேண்டும், அதோடு இத்தனை நாளும் எளிதாகப் பெற்றுக்கொண்டிருந்த வகையில் கிடைக்கவேண்டும் என்ற கருத்தில் யாருக்கும் எந்தவிதமான மாறுபட்ட கருத்து இருக்க நியாயம் இல்லை. இது வரையில் உணவுப் பண்டங்களை அத்தனை பேர்களுக்கும் விநியோகிக்கும் முறையிலே, பொருள்கள் உற்பத்தியாகி, அவைகள் வாங்கப்பட்டு மக்களுக்கு வழங்கப்படுகிற அத்தகைய நடவடிக்கைகள் தனிப் பட்டவர்களால் கைக்கொள்ளப்பட்டு வந்து, சட்டத்திற்குப் புறம் பான நடவடிக்கைகள் ஏற்படுமானால், தீங்குகள் ஏற்படுமானால், அரசு அவைகளைக் கண்காணித்து, தீங்குகள் ஏற்படுவதைத் தடுக்கும் முறையில் கண்காணித்து வந்தது. வேறு வேறு துறைகளில் கவனத்தைச் செலுத்தி நாட்டுக்கு நல்வாழ்வு அளிக்கக் கூடிய பல திட்டங்களை நிறைவேற்றி, நாட்டிலுள்ள ஒரு சிலரால் செய்ய முடியாத பணிகளை மேற்கொண்டு நிறைவேற்றி நாட்டு மக்களுக்கு நன்மை தரக்கூடிய அந்தப் பணிகளை மேற்கொள்ள வேண்டிய அரசு, உணவுப் பிரச்சனையைப் பொறுத்த வரையில் தனிப்பட்டவர்களுடைய நடவடிக்கைகளை கண்காணித்து, தீங்குகள் ஏற்படாமல் தடுக்க வேண்டிய அரசு, உணவுப் பிரச்சினையில் மக்களுக்கு உணவுப் பொருள்களை வழங்குவதற்கு பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ளும் நிலைமைக்கு ஆளாகியிருக்கிறது. உணவுப்பொருள்களை மக்களிடம் பங்கிட்டுக் கொடுப்பதில் கண்காணிக்கும் பொறுப்போடு அரசு இருந்து வந்தது. இப்போது மக்களுக்கு உணவுப் பொருள்களை வழங்குகிற பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டிய நிலையில், உணவுப் பொருள்களை கொள்முதல் செய்யும் பொறுப்பையும், பொருள்களைச் சேமித்து வைக்கும் பொறுப்பையும், சேமித்து வைத்த பொருள்களை நியாயமான விலையில் மக்களுக்கு வழங்கும் பொறுப்பையும், அதோடு நியாயமான உணவுப் பொருள்களை வழங்கும் பொறுப்பையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய அத்தகைய கட்டாயத்திற்கு அரசு ஆளாகியிருக்கிறது. உணவுப் பண்டங்களைப் பொறுத்த வரையில் அரிசி மட்டுமல்லாமல் மற்ற பொருள்களின் விலைகளும் ஏறிக்கொண்டு வருகின்றன. நியாயமான விலையில் கொடுப்பதிலே நியாயமான முறைகளை நாட்டு மக்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அத்தகைய யோசனைகளை பொருளாதார வல்லுனர்கள் கூறி வந்திருக்கிறார்கள். நியாயமான விலைக்குக் கிடைக்காததற்குக் கள்ளக் கடத்தல் காரணமாக இருக்கிறது என்று பொருளாதார நிபுணர்கள் எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். மேலும் பதுக்கி வைத்தல், பதுக்கி வைத்து அதிக லாபம் வரவேண்டுமென்று கள்ள மார்க்கெட்டில் நிற்பல் காரணமாக இருக்கின்றன என்று எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதோடு பண வீக்கமும் காரணமாக இருக்கிறது என்று எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். உணவுப் பொருள்களைப் பதுக்கி வைப்பதிலே பாங்குகள் பண வசதி கொடுப்பது வசதியாக இருக்கிறது, அதைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு கொள்ளை அடிக்க, அமித இலாபம்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [21st January 1965]

அடைய வழி இருப்பதால் விலைகள் ஏறிவருகின்றன என்று கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இதற்காக காரணங்களைக் கண்காணித்து முறையான நடவடிக்கைகளை அப்போதைக்கப்போது அரசு எடுத்திருக்குமானால் இப்படிப்பட்ட நெருக்கடியான நிலை ஏற்பட்டிருக்குமா என்று நினைத்துப் பார்க்கவேண்டும். 1959-ம் ஆண்டிலிருந்து கவர்னர் பெருமான் உரைகளைத் தொடர்ந்து பார்த்து வந்தாலும், வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மீது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்து வைக்கிற கருத்துக்களைப் பார்த்தாலும், விலைவாசிகள் தாக்குப் பிடிக்க முடியாத அளவுக்கு ஏறிக் கொண்டு வருகின்றன என்றால் அரசாங்கம் கவனித்து வருகிறது என்று சொல்லப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. ஆனால் வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டனவா, தக்க முறையில் கண்காணிக்கப்பட்டனவா, கள்ளக் கடத்தல், பதுக்கி வைத்தல், அதிக விலைக்கு விற்பனை ஆகியவற்றுக்குத் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டனவா என்று நாம் ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். தும்பை விட்டு வாலே பிடிக்கின்ற மாதிரி, சரியான முறையில் கண்காணித்து வந்திருந்தால் இப்போது இத்தகைய நெருக்கடி நிலைமை ஏற்பட்டிருக்காது. இப்படி நெருக்கடி நிலைமை வரும்போது, தாங்க முடியாத அளவுக்கு அதிக விலைக்கு, அதிக விலைக்கு பொருள்கள் விற்கப்படும்போது, அந்த அளவுக்கு விலை வாசிகள் ஏறிய பிறகு நிபாயமான விலைக்கு பொருள்களை மக்களுக்கு விற்கவேண்டிய பொறுப்புக்கு ஆளாகியிருக்கிறது அரசு. கள்ளக் கடத்தல், கொள்ளை லாபம் அடித்தல் ஆகியவற்றில் அவ்வப்போது தீமைகள் நடவாத அளவுக்கு நடவடிக்கைகளை எடுத்திருந்தால், கள்ளக் கடத்தலைத் தடுக்க தீவிர நடவடிக்கை எடுத்திருந்தால் அரசு நேரடியாக உணவுப் பொருள்களை மக்களுக்கு வழங்கும் முழுப் பொறுப்பையும் ஏற்கும் அளவுக்கு வந்திருக்குமா என்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இம்மாதிலத்தைப் பொறுத்த வரையில், அரிசியைப் பொறுத்த வரையிலும், தேவைக்கு மேல் உபரியாக இருக்கிறது, இது பற்றாக்குறை மாநிலம் அல்ல, நமது மாநிலத்தின் தேவைக்கு மேல் விளைவு இருக்கிறது என்று புள்ளிவிவரம் கூறுகிறது. நமது முதல் அமைச்சர் அவர்களும் பல கூட்டங்களில் எடுத்துத் தெரிவித்து வந்திருக்கிறார்கள். இந்த மாநிலத்திலிருந்து தாக்குறைவாக இருக்கிற அரிசி, பக்கத்து மாநிலமாகிய கேரள மாநில மக்கள் விரும்பி ஏற்றுக்கொள்ளும் அரிசி, தெரிந்தும் போகின்றன, தெரியாமலும் கள்ளக் கடத்தல் மூலமாகப் போகின்றன. அதே நேரத்தில் தர உயர்வு உடைய அரிசி, இங்குள்ள மக்களால் விரும்பப்படுகிற அரிசி ஆந்திராவிலிருந்து பெறப்படுகிற நிலைமை இருக்கிறது. 1961-ம் ஆண்டு சென்ஸஸ் நிலைமையைப் பொறுத்த வரையில் “ஃபுட் ஹாபிட்ஸ் இன் மெட்ராஸ் ஸ்டேட்” என்று அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற கணக்கு, இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் கிட்டத்தட்ட 3½ லட்சம் டன் அரிசி கேரளம் இங்கிருந்து எதிர்பார்க்கும் அளவுக்கு இருக்கிறது, 2½ லட்சம் டன் அரிசியை ஆந்திராவிலிருந்து இந்த மாநிலம் எதிர்பார்க்கும் அளவுக்கு இருக்கிறது என்று எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறது. உன்னிப்பாகவும், கண்டிப்பாகவும், கவனமாகவும் இருந்து நடவடிக்கை எடுத்தா

21st January 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

லொழிய நிலைமை சீர்திருந்தாது என்ற அச்சம் வந்திருக்கிறது. திடீரென்று இந்த ஆண்டு இப்படிப்பட்ட நெருக்கடி நிலைமை ஏற்படுவானேன்? இங்கே உபரியாக அரிசி விளைவு இருக்கிறது என்று தெரிந்திருக்கிறோம், வேறு பல இடங்களில் நல்ல விளைச்சல் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிந்திருக்கிறோம். இருந்தும் இந்த நிலைமை ஏற்படுவானேன் என்றால் இங்கிருந்து கோளாவிற்கு போக வேண்டிய அரிசி அதிகமாக கள்ளக் கடத்தல் மூலமாகப் போயிருக்கின்றன, ஆந்திராவிலிருந்து இங்கு வரவேண்டிய அரிசியில் இந்த மாநிலத்துக்குத் தேவையான அரிசி வந்து சேரவில்லை, ஆகிய இந்தக் காரணங்களினால்தான் நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கின்றது என்று காரணம் சொல்லப்படுகிறது. அப்படிச் சொல்லப்படுகிறபொழுது, இந்த அரசினர் முன்கூட்டியே ஆந்திர அரசினரிடமிருந்து இந்த மாநிலத்திற்குத் தேவையான அரிசியை அரசின் மூலமாக பெறத் தவறியதன் காரணமாக இந்த நெருக்கடி ஏற்பட்டது என்று சொல்லப்படுகிறது. அது எந்த அளவுக்கு பொருந்தி வரக்கூடிய ஒன்று என்பதையும் நான் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மூலமாக அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். நெருக்கடி நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கும்பொழுதுகூட, இங்கு தேவையான அளவுக்கு மேல் அரிசி இருக்கிறது, ஆனால் பகிர்ந்து கொடுப்பதிலே தவறுகள் ஏற்படுகின்றன, ஆகவே அரசாங்கமே பொறுப்பு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது என்றும் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களால் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டு வருகிறது.

(திரு. மு. ஷண்முகம் தலைமை)

உபரியாக அரிசி இருந்தால், அது பகிர்ந்து கொடுக்கப்படாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் என்னவென்று கேட்கிறபொழுது, வியாபாரிகளெல்லாம் அதை சேமித்து வைத்து, வேண்டும்பொழுது விற்பதற்கு ஒத்துழைக்க மறுக்கிறார்கள், கொள்முதல் செய்கிற அத்தகைய நிலையிலேகூட, மிராசுதார்கள் சிலர் பதுக்கி வைத்து, பிறகு வியாபாரிகளுக்கு விற்பனை அதிக லாபம் பெறலாம் என்று அவர்கள் பதுக்கி வைக்கிறார்கள், ஆகவேதான் நெருக்கடி நிலைமை ஏற்பட்டது என்று அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லுகிறார்கள். இதைக் கண்காணிக்க, நாட்டில் பதுக்கி வைக்காமல் அதைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்திருந்தால், இத்தகைய நெருக்கடியான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்குமா என்பதையும் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். இப்பொழுது அரசு பொறுப்பு ஏற்றுக் கொண்டிருப்பது எத்தகைய அடிப்படை நோக்கத்தில் என்பது பற்றி குறைமான்யக் கோரிக்கை குறிப்பில் விளக்கம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

“இம்மாநிலத்தில் அரிசி விலை அதிகரிப்பதைத் தடுக்கும் பொருட்டு 1964 ஆகஸ்ட் மாதத்தில் அரசாங்கம் பலவகை அரிசிரகங்களின் உச்ச மொத்த விலைகளையும் சில்லறை விலைகளையும் நிச்சயித்து ஆணை பிறப்பித்தது. உச்ச விலை நிர்ணயித்த பிறகு, உணவுத் தானியங்களில் தனியார் வர்த்தகம் நின்று விட்டதுடன், நகரிலும் இதர நகர்ப்புற பகுதிகளிலும் தாற்காலிகமாக பற்றாக்குறை நிலைமை நிலவியது. அதன் விளைவாக இயல்பான வர்த்தக

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [21st January 1965]

ஆதாரங்கள் மூலமாக பொது மக்களுக்கு அரிசி சப்ளை எதுவும் கிடைக்கவில்லை. எனவே, அரசாங்கம் மார்க்கெட்டில் அரிசி சப்ளைகளை கிடைக்கச் செய்வதற்காக அரிசியைக் கொள்முதல் செய்ய வேண்டி வந்தது. இம்மாநிலத்திற்குள் அரிசி கொள்முதல் செய்வதற்குக் கூடுதலாக, இந்திய அரசாங்கத்திடமிருந்தும் ஒரிசாவிடமிருந்தும் ஏராளமான அரிசி வாங்கப்பட்டது. மேலும், தற்போது அறுவடையாகும் மகசூலிலிருந்து அரிசியைக் கொள்முதல் செய்து சுமார் 4 லட்சம் மெட்ரிக் டன் அளவில் தானிய சேமிப்பை ஏற்படுத்தவும் அரசாங்கம் முடிவு செய்துள்ளது.”

என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

1964-ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதத்தில் அரசு தலையிட்டு விலைவாசி அதிகமாக ஏறிக்கொண்டு போவதைத் தடுத்து நிறுத்துவதன் நோக்கத்தோடு நடவடிக்கை எடுத்தார்கள். அப்படி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற நடவடிக்கைகளில் இப்பொழுது அரசினர் வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால், பல்வேறு கனம் உறுப்பினர்கள் எடுத்துத்தெரிவித்தது போல், விலைவாசி ஏறியவண்ணம் தான் இருக்கிறதே தவிர, அத்தகைய நடவடிக்கைகளை அரசினர் எடுத்துக்கொண்டதின் காரணத்தினால் விலைவாசி இறக்கம் கண்டிருக்கிறது என்ற நிலைமை ஏற்படவில்லை. சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்தவரையில் எடுத்துக்கொண்டால், பொதுவாக இருக்கிற வாழ்க்கை செலவு புள்ளிவிவரம் ஜனவரி 1964-ம் ஆண்டில் 508-ஆக இருந்தது, டிசம்பர் திங்களில் 602 அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது. அரிசி போன்றகாய்கறி நிலைமையைப் பொறுத்தும், அதனுடைய விலைவாசி உயர்வை தடுக்கிற முயற்சியில் அரசினர் வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்களா என்றால், வெற்றி பெறவில்லை. வெற்றி பெறாத நிலை தான் இருக்கிறது. இவ்வளவு நடவடிக்கைகள் எடுத்தும், குழப்ப நிலைமைகள் அதிகரித்து இருக்கின்றனவே தவிர, விலைவாசியைக் குறைக்கின்ற நிலைமையிலே வெற்றி பெறாத நிலைமையைத்தான் பார்க்கிறோம். ஆகஸ்டு திங்களில் அரிசியைப் பொறுத்தவரையில், 62 காசு இருந்தது, இப்பொழுது டிசம்பர் மாதத்தில் 64 காசு என்று கூறப்படுகிற நிலைமைக்கு இருக்கிறது. காய்கறி 56 காசாக இருந்தது. 75 காசாக நவம்பர் திங்களில் ஏறியிருக்கிற அளவுக்கு இருக்கிறது. அது மாத்திரமல்ல. அதோடு சேர்ந்து பருப்பு வகைகளுடைய விலையும், வேறு வகை பண்டங்களுடைய விலையும் அதிகரிப்பதைத் தடுத்து நிறுத்த முடியாத அளவுக்கு நாளுக்கு நாள் ஏறிக்கொண்டு போகிற அத்தகைய நெருக்கடி நிலைமைகள் இருந்துக்கொண்டிருக்கின்றன.

அரசினர் இப்பொழுது விநியோகிக்கின்ற பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசு அப்படி அத்தகைய பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற காரணத்தினால், தனியார் வியாபாரிகள் வியாபாரம் செய்யாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. தமிழகத்தில் இருக்கிற அத்தனை மக்களுக்கும் அரிசி வழங்குகிற முழு பொறுப்பையும் அரசு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்களா என்றால், ஏற்றுக்

21st January 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

கொள்ளவில்லை. வேறு யாரும் வாணிபம் செய்வதற்கு இல்லை, வேறு யாரும் கொள்முதல் செய்வதற்கு இல்லை, மாநிலத்திலுள்ள அவ்வளவு விளைச்சலையும் அரசே கொள்முதல் செய்யும், அதை வைத்துப் பாதுகாக்கின்ற பொறுப்பையும் அரசே ஏற்றுக் கொள்ளும், அரசே அதை விநியோகிக்கும் என்ற நிலையிலே முழுப் பொறுப்பையும் அரசினர் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்களா என்றால், இல்லை. முக்கியமாக, பெரும் நகரங்களிலும், சிறு நகரங்களிலும் அதுவும் குறைந்த அளவு அரிசி, கோதுமையை வழங்கும் அத்தகைய பொறுப்பை மட்டும் அரசினர் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். போதுமான அளவுக்கு அரிசி வழங்கப்படுகிறதா என்றால் இல்லை. போதுமான அளவுக்கு அவர்களுடைய அமைப்புகள் இருக்கின்றனவா என்றால் இல்லை. இரண்டு, மூன்று தினங்களுக்கு முன்னால் பெரிய நகரங்களிலும், நகர்புறங்களை அடுத்த இடங்களிலும், பெரிய நீண்ட க்யூவில் நின்று அரிசி வாங்கவேண்டிய அளவுக்கு, அத்தகைய நெருக்கடியான நிலைமை, மேலும் அப்படி வாங்குகிற அரிசியை அதிக விலை கொடுத்து வாங்க வேண்டிய அத்தகைய நெருக்கடியான நிலைமை ஓரளவுக்கு குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது, குடும்பக் கார்டுகள் வழங்கியது மூலமாக. அந்த நிலைமையை நாம் ஒப்புக் கொள்கிறோம். பெரிய நகரங்களைப் பொறுத்த வரையிலே குடும்பக் கார்டுகள் வழங்கப்பட்டது மூலம், அரசினர் உத்தரவாதம் அளித்திருக்கிறார்கள் என்றாலும், குறைந்த அளவுக்கு அரிசி நியாய விலைக்குக் கிடைப்பதற்கு வழி கிடைத்திருக்கிறது என்றாலும், இருந்தாலும், நாட்டிலுள்ள எல்லோருக்கும் அத்தகைய நிலைமை ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதா என்றால், அந்த நிலைமை ஏற்படுத்தப்படவில்லை. போதுமான அளவாவது அரிசி கொடுக்கப்படுகிறதா என்றால், அதுவும் இல்லை. அத்தனை பேர்களுக்கும், முழு அளவுக்கு, தேவையான அளவுக்கு அரிசி வழங்கும் பொறுப்பை அரசு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறதா என்றால், அதுவும் இல்லை. தனியாகக்கூட வியாபாரிகள் வியாபாரம் செய்ய அனுமதித்திருக்கிறோம், வேண்டுமானால் அவர்களிடம்கூட நியாய விலை அடிப்படையில் வாங்கிக்கொள்ளலாம் என்று கூறுகிறார்கள். தனி வியாபாரிகளிடம் சென்று அரிசி வாங்குவதற்கு முயற்சி செய்தால், தனி வியாபாரிகள் 'எங்கனிடம் அரிசி இல்லை. வாங்கிக்கொண்டு வருகிற உரிமையும் எங்களுக்கு இல்லை, அப்படி வாங்கிக்கொண்டு வருகிற நிலைமை ஏற்பட்டாலும் கூட, அது தடுத்து நிறுத்தப்படுகிற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது' என்று சொல்லுகிறார்கள். எந்தவித தனி சில்லரை வியாபாரியிடமும் சென்று அரிசி வாங்க முடியாத நிலைமை இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிறது. மொத்த வியாபாரிகள் ஏற்கனவே சில்லரை வியாபாரிகளுக்கு பங்கிட்டுக் கொடுத்த அந்த அளவுக்கு கொடுக்கிற நிலைமை மொத்த வியாபாரிகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்றால், இல்லை. முழுப் பொறுப்பையும் அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. சில நகரங்களில் ஒரு சில மக்களுக்கு ஓரளவுக்கு அரிசி கொடுக்கிற பொறுப்பைத் தான் அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. மற்ற அளவுக்கு, மற்ற பகுதிகளில் வாழ்கின்ற

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [21st January 1965]

மக்களுக்கு அத்தனை பேர்களுக்கும் தேவையான அளவுக்கு அரிசி வழங்க வழிவகை செய்கிறதா அரசு, அதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால், இல்லை. சில்லரை வியாபாரிகளுக்கு மொத்த வியாபாரிகள் விற்கலாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்களைக் கேட்டால் 'எங்களிடம் அரிசி இல்லை. ஆகவே, விற்பதற்கு வழி இல்லை' என்று அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லுகிறார்கள். மொத்த வியாபாரிகள் 'வெளி மாவட்டங்கொள்கிறருந்து கொண்டு வருவதற்கு எங்களுக்கு வழி இருந்தும், அரிசி எங்கிருந்து, எப்படிக் கொண்டு வரலாம் என்று தெரிந்திருந்தும், கொண்டு வரமுடியாத நிலைமை, தடுத்து நிறுத்தப்படுகிற நிலைமை இருக்கிறது. மாவட்டத்திலிருந்து மாவட்டத்திற்கு செல்ல முடியாது என்றாலும், வட்டத்திலிருந்து வட்டத்திற்குக்கூட நெல், அரிசியைக் கொண்டு போக முடியாத அத்தகைய நிலைமைக்கு ஆளாகியிருக்கிறோம்' என்று கூறுகிறார்கள். ஆகவே, நியாயமான விலைக்குக் கொண்டுவந்து கொடுப்பதற்கு நிலைமை ஏற்படுத்தப்படவில்லை. மக்களுடைய தேவையைக் கருதி ஒரு சில வியாபாரிகள் அப்படிப் போய்க் கொண்டு வந்தாலும், அவர்கள் அதன் மூலம் அதிக லாபம் சம்பாதித்துக் கொள்கிறார்கள். திருப்பூரில் நான் போயிருந்தபோது அங்கு விசாரித்தேன். அங்கே 'ஹோல்ஸேல் பிரைஸ்' மூட்டைக்கு ரூ. 51, 'ரிடைல் பிரைஸ்' ரூ. 55, 56 என்ற நிலைமை இருந்தாலும், சாதாரண பொது மக்கள் ரூ. 115, 120 கொடுத்து வாங்கவேண்டிய நிலைமைக்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். சில நாட்களுக்கு முன்னால் ஈரோடுக்குப் பக்கத்திலுள்ள கொடுமுடிக்குச் சென்றிருந்தேன். அங்கு நெல் விளைச்சல் ஏராளமாக இருந்தது, வயல்கள் ஏராளமாக இருந்தன. எவ்வளவு நெல் விளைகின்ற அத்தகைய நிலைமையில்கூட அங்கு இருக்கிற மக்களுக்கு உணவு தரும் அத்தகைய பொறுப்பை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அங்கே இருக்கிற மக்கள் கடைகளில் வாங்கவேண்டிய நிலைமை தான் இருக்கிறது அங்கே ஒரு படி அரிசி ரூ. 1.75, 1.87 கொடுத்து வாங்கவேண்டிய நிலைமைக்கு ஆளாகியிருக்கிறோம் என்று மக்கள் கூறினார்கள். மக்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் அரிசி வழங்குவதற்கு அரசாங்கம் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. குடும்பக் கார்டுகள் மூலம் பெரிய நகரங்களில் ஒரு சிலருக்கு ஒரு குறைந்த அளவுக்கு அரசாங்கம் அரிசி வழங்கக் கூடிய நிலைமைதான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதிலே இருக்கிற குறைபாடுகளை போக்குவதற்கு அரசு உள்ளபடியே முன்வருதல் வேண்டும். இதிலே கட்சி பாடுபாடுகூட இல்லை. ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும், எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும் அத்தனை பேர்களும் வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். மாநிலத்திலிருந்து மாநிலம் போவதற்கு கட்டுப்பாடு இருக்கிறது. தமிழகத்திலிருந்து மற்ற மாநிலங்களுக்கு கள்ளக் கடத்தலைத் தவிர்ப்பதற்கு அரசு தீவிரமான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதில் தவறு இல்லை. அரசு எவ்வளவு கொள்முதல் செய்வார்கள் என்பது பற்றி தெளிவு இல்லை. எவ்வளவு கொள்முதல் இதுவரையில் செய்து இருக்கிறார்

21st January 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

கள், இன்னும் எவ்வளவு கொள்முதல் செய்ய இருக்கிறார்கள், கொள்முதல் எவ்வளவு காலத்தில் முடியும் என்ற விவரங்கள் இதிலே தரப்படவில்லை. அம்மாதிரி விவரங்கள் தருவதற்கு வாய்ப்பு இல்லை என்றும் கூட விளக்க உரையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. எவ்வளவு காலத்தில் அரசு கொள்முதல் செய்யும் என்று தெரியவில்லை. 4 லட்சம் மெட்ரிக் டன் சேமித்து வைக்கப்போகிறோம், அப்படி சேமித்து வைத்த பிறகு, மற்றவர்கள் கூட கொள்முதல் செய்ய, விற்க இடம் தருவோம் என்று அரசினர் கூறுகிறார்கள். இது எந்தக் காலத்தில் ஏற்படும் என்றாவது அரசினர் குறிப்பிட்டு சொல்லியிருக்கிறார்களா என்றால், இல்லை. தனிப்பட்ட வியாபாரிகள் வாங்கி விற்பதற்கு வழிவகைகள் செய்யப்படவில்லை. அதிலே பல தடைகள், குறைப்பாடுகள் வந்திருக்கின்றன. வியாபாரிகளைப் பொறுத்த வரையில் அத்தனை பேர்களும் நாயையமற்றவர்கள், பொறுப்பற்றவர்கள் என்று கூறப்படுவதற்கில்லை. அதிலும் மூன்று வகையானவர்கள் இருக்கிறார்கள். நாயைத்தோடும், யோக்கியப் பொறுப்போடும் தொடர்ந்து பல காலமாக வியாபாரம் செய்துவருகிறவர்கள் அந்த நிலைமையிலேயே வியாபாரம் செய்யவேண்டும் என்று நினைக்கிறவர்களும் இருக்கிறார்கள். வாய்ப்பு ஏற்பட்டால், வாய்ப்பை பயன் படுத்திக் கொண்டு, லாபம் சம்பாதிக்கலாம் என்ற நிலைமையில் இருப்பவர்களும் இருக்கிறார்கள். வாய்ப்பை தாங்களாகவே உருவாக்கிக் கொண்டு சந்தர்ப்பத்தை உருவாக்கிக்கொண்டு, கொள்ளை லாபம் பெறுவதற்கான நிலைமையை அவர்களே உருவாக்கிக்கொண்டு, அதன் மூலம் லாபம் அடைபவர்களும் இருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி மூன்று தரப்பினர்களும் இருக்கிறார்கள். தனியார் சரியாக நடக்காத அத்தகைய நிலைமை இருந்தால், சட்டத்திற்கு புறம்பாக மக்களுடைய தேவையைக் கருதாது, தங்களுடைய லாப நோக்கம் ஒன்றையே கருதி வியாபாரிகள் செயல்பட்டால், சர்க்கார் அதில் தலையிட்டு அவர்களைத் திருத்தவேண்டிய பொறுப்பு இருக்கிறது. அப்படி அரசினர் நடவடிக்கை எடுத்தும், அவர்களை திருத்துவதற்கு வழி இல்லை; தொடர்ந்து அந்தக் குற்றங்கள் நடைபெற்றுக்கொண்டு தான் இருக்கும், அதைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கு வழி வகை ஏற்படாது என்றால், அதற்காக செலவழிக்கும் செலவு, நேரம், நினைப்பு, உழைப்பு இவைகளைவிட, அரசாங்கமே அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டால், மொத்தச் செலவும் குறைவதற்கு வழி ஏற்படும். அத்தகைய நிலைமை ஏற்படுகிற பொழுது, அவர்களிடமிருந்து அரசினர் பொறுப்பு ஏற்றுக் கொள்வது முறை. அப்படி அரசினர் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்ளும் பொழுது, எப்படி வியாபாரிகளில் மூன்று ரகத்தினர் இருக்கிறார்களோ, அப்படி அதிகாரிகளிலும் மூன்று ரகத்தினர் இருக்கிறார்கள். கட்டுப்பாடுகளை ஏற்படுத்துகிறவர்களிலும் மூன்று ரகத்தினர் இருக்கிறார்கள். தாங்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கும் பொறுப்பை உண்மையாக, நேர்மையாக, நீதியாகச் செய்ய வேண்டும் என்று எண்ணுகிற அதிகாரிகளும் இருக்கிறார்கள். இவ்வாறு கட்டுப்பாட்டை நிலைநாட்ட வேண்டியவர்களே,

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [21st January 1965]

கொண்டு, தீய செயல்களுக்கு, சட்டத்திற்குப் புறம்பான செயல்களுக்கு இடம் அளிக்கிறவர்களும் இருக்கிறார்கள். மூன்றாவது ரகத்தினர், கேட்டு வாங்கி, இதைக் கொடுத்தால் தான் இந்தக் கடமையை ஆற்றுவோம், இந்த நிலைமைகளுக்கு உடந்தையாக இருப்போம், இந்த முடிவுகளுக்கு உடந்தையாக இருப்போம், என்று கூறுகிறவர்கள். நாட்டிலே இரண்டாவது ரகத்தினரை விட, இந்த மூன்றாவது ரகத்தினர் பெருகிக் கொண்டே வருகிறார்கள். வியாபாரத் துறையிலே எப்படி இந்தத்தரத்தினர் பெருகிக்கொண்டு வருகிறார்களோ, அதேமாதிரி நிர்வாகத் துறையிலும் பெருகிக் கொண்டு வருவதை சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள். அவர்களைத் தடுத்து நிறுத்த தீவிர நடவடிக்கைகளை அரசினர் எடுத்தாலொழிய, தனியார் துறையில் எத்தகைய கேடுகளும், மற்ற நிலைமைகளும் இருக்கின்றனவோ, அத்தகைய கேடுகளும் மற்ற நிலைமைகளும் நிர்வாகத் துறையில் ஏற்படுவதற்கு வாய்ப்புகள் ஏற்படும். இப்பொழுதும் கள்ளக் கடத்தல் நடந்துகொண்டு வருகிறது. மூன்றாவது ரக அதிகாரிகள் நிர்வாகத் துறையில் பெருகி வருவதனால் இது நடக்கிறது. இந்தப் பொறுப்பை நிர்வகிக்கின்ற அத்தகைய முறையிலே கோளாறு ஏற்பட்டிருக்கிற காரணத்தினால், இந்த நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பொறுப்பு முழுவதையும் அரசாங்கமே ஏற்று, எல்லோருக்கும் கொடுக்க முயற்சிகள் எடுக்கும், அரசாங்கம் கொள்முதல் செய்யும், அரசாங்கமே விநியோகம் செய்யும் என்ற நிலைமை இருந்தால், அரசாங்கத்தை எதிர்பாக்கலாம். வேறு யாரும் போய் கொள்முதல் செய்ய வழிவகை இல்லாத நேரத்தில், அரசாங்கம் கொள்முதல் செய்ய வழிவகை ஏற்படும். நான்கு லட்சம் டன் அளவுக்குக் கொள்முதல் செய்யப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. எத்தனை மாத காலம் அந்தக் கொள்முதல் தொடர்ந்திருக்கும், மற்றவர்களும் படிப்படியாகவந்து உணவுப் பண்டங்களை வாங்குவதற்கு வழிவகை எப்பொழுது செய்யப்போகிறார்கள் என்பது தெளிவாக இல்லை. அவர்கள் பார்த்து உணவுப் பண்டங்களை வாங்கவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். முன்பு எல்லாம் அரிசிக் கடைகளில் 7, 8 ரக அரிசி வைத்திருப்பார்கள். பார்த்துப்பொறுக்கி, எந்த அரிசி நயமான அரிசி, தேவையான அரிசி என்று பார்த்து வாங்க வழிவகை இருக்கும். ஆனால் இப்பொழுது எந்த அரிசி வழங்கப்படுகிறதோ அந்த அரிசியை வாங்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர் எடுத்து வைத்த அரிசியைப் போல இருந்தாலும், வாங்கித்தான் தீரவேண்டுமே தவிர, 7, 8 கூடைகளில் உள்ள அரிசியைப் பார்த்து; நல்ல அரிசியை, நயமான அரிசியை வாங்கும் நிலை இல்லை. கொடுக்கும் அரிசியை வாங்கும் நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதிலுங்கூட அதை நிர்வகிக்கின்றவர்கள் எந்த அளவுக்கு வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால், ஆகஸ்டு, செப்டம்பர், அக்டோபர் திங்களில் இருந்த நெருக்கடி நிலைமை ஓரளவுக்குத் தளர்ந்து உணவுப் பண்டங்கள் இப்பொழுது பரவிவருகின்ற ஒரு நிலைமை இருக்கிறது. ஆனால் இதிலே அனுபவம்பெற்ற விவசாயிகளும், வியாபாரிகளும் சொல்வது என்னவென்றால் இந்த நிலைமை இன்னும் இரண்டு மூன்று மாத காலத்திற்குத்தான் இருக்கும்,

21st January 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

அதற்குப் பிறகு மறுபடியும் அதேமாதிரி நெருக்கடி நிலைமை வரக்கூடும், அப்படி ஒரு பயங்கரமான நிலைமை வருமேயானால் அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்போகிறது என்ற அச்சத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நான் சேலத்திற்குச் சென்றிருந்தேன். சேலத்தைப் பொறுத்தவரையில் அங்கு 40 ஆலைகள் இருக்கின்றன. நாளொன்றுக்கு நாலாயிரம் மூட்டை அரிசியை மற்றப் பகுதிகளுக்கு அரைத்து அனுப்புகின்ற பணியில் அவைகள் ஈடுபட்டிருந்தன என்று சொல்கிறார்கள். இப்பொழுது அந்த ஆலைகளில் பெரும்பாலானவை தாங்கள் செய்யவேண்டிய வேலையைச் செய்யாமல் இருக்கின்றன. நான் ஒன்றுக்கு நாலாயிரம் மூட்டை நெல்லை அரைத்து விநியோகம் செய்யாததால் பரவவேண்டிய வகையில், பரவ வேண்டிய இடங்களுக்கு அரிசி பரவவேண்டும் என்ற நிலைமை இப்பொழுது இல்லாமல் இருக்கிறது. இப்படி அந்த ஆலைகள் வேலை செய்யாததால் வரவேண்டிய நெல் வரவில்லை. அரைக்கப்படவேண்டிய அரிசி அரைக்கப்படவில்லை. விநியோகிக்கப்படவேண்டிய அரிசி விநியோகிக்கப்படவில்லை, பரவ வேண்டிய அரிசி பரவவில்லை. இவ்வளவு மில்களும் இவ்வளவு வியாபாரிகளும் சேர்ந்து பாப்பிக்கொண்டிருந்த அத்தகைய உணவுப் பண்டங்களின் வியாபாரத்தை இப்பொழுது அரசினர் ஏற்றுக்கொண்டதன் மூலமாக அவர்கள் அந்த அளவுக்கு முழுப்பொறுப்பையும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்களா? அதில் வெற்றி பெற்று இருக்கிறார்களா, என்று பார்த்தால் அதில் வெற்றி பெறவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை நாம் சொல்ல வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அரசினர் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டதைப் பற்றி நான் குறைசொல்வதில்லை. முடிவுதான் முக்கிய நோக்கம். அரிசி கிடைக்க வேண்டும், உணவுப்பொருள்கள் கிடைக்க வேண்டும், நியாய விலையில் கிடைக்க வேண்டும், தேவையான பொழுது கிடைக்கவேண்டும், விரும்பிய வகையிலே கிடைக்க வேண்டும் என்பதுதான் முக்கியமே தவிர எந்த முறையில் அது வழங்கப்படுகிறதென்பதைப் பற்றி மக்களோ அல்லது மற்றவர்களோ கவலைப்படமாட்டார்கள். ஆகவே, அந்த அளவுக்கு நிலைமை வரவேண்டுமானால் எந்த முறைகளைக் கையாளவேண்டுமோ அந்த முறைகளை அரசினர் கையாளவேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது அரசினர் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கும் முறையில் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. வேண்டிய நெல், வேண்டிய அரிசி நகரவில்லை, தேவையான அளவு கிடைக்கவில்லை, என்ற நெருக்கடி நிலைமை மேலும்மேலும் நீடித்துக்கொண்டு போகுமோ என்ற அச்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சாதாரண வியாபாரிகள் கொள்முதல் செய்யும் அளவுக்கு அதிகாரிகள் கொள்முதல் செய்ய முடிகிறதா, அதில் முழு வெற்றியையும் பெற்றிருக்கிறார்களா, அப்படி வெற்றி பெறாவிட்டால் என்ன வழிவகைகளை அரசினர் மேற்கொள்ள இருக்கிறார்கள் என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன். 4 லட்சம் டன் அரிசியை கிடங்குகளில் சேமித்து வைத்து, நெருக்கடி காலங்களில் வெளிவிடலாம் என்று சொல்லப்படுகிறது. இதிலே ஏற்பட்டிருக்கிற அச்ச நிலையைப்பற்றி அனுபவம்பெற்ற பலர் எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதைக் குறித்து அரசினர் என்ன நடவடிக்கை எடுக்க இருக்கிறார்கள்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [21st January 1965]

என்று அறிய விரும்புகிறேன். அதே நேரத்தில் அதைப் பக்குவப் படுத்தி, தரத்தைக் காப்பாற்றித் தீரவேண்டிய பொறுப்பில் அரசினர் இருக்கிறார்கள். அரிசி மில்களில் அரைத்தவுடனேயே சூட்டோடு சூடாக கட்டிவிடுகிறார்கள். அப்படிச் சுட்டாமல் ஆற விட்டு அதற்குப் பிறகு கட்டினால்தான் அரிசி கட்டியாக ஆகாமல் இருக்கும். ஆனால் இப்பொழுது என்ன செய்யப்படுகிறதென்றால் மில்களில் அரைத்தவுடனேயே சுடச்சுட மூட்டைக்களாகக் கட்டித் தைத்துவிடுகிறார்கள். நல்ல நெல் உற்பத்தியாகி இருந்துங்கூட, நல்ல அரிசியாக வரவேண்டிய அரிசி, பக்குவப்படுத்தவேண்டிய முறையில் பக்குவப்படுத்தாததன் காரணமாக கட்டிகளாகவும், பாசம் பிடித்ததாகவும் வேறுவகைகளிலும் கொண்டுவந்து சேர்க்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று இந்த மன்றத்தில் பலர் எடுத்துச்சொல்லியிருக்கிறார்கள். மேலும், அரிசியை 1½ அல்லது 2 மாத காலத்திற்குத்தான் அடுக்கி வைத்திருக்கலாம். நெல்லாக இருந்தால் ஐந்து அல்லது ஆறு மாத காலம்வரை வைத்திருக்கலாம். அரிசியாக மாற்றப்பட்ட பிறகு அது இரண்டு மாத காலத்திற்குள் நகர்ந்துகொண்டேயிருக்கவேண்டும். பழைய ஸ்டாக்குகள் தீர்ந்து மேற்கொண்டு புதிய ஸ்டாக்குகள் வந்து கொண்டிருக்கவேண்டும். இவ்வாறு புதிய ஸ்டாக்குகள் அப்போதைக்கப்போது வந்துசேறுகிற நிலைமையிலே அரிசியாக வாங்கிச் சேமிப்பதிலே பொருள் இருக்கமுடியும். ஆனால் இப்பொழுது வாங்கிச் சேமித்துவைத்து பிறகு பல மாதங்கள் கழித்து நெருக்கடி ஏற்படும்பொழுது எடுக்கும் நிலைமை ஏற்பட்டால் உறுப்பினர்கள் தெரிவித்தமாதிரி வீணாய்ப்போன அரிசியாகவும், நாற்றமடிக்கிற அரிசியாகவும்தான் வந்துசேரக்கூடும். இதைப் போக்குவதற்கு அரசினர் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் நான் அறிந்துகொள்ளவிரும்புகிறேன்.

முழு வியாபாரத்தையும் அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளாத நிலையில் தனிப்பட்ட வியாபாரிகளும், அரிசியில் சொந்தக்காரர்களும் மற்றவர்களும் கனம் முதல்அமைச்சர் அவர்களுக்கு பல விண்ணப்பங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள் திருச்சி ஜில்லாவைச் சேர்ந்த நெல் மண்டி வியாபாரிகள் சமீபத்தில் ஒரு மகஜரை சர்க்காருக்குச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அதில் “சர்க்கார் கிராமத்தில் நெல் கொள்முதல் செய்யும் வேலையை நெல்வண்டி வியாபாரிகளிடம் விட்டுவிடுமாறு அதிகாரிகளைக் கேட்டுக்கொண்டும் அதற்குள்ள சர்க்கார் விதிக்கும் நிபந்தனைக்கும் உட்பட்டு கொள்முதல் செய்வதாக உறுதி அளிக்கிறதுடன் பாதிக்கப்பட்ட நெல் மண்டி வியாபாரிகளுக்கும் அதில் ஈடுபட்டுள்ள பல நூற்றுக்கணக்கான ஆண், பெண் தொழிலாளர்களுக்கும் புத்துயிர் கொடுக்கும்படி சர்க்காரை வேண்டிக் கொள்கிறது” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் விதிக்கும் நிபந்தனைகளின்படி பொறுப்பை ஏற்று நடத்த தயாராக இருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே, அனுபவம் பெற்றவர்களைக்கொண்டு கொள்முதல் செய்வதற்கு முன்வருதல் வேண்டும்.

இந்த நிலைமைகளை அவ்வப்பொழுது சீர்படுத்துவதற்கும், இந்த மன்றத்தில் தெரிவிக்கப்படும் கருத்துக்களை ஆராயவும் ஒரு

21st January 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

நிரந்தரக் குழு ஏற்படுத்தினால் நலமாக இருக்கும். உணவுப் பிரச்சனை தேசிய பிரச்சனையாக அமைந்திருக்கிறது. எந்தக் கட்சியின் கொள்கைப் பிரச்சனையாக அமையவில்லை. அந்த அடிப்படையில் 1962-வது ஆண்டு வரவு செலவுக்கணக்கின் விவாதத்தின் போது கூறுகிறபொழுது, உணவு நிலைமையைப் பற்றி ஆராய்வதற்கு ஒரு ஆலோசனைக் குழு இருந்தால் மாநில அரசுக்கு மிக நன்றாக இருக்கும், அதிலே பல அரசியல் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் இடம் பெறுகிற நிலைமை ஏற்படுமானால், தொகுதி நிலைமை பற்றியும், நாட்டு நிலைமை பற்றியும் எடுத்துச்சொல்வதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும் என்று சொன்னேன். அதிலே நியாயமாய், நேர்மையாய் வாணிபம் செய்கின்ற அத்தகைய அனுபவம் பெற்ற வியாபாரிகள் இடம் பெற்றால் நன்றாக இருக்கும். மேலும் அப்படிப்பட்ட ஆலோசனைக் குழுவில் பொருளாதார வல்லுநர்களையும், நிர்வாக அதிகாரிகளையும் இடம்பெறச் செய்வதின் மூலம் அவ்வப்பொழுது தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கவும், வியாபாரிகள் தவறுகள் செய்யும் பொழுது அவற்றை தடுக்க என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும் என்பதற்கு அவர்களுடைய ஆலோசனைகளைப் பெறவும், நாட்டினுடைய நிலைமையையும், தொகுதிகளின் நிலைமையையும் ஆராய்வதற்கு உதவியாக இருக்கும். அப்படி சர்வகட்சிகளையும் சேர்ந்த உறுப்பினர்களும் இடம் பெறுவதன் மூலம் இந்த நெருக்கடியைத் தீர்க்க எல்லோருக்கும் சந்தர்ப்பம் ஏற்பட முடியும். அதிலே பொருளாதார நிபுணர்கள் இருந்தால், நிலைமை இது, நமக்குத் தேவை இது, வழிமுறைகள் இவை என்று எடுத்துக் காட்டி, அவைகளை நிறைவேற்ற வழிமுறைகளை கையாள் பொருளாதார நிபுணர்களும், இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டு அனுபவம் பெற்று இருக்கிற வியாபாரிகள் இடம் பெற்று, கொள்முதல் செய்கிறவர்கள் இடம் பெற்று இருந்தால் அவ்வளவு பேரும் இடம் பெற்று இருந்தால், அத்தனை பேர்களும் சேர்ந்து தேவையான நடவடிக்கைகளை ஆராய்ந்து, ஏற்படுகின்ற கஷ்ட நஷ்டங்களை ஆராய்ந்து, அவற்றை நீக்குவதற்கு, அந்தப்பணியைச் செவ்வனே செய்து ஒரு சில அரசாங்க அதிகாரிகளுக்கும் இடம் பெறக்கூடிய அத்தகைய ஒரு நிரந்தரக் குழு இருக்குமானால் அதில் உள்ளவர்களெல்லாம் சேர்ந்து கவலையோடு நெருக்கடிக்கு, பிரச்சனைக்கு தீர்வு காண வழிவகை ஏற்பட முடியும். இந்த அடிப்படையில், மத்திய அரசு ஒரு ஆலோசனைக் குழு அமைக்க எண்ணி இருப்பதாக இந்திய அரசு உணவு அமைச்சர் திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அதே அடிப்படையில் மாநில அளவில் ஒரு குழு வைக்க இந்த மாநில அமைச்சரவை நடவடிக்கைகள் எடுப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன். அப்படி ஒரு குழு அமைப்பதன் மூலம், எதிர் காலத்தில் அத்தகைய நெருக்கடி ஏற்படாமல் அந்தக் குழுவின் ஆலோசனையின் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்க வழிவகை ஏற்பட முடியும்.

12-00
noon.

பருப்பு வகைகளின் விலை திடீரென்று ஏறிக்கொண்டு வருகிறது. அதற்குக் காரணங்கள் எடுத்துச்சொல்லுகிற அத்தகைய நிலையில் சொல்லப்படுகிறது என்னவென்றால், சாதாரணமாக வட மாநிலங்களிலிருந்து பருப்பு வகைகள் இந்த மாநிலத்திற்கு வரவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அப்படி வட மாநிலங்களிலிருந்து

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [21st January 1965]

நாம் பெரும் அளவை அவர்கள் தடைசெய்ததால்தான் இங்கே தேவையான அளவுக்கு கிடைக்கவில்லை, பற்றாக்குறை இருக்கிறது, விலை அதிகமாகிக்கொண்டு இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களிடமிருந்து இதில் எந்த அளவுக்கு உண்மை இருக்கிறது என்று அறிந்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படி அவர்கள் தடை செய்திருந்தால், நமக்குத் தேவையான பருப்பு வகைகளைப் பெற அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற நடவடிக்கை என்ன என்பதை அறிந்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சென்னை மாநகரத்தைப் பொறுத்தவரை, உணவு பிரச்சனை, குடும்பக் கார்டுகள் வழங்குவதன் மூலம் ஓரளவுக்கு நெருக்கடி தீர்ந்திருக்கிறது என்றாலும், சில்லரை வியாபாரிகளிடத்தில் வாங்கலாம் என்று சொல்லியிருந்தாலும், அப்படி வாங்கமுடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. அந்தச் சூழ்நிலையை ஆராய்ந்து, அரசாங்கத்தினர் எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் பொறுப்பை தளர்த்தி மாற்று வகைகளிலும் பெறவழிவகை செய்யவேண்டும். ஏற்கெனவே வியாபாரம் செய்யாமல் இருந்தவர்களுக்கு இந்த உரிமை வழங்கப்பட்டு இருப்பதால், பல வியாபாரிகளுக்கு மனக்குறைகளும், குழப்பங்களும், குளறுபடிகளும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அந்த நிலைமைகளை ஆராய்ந்து, அதில் ஏற்பட்டிருக்கும் மனக்குறைகளைத் தீர்க்க கனம் முதல் அமைச்சர் முன்வரவேண்டும். பல ஆண்டுகாலமாக தொடர்ந்து வியாபாரம் செய்துக்கொண்டு இருந்தவர்கள் பலபேர் இருக்கிறார்கள். அரசாங்கமே முழுப் பொறுப்பையும் ஏற்றுக்கொண்டு நடத்துகிறது என்ற நிலையோ அல்லது கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலம் மட்டும் விநியோகம் செய்யப்படும் என்கிற நிலையோ இருந்து அப்படிப்பட்ட தெளிவான கொள்கையை அரசாங்கம் நிர்ணயித்து இருந்தால், இந்த மனக்குறை வரவேண்டிய தேவையில்லை. ஆனால் வியாபாரிகளில் ஒரு சிலரைத் தேர்ந்தெடுத்து, அவர்கள் மூலம் விநியோகம் செய்ய அவர்களுக்கு லைசென்சு வழங்கப்பட்டு இருக்கிறது. அப்படி வழங்கும்போது, 2000-க்கும் மேற்பட்ட அரிசி வியாபாரிகள் இருக்கும் போது, ஒரு சிலரை மட்டும், 550 பேர்களுக்கு மட்டும் லைசென்சு வழங்கி இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மட்டுமே வழங்கியிருக்கிற காரணத்தினால், மற்றவர்கள் குறைபட்டுக்கொள்ளும் அத்தகைய சூழ்நிலை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. அப்படி வழங்கும் போது வழங்குவதில் ஒரு முறையை வகுத்து, இவ்வளவு பேருக்கு வழங்குவது, இந்த நிலையில் வழங்குவது, இன்ன அடிப்படையில் வழங்குவது, தகுதி, திறமை உடையவர்களுக்கு வழங்கப்படும் என்று இதிலெல்லாம் ஒரு திட்டவட்டமான கொள்கையை கடைப்பிடிப்பதாகத் தெரியவில்லை. தொடர்ந்து அரிசி விநியோகத்தைச் செய்துக்கொண்டிருந்தவர்கள், பல தலைமுறையாக வியாபாரம் செய்துக்கொண்டிருந்தவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது அவர்களுக்கெல்லாம் லைசென்சு கொடுக்கப்படமுடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதனால் அவர்களுக்கு மனக்குறை ஏற்பட்டு, ஆத்திரம் ஏற்பட்டு, எங்களைப் போன்ற நகரத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களிடம் முறையிட்டுக் கொள்ளும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

21st January 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

ருக்கிறது. புதிதாக சிலருக்கு அரிசி விற்பனை செய்ய லைசென்சு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலையைக் காணும் தொடர்ந்து வியாபாரம் செய்துகொண்டிருந்தவர்கள்," எங்களுக்கு அந்த உரிமை வழங்கப்படாமல் இருக்கிறது, நாங்கள் முறையாக, நியாயமாக நடந்துக்கொண்டிருக்கிறோம், விற்பனை வரி, வருமான வரி முதலிய வரிகளைச் சரியாகக் கட்டியிருக்கிறோம், அப்படியிருந்தும் அந்த உரிமை எங்களுக்கு வழங்கப்படாமல், திடீரென்று புதிய வியாபாரிகள் பலருக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது" என்று எடுத்துச் சொல்லுகிறார்கள். இந்தக் குறையை கனம் முதல் அமைச்சருக்கும், கனம் உணவு அமைச்சர் அவர்களுக்கும் எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறேன். இதிலும் ஒரு கொள்கையை வகுத்துக்கொண்டு, அந்த அடிப்படையில் லைசென்சு வழங்கும் அத்தகைய முறையை மேற்கொள்ளவேண்டும். ஏற்கெனவே அரிசி வியாபாரம் செய்யும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில், அவர்களுக்குக் கொடுப்பதிலும் ஒரு முறையை வகுத்து, இதற்கு முன்னால் இவ்வளவு வியாபாரம் செய்தவருக்கு இவ்வளவு, இன்னொருக்கு இவ்வளவு, இந்த அளவுக்குச் செய்தவர்களுக்கு இவ்வளவு என்று அவர்களை இரண்டு மூன்று பாகுபாடுகள் செய்துகொண்டு, வியாபாரிகளையும் பிரித்து, காட்டுகளை விநியோகிக்கும் முறையை மேற்கொண்டாலும் இந்த மனக்குறை ஏற்படாது. அப்படி இல்லாமல், திடீரென்று 13, 14 புதிய லைசென்சுதாரர்களை ஏற்படுத்தி ஏற்கெனவே வியாபாரம் செய்தவர்களுக்கு லைசென்சு கொடுக்காமல், புதிதாக வந்தவர்களுக்கு, இடம்கூடக் கிடைக்காமல், புதுப்புது இடங்களைத் தேடி, அங்கெல்லாம் விநியோகிக்கும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அத்தகைய நிலையின் காரணமாக பலவிதமான மனக்குழம்புமூடும், கட்சி மாச்சரியங்களும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. நான் தனிப்பட்ட முறையில் யாரையும் குற்றம் சொல்லவில்லை. குறைபாடுகளை நீக்க அரசினர் முன்வரவேண்டும் என்றுதான் எடுத்துச் சொல்லுகிறேன். ஒன்றைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். என் தொகுதியாகிய திருவல்லிக்கேணியில், கன்ஸ்யூமர் சொசைடி இருக்கிறது. ஏற்கெனவே செய்தவர்களுக்குக் கொடுப்பதில் தவறு இல்லை. அவர்களுக்கு லைசென்சு வழங்கினால் தவறு இல்லை. ஆனால் புதிதாக 4, 5 கடைகளைத் திறந்து, அவசர அவசரமாகத் தேர்ந்தெடுத்த இடங்களில் அவர்கள் வாணிகம் மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் ஏற்கெனவே வாணிகம் செய்தவர்களுக்கு மனக்குறை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் நிதி பெற, நியாயம் பெற விரும்புகிறார்கள். ஏற்கெனவே தொடர்ந்து வியாபாரம் செய்தவர்களுக்கு இப்படி இடம் கிடைக்காததால், கட்சி மாச்சரியங்கள் ஏற்படும் அளவுக்குக்கூட நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. புதிதாக சென்னை 73-வது வட்டத்தில் மண்டல காங்கிரஸ் கமிட்டி இருக்கிற இடத்தில் காந்திஜி சேவா சங்கம், இளைஞர் நேயர் கழகம் பஜனைக் கோயில், தேசிய மினவர் சங்கம் பஜனைக் கோயில், 79-வது வட்டம் பஜனைக் கோயில், கல்யாண மண்டபம், கோகுலம் (திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: பஜனை மடங்களெல்லாம் அரிசி விற்பனை செய்ய ஆரம்பித்து விட்டனவா?) இவைகளெல்லாம் அரிசி வழங்கும் லைசென்சு பெற்ற இடங்களாக இருக்கின்றன. எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால், ஏற்கெனவே

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [21st January 1965]

வியாபாரம் செய்துக்கொண்டிருந்தவர்கள் அந்த அந்த வட்டாரத்தில் இருக்கும்போது, அவர்களுக்கு லைசென்சு வழங்காமல், திடீரென்று புதியவர்களுக்கு லைசென்சு வழங்கி இருப்பதால் ஆச்சரியங்கள் ஏற்பட்டு இருக்கின்றன. வினியோகம் பூராவையும் அரசாங்கமே ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது என்றால் அதில் தவறு இல்லை. ஆகவே, இதை மீண்டும் பரிசீலனை செய்து, அத்தகைய நிலைகள் ஏற்படாமல், கனம் முதல் அமைச்சரும், உணவு அமைச்சரும் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மீண்டும் பரிசீலனை செய்து நியாயமான அடிப்படையில் கார்டுகளை வினியோகிக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும். காங்கிரஸ்ஸ்காரர்களாக இருந்தாலும் சரி, திராவிட முன்னேற்றக் கழகக்காரர்களாக இருந்தாலும் சரி, வேறு எந்தக் கட்சிக்காரர்களானாலும் சரி, ஏற்கெனவே அரிசி வாணிகத்தில் ஈடுபட்டிருந்தால், அவர்களுக்கு லைசென்சு வழங்காமல் இருப்பது நியாயம் இல்லை. ஏற்கெனவே வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டிருந்தவர்களுக்கு எந்த முறையில் கொடுக்க வேண்டும் என்று கண்டு அறிந்து அந்த முறையின் அடிப்படையில் அவர்களுக்கு லைசென்சு வழங்க வேண்டும். அத்தகைய முறையைப் பரிசீலனை செய்து நியாயத்தை நிலைநாட்ட வேண்டும் என்று இந்த அமைச்சரவையைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மற்றும் புயலால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க என்று ரூ. 25 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே ஏற்பட்டிருக்கிற நிலையைப்பற்றி கவர்னர் உரை மீது பேசும்போது பேச வாய்ப்பு இருப்பதால், அதை அதிகமாக இப்பொழுது வற்புறுத்தாமல், அங்கே ஏற்பட்டிருக்கிற தேவையை உத்தேசித்து ஏற்பட்டிருக்கிற கஷ்டங்களைப் போக்க அரசாங்கம் எந்த அளவுக்கு பணியாற்ற முடியுமோ அந்த அளவுக்கு அரசினர் முறைகளைக் கையாள் வேண்டும் என்று கூறிக்கொள்ளுகிறேன். மேலும், புதிய பஸ்கள் செலவு என்ற வகையில் ரூ. 55,00,000 கோரப்பட்டிருக்கிறது. அதை விளக்கிச் சொல்லும்போது, அந்தத் தொகை “வண்டி அடிச்சட்டம் வாங்குவது, அரசாங்க பஸ் போக்குவரத்து மத்தியத் தொழில் பட்டறையில் வண்டிகளின் மேல்பாகங்களை நிர்மாணித்தல் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக ரூ. 55 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது புதிய பஸ்களுக்காகவா அல்லது ஏற்கெனவே உள்ள பஸ்களைப் புதிப்பிக்கவா என்று தெரிந்துக் கொள்ள முடியவில்லை. ‘மேல்பாகங்களை நிர்மாணிக்கிறது’ என்று இருப்பதில் விளக்கம் இல்லை.

“அரிசி எடுத்துச் செல்வதற்காக, 30 அரசாங்க பஸ்களை லாரிகளாக மாற்றுவதற்கு அரசாங்கம் அனுமதித்துள்ளது. இது “புதுப்பணி” குறித்த செலவாகும். மேலும் 30 பஸ்களை, அவ்வாறே மாற்றுவதற்கும் அரசாங்கம் அனுமதி தந்துள்ளது. அரசாங்க பஸ் ஒன்றுக்கு ரூ. 3,500 என்ற வீதத்தில் 60 பஸ்களை லாரிகளாக மாற்ற ரூ. 2,10,000 செலவாகும்”.

21st January 1965 : [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

என்று கூறப்படுகிறது. ஒடிக்கொண்டிருக்கிற பஸ்களை, லாரிகள் தேவை என்பதற்காக மாற்றுகிறார்களா? அல்லது, ஒதுக்கப்பட்டு, இனிமேல் பஸ்களுக்குப் பயன்படாது, ஆகவே லாரிகளாக மாற்ற வேண்டும் என்ற நிலைமையில் 30 பஸ்களை லாரிகளாக மாற்றுகிறார்களா? அல்லது, விரைவிலே இரண்டொரு ஆண்டுகளிலே அவை தள்ளப்பட வேண்டிய பஸ்கள்; ஆகவே, லாரிகளாக மாற்றுவது நலம் என்ற முறையிலே மாற்றப்படுகின்றனவா என்ற விளக்கத்தை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் மூலமாக நான் அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

உணவுப் பிரச்சினையை முக்கியமான பிரச்சினையாகக் கருதி, அதுபற்றி மன்ற உறுப்பினர்கள் எடுத்துச்சொன்ன குறைபாடுகளைப்போக்கி, உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கும் திட்டங்களை மிகத்தீவிரமாக நிறைவேற்ற அரசினர் முயல்வேண்டுமென்று கூறி, என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்தத்துணை மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது இரண்டரை மணி நேரத்திற்கு மேலாகப் பொது விவாதம் இங்கே நடைபெற்றது. இதிலே பெரிய அளவுக்கு மானியத் தொகை கோரப்படுவது உணவு விஷயத்தைப் பற்றியது. ஆகவே, உணவு விஷயத்தைப் பற்றியே அதிகமாகக் கனம் உறுப்பினர்கள் பேசினார்கள். கவர்னர் உரையின் மீது நடைபெறுகின்ற விவாதத்திலும் அது பேசப்படக் கூடியது. இருந்தாலும், உணவுப் பிரச்சினையைப் பொறுத்த மட்டிலும் இந்தத்துணை மதிப்பீடுகள் பற்றிய விவாதத்திலே ஒரு (Full-Dress Debate) என்று சொல்லக்கூடிய அளவிலே பல யோசனைகள் எல்லாம் கனம் உறுப்பினர்கள் தெரிவித்திருக்கின்றார்கள்.

இந்த விவாதத்தைத் துவக்கிவைத்த கனம் உறுப்பினர் திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள், 'இந்த மூன்றாவது துணை மதிப்பீட்டுக்கு மேல் நான்காவது துணை மதிப்பீடு வரும்' என்று சொன்னார்கள். நிச்சயமாக வரும் என்று நானும் சொல்கிறேன். மார்ச் 31-ந் தேதிக்குள்ளே வரும். அப்போதைக்கப்போது துணை மதிப்பீடுகளைக் கொண்டுவந்து மன்றத்தினுடைய அபிப்பிராயத்திற்கு விடுவது வரவேற்கக்கூடியதுதான் என்பதைக் கனம் உறுப்பினர்கள் யாவரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள். அவசியம் ஏற்படுகிறபோதெல்லாம் துணை மதிப்பீடுகள் வருகின்றன. எதிர்பாராத வகையிலே செலவினங்கள் ஏற்படுகிறபோது துணை மதிப்பீடுகள் வருகின்றன. எதிர்பார்க்கப்படும் செலவினங்களுக்கு வரவுசெலவு திட்டத்திலே பணம் ஒதுக்கப்படுகிறது. எதிர்பார்க்கப்படும் செலவிற்கு அதிகமாக வரவு செலவுத் திட்டத்திலே ஒதுக்குவதற்கில்லை. அதிகமாக ஒதுக்கிவிட்டு, பிற்பாடு செலவு ஆகவில்லை யென்றால், செலவாகவில்லை என்ற குறை கூறப்படுவதோடு கூட; அந்தத் தொகையை வேறு இனத்திற்கும் பயன்படுத்த முடியாமல் அனாவசியமாக இதற்கு ஒதுக்கப்படும் நிலையும் ஏற்படுகிறது. ஆகவேதான், கூடிய வரையில் மதிப்பிட்டு; எவ்வளவு வேண்டுமோ அந்த ஆண்டுக்கு அளவிற்கு முதலிலே ஒதுக்கப்படுகிறது.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [21st January 1965]

பின்னால், தேவை அதிகப்படுகிறது. நல்ல இனங்களுக்குத் தான் தேவை அதிகப்படுகிறது. விரயமான செலவுக்கு அல்ல. ஆகவே தான், அப்போதைக்கப்போது துணை மதிப்பீடுகள் எந்த சட்ட மன்றத்திலும் கொண்டுவரப்படுகின்றது. புதிய செலவினங்கள் அதிக செலவினங்கள் ஆகியவை தான் இந்தத் துணை மதிப்பீடுகளில் வருகின்றன.

கனம் உறுப்பினர் திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள், இந்த விவாதத்திற்கு இன்னும் அதிக நேரம் ஒதுக்கவேண்டும் என்று கூறினார்கள். அதிக நேரம் வேண்டும் என்றால், பிஸினஸ் அட்வைஸரி கமிட்டியிலே யோசித்து, ஒரு நாள் பூராவுமோ; இரண்டு நாட்களோ கூட வேண்டுமென்றால் இந்த விவாதத்தை வைத்துக் கொள்ளலாம். அதிலே ஒன்றும் எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால், இந்தத் துணை மதிப்பீடுகள் பற்றிய விவாதத்தைப் பொறுத்த மட்டில், அநேகமாக கவர்னர் உரையின் மீது நடைபெறுகின்ற விவாதத்தில் பேசக்கூடியது தான் இதிலேயும் பேசக்கூடியதாக இருக்கும். வரவு செலவுத் திட்டம் வரப்போகிறது. அப்பொழுது விரிவாகப் பல இனங்களைப்பற்றிப் பேசலாம்.

கனம் உறுப்பினர்கள் பேசும்போது, 'இவ்வளவு பணம் கேட்கிறீர்களே, இதை எப்படிச் சரிக்கட்டப் போகிறீர்கள்' என்றெல்லாம் கூறினார்கள். கனம் அங்கத்தினர்களுக்கும் தெரியும். இந்த 21 கோடி 15 லட்சம் ரூபாய் கோருவது; முதல் போட்டு, உணவுத் தானியங்களைக் கொள்முதல் செய்வதற்காகத்தான். முதலில் பணம் போட்டு உணவுத் தானியங்களை வாங்குகிறோம். பின்னால் விற்கிறபோது; அந்தப்பணம் திரும்பி வரப்போகிறது. மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து கடனும் கிடைக்கிறது. இதை யெல்லாம் வைத்துக்கொண்டு சரிக்கட்டப்படும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். வரவு செலவுத் திட்டம் சமர்ப்பிக்கப்படுகிறபோது, இந்த ஆண்டிலே எப்படியெல்லாம் சரிக்கட்டப்பட்டது என்ற விவரங்கள் கொடுக்கப்படும்.

"விலைவாசி கட்டுப்படுத்தப்படாமல், அது அதிகப்பட்டுக் கொண்டே போகிறது, அப்போதைக்கப்போது கவர்னர் உரையின் போது, வரவு செலவுத் திட்டம் சமர்ப்பிக்கப்படுகிறபோதும் குறிப்பிட்டு வந்தும், ஒன்றும் செய்யவில்லை" என்று கனம் அங்கத்தினர் திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் குறையாகக் கூறினார்கள். கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் கூட, 'இதிலெல்லாம் முன்னெச்சரிக்கையாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருந்தால் சமீபத்தில் ஏற்பட்ட நிலை ஏற்பட்டிருக்காது' என்று கூறினார்கள். கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு எல்லாம் தெரியும். அப்போதைக்கப்போது நிலைமையை எடுத்துக் கூறிக்கொண்டு வருகின்றோம். விலை ஏறிக்கொண்டு போகிறது என்பது ஒரு முக்கியமான பிரச்சனை தான்; கவலை அளிக்கக்கூடிய பிரச்சனை தான். ஆனால், விலை ஏறுவதற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு என்பதைக் கனம் உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள். நானும் விளக்கியிருக்கிறேன். மற்றவர்களும் விளக்கியிருக்கிறார்கள். அகில இந்திய ரீதியிலும் மாநில ரீதியிலும் அப்போதைக்கப்போது பரிசீலனை செய்யப்பட்டு

21st January 1965] [திரு. எம். பக்தவச்சலம்]

வருகிற விஷயம் தான். பொருளாதார நிபுணர்கள் பரிசீலனை செய்கிறார்கள். நிர்வாகிகளும் பரிசீலனை செய்கிறார்கள். இப்படிப் பல கோணங்களிலிருந்து பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருகிறது. அப்போதைக்கப்போது நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

கனம் அங்கத்தினர் திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள், விலைவாசி உயர்வினால், cost of living index எந்த அளவுக்கு உயர்ந்து வருகிறது என்று புள்ளி விவரங்கள் கொடுத்தார்கள். 1937-ம் ஆண்டில் இருந்த புள்ளி விவரத்தையும் இப்போதைய புள்ளி விவரத்தையும் ஒப்பிட்டு, 500 புள்ளி, 600 புள்ளி என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். ஆனால், சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டில் விலை அதிகமாயிருக்கிறதா என்று பார்த்து, இத்தனை பாயிண்ட் அதிகமாயிருக்கிறது என்றால், அது கவனிக்கப்பட வேண்டிய விஷயம் தான். ஆனால், எந்த எந்தப் பொருள்களின் விலை உயர்வால் வாழ்க்கைத்தரப் புள்ளி உயர்கிறது என்பதையும் பார்க்கவேண்டும்.

மக்கள் வாங்கி உபயோகிக்கும் பண்டங்களில் அரிசி முக்கியமான பண்டமாகும். அரிசி விலை ஏறிக்கொண்டு வந்தது. ஆனால், சென்ற ஆண்டை விட இந்த ஆண்டிலே விலை மிகவும் அதிகமாக ஏறியதைப் பார்த்த பிறகு தான் ஓரளவுக்கு அரசாங்கம் இதிலே தலையிட வேண்டியிருந்தது. முன்பு விலைக் கட்டுப்பாடு செய்ய வில்லை. ஒரு நிலையில் விலைக்கட்டுப்பாடு கொண்டுவந்தோம். விலைக் கட்டுப்பாடு இருந்தாலும், எந்த விலையிலும் வாங்குகிறார்கள். தானியங்களை வாங்கிக் கையிருப்பில் வைத்துக் கொள்ளாமல் விலைக் கட்டுப்பாடு மட்டும் செய்தால் அது நிறைவேற்றப்பட முடியாமல் போகிறது. அதனால் விலைக் கட்டுப்பாட்டை நிறுத்தி விட்டு, பின்னால் நாம் ஓரளவு குறைந்த அளவு வாங்கியாவது அதை நியாய விலைக் கடைகளுக்குக் கொடுப்பது என்ற முறை அனுசரிக்கப்பட்டு வந்தது. அதுவும் திருப்திகரமாக இல்லை. ஏதோ மிகவும் ஏழைகளாக இருந்து அவதிப்படுகிறவர்களுக்குக் குறைந்த விலையில் கொடுக்கவேண்டும் என்ற காரணத்திற்காகக் குறைந்த விலையில் அளிக்கப்பட்டது. ஆனால், அதிலும் பயன் இல்லை. இப்பொழுது கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறியதுபோன்ற பதுக்கலோ, கள்ளக் கடத்தலோ அப்பொழுது ஒன்றும் இல்லை. காரணம், அப்பொழுது அரசாங்கம் தலையிட வில்லை, விலைக் கட்டுப்பாடும் இல்லை. விலை ஏறிக்கொண்டிருந்தது. அப்பொழுது பதுக்கலுக்கு அவசியம் இல்லை. கள்ளக் கடத்தல் ஒன்றும் இல்லை. கள்ளக் கடத்தல் எப்போதும் இல்லை. அப்போதெல்லாம், கேரள மாநிலம் நமக்குப் பக்கத்து மாநிலமாக இருக்கிறது என்றாலும், அந்த மாநிலத்திற்கும் இந்த மாநிலத்திற்கும் உணவுத் தானியப் போக்குவரத்து இருந்தது; தடை இல்லை. தென் மண்டல மாநிலங்கள் எல்லாம் ஒரே மண்டலமாக இருந்தன. இப்போதும் இருந்து வருகிறது. ஆகையால், தானாகப் போய்க் கொண்டிருந்தது. விலை அதிகப்பட்டுக்கொண்டு போகிறது. சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு விலை அதிகமாக ஏறியிருக்கிறது. இதை அப்படியே விட்டுவிட்டால் விலை மேலும் ஏறும்.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [21st January 1965]

ஆகவே, அதைத் தடுத்தாக வேண்டும் என்ற நிலையிலே தான் மாநில அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்தோடு கலந்தாலோசித்து விலைக் கட்டுப்பாடு திட்டத்தைக் கொண்டுவந்தது. இந்தக் கட்டுப்பாட்டினால் பலன் உண்டா? என்று எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கேட்டார்கள். 'நிச்சயமாகப் பலன் ஏற்பட்டிருக்கிறது' என்று நான் கூறுவேன். இப்பொழுது இன்னும் ஒரு சில இடங்களில் கட்டுப்பாட்டு விலைக்கு மேலும், தவறுதலாக, சட்டத்திற்கு விரோதமாக இருந்தபோதிலும், விற்கிறார்கள், வாங்குகிறார்கள் என்ற நிலை இருக்கிறது என்பதை நாம் மறுக்க முடியாது என்றாலும், மொத்தத்திலே விலைக் கட்டுப்பாடு திட்டத்தினால் ஓரளவுக்கு விலை கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்த விலைக் கட்டுப்பாடு திட்டத்தை அரசாங்கம் கொண்டுவராமலிருந்தால் இன்னும் அதிகமாக விலை ஏறியிருக்கும். ரூ. 1.75-க்கு மேலும் கூட ஏறியிருக்கும். மூன்று ரூபாய், நான்கு ரூபாய்க்குக் கூட ஏறியிருக்கும். இப்படி விலை ஏறக்கூடும் என்பதை எதிர்ப் பார்த்து, அதைத் தவிர்க்கவேண்டும் என்று நான் விலைக் கட்டுப்பாடு திட்டத்தைக் கொண்டுவந்தோம்.

ஆனால் விலைக் கட்டுப்பாடு என்கிறபோது மிகக் குறைந்த விலைக்கு வைத்துவிட்டால் விவசாயிகளை அது பாதிக்கும். ஆகவே தான் அன்றைக்கு என்ன விலை இருந்ததோ அதன் அடிப்படையாகக் கொண்டு அதற்கு மேல் விலை ஏறக்கூடாது என்பதற்காக உயர்ந்த பட்ச விலை, குறைந்த பட்ச விலை என்று தற்காலிகமாக நிர்ணயித்தோம். அப்பறம் அறுவடையான பிறகு ஓரளவு விலையைக் குறைத்து அதை நிரந்தரமாக நிர்ணயித்தோம். அதிக விலை கொடுத்தாவது வாங்கிச் சாப்பிடுகின்றவர்கள் இருக்கலாம். இவர்கள் கொடுக்கிற அதிக விலை விவசாயிகளுக்குப் போய்ச் சேருவதில்லை.

அதனால்தான் முன்பு நாம் நியாயமான லாபத்தை வைத்து விற்கும்படியாக வியாபாரிகளுக்குச் சொன்னோம். அவர்கள் அதை ஏற்கவில்லை. திடீரென்று வியாபாரத்தை நிறுத்திவிட்டார்கள். நீங்கள் நிர்ணயத்துள்ள விலைக்கு வாங்க முடியவில்லை என்று சொல்லி விட்டார்கள். சேலம், திருப்பூர் ரைஸ் மில்களைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். நானும் அவற்றைக் கவனித்து வந்திருக்கிறேன். அவர்களும் கூட அதை ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் நெல் கொள்முதல் செய்து அரைத்து விற்பது நம் ராஜ்ய மக்களிடத்தில் இல்லை. கேரளாவிற்குத்தான் விற்கிறார்கள். சேலம் ஜில்லாவில், ஆத்தூர் மார்க்கெட்டில் கொள்முதல் செய்யப்படுகிற நெல் எல்லாம் கேரளாவிற்குத்தான் போய்க்கொண்டிருந்தது. அவர்களுடைய வியாபாரம் பூராவும் கேரள ராஜ்யத்தோடு தான். அவர்களுக்கு நெல் பற்றாக்குறை என்ன விலை சொன்னாலும் வாங்கிக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறார்கள். இவர்களும் கேரள வியாபாரிகளிடத்தில் விற்குல் அதிக லாபம் வரும் என்பதாக அவர்களிடத்திலேதான் விற்று வந்தார்கள். அது கள்ளக்கடத்தல் என்று சொல்லவில்லை. அது கள்ளக் கடத்தலும் அல்ல. சதாரணமாக அவர்களுடைய தேவை 2½ லட்சம் டன் தான். ஆனால் அப்போதெல்லாம் 4 லட்சம் டன் போயிற்று. அதனால் தான் இங்கே

21st January 1965: [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

ஒரு நெருக்கடி உண்டாயிற்று. நாம் கொஞ்ச அளவு தான் உபரி வெள்ளாமை உடையவர்கள். அவர்களோ மிகுந்த பற்றாக்குறை உடையவர்கள். ஒரு பெரிய டாங்க்கட்டினாலும் பக்கத்தில் பள்ளம் இருந்தால் அத்தனை தண்ணீரும் ஒரேயடியாகப் பாய்ந்துவிடும். கால்வாய் வழியாகப் பாய்வது என்பது அப்படி அல்ல. ஒரே சீராகப் போகும். அப்படி மிகுந்த பற்றாக்குறை உள்ள கோளா விற்கு ஒரேயடியாக இங்கு கொள்முதல் செய்யப்படுகிற நெல் எல்லாம் போக ஆரம்பித்ததின் காரணமாக இங்கே பற்றாக்குறை ஏற்பட்டது. அதனால்தான் கண்டிரோல் கொண்டு வந்தவுடன் கோளாவுக்குத் தேவையான அரிசியை ராஜ்ய அளவிலேயே கொடுப்பது என்று தீர்மானித்தோம். இப்போதும் கூடப் போகிறது என்று கனம் அங்கத்தினர்கள் சொல்லலாம். முன் போலப் போவதில்லை. தடை செய்யப்பட்டுதான் இருக்கிறது. போதுமான கண்காணிப்பும் இருக்கிறது.

கன்னியாகுமரி மாவட்ட அங்கத்தினர் திரு. குஞ்சன் நாடார் அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் அதிகமாகக் கொள்முதல் செய்வானேன் என்பதாக அங்கிருந்து மற்ற ராஜ்யங்களின் மூலமாக அரிசி போவதை விட கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தின் மூலம் போவது மிகவும் சுலபமாகும். கோயம்புத்தூர், மதுரை அம்மாதிரி மாவட்டங்களைப் பொறுத்தவரையில் இரண்டு, மூன்று பாயிண்டுகளில் செக் போண்டு போட்டால்போதும்; அப்படி போகாதவாறு கண்காணிக்க முடியும். ஆனால் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் 17, 18 பாயிண்ட் இருக்கும். இந்தப் பக்கத் தில் நின்று வேலி வழியாக அடுத்த பக்கத்தில் தூக்கி எறிந்துவிட முடியும். ஆகவேதான் அந்த மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் சர்ப்பளஸ் தானியத்தை கொள்முதல் செய்ய கிட்டமீட்டு இருக்கிறோம். கொள்முதல் செய்து அதை எங்கும் கொண்டுபோகப் போவதில்லை. அங்குள்ள மக்களுக்கே தான் அரிசித் தட்டுப்பாடு ஏற்படாமல் விநியோகிக்க வகை செய்கிறோம். கம்யூனிஸ்டு கட்சி தலைவர் கூடக் கொஞ்சம் கவலையோடு சொன்னார்கள். கோளா ராஜ்யத்தினிடத்திலும் கொஞ்சம் அக்கறை காட்ட வேண்டும் என்பதாக, அது எப்போதும் நமக்கு நினைவு இருக்கிறது. ஆண்டுதோறும் தொடர்ந்து நாமும் அவர்களுக்கு 2 லட்சம் டன் அரிசி சப்ளை செய்வதாக ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறோம். நாம் மட்டும் அல்ல. மத்திய அரசினரும் அவர்கள் விஷயத்தில் அதிக அக்கறை காட்டி வருகிறார்கள். சமீபத்தில் கூடி மத்திய அரசாங்க உணவு அமைச்சரோடு பேசிக்கொண்டிருந்தேன். கோளா ராஜ்ய நகரங்களில் மட்டும் அல்ல, கிராமப் பகுதிகளிலும் கூட அரிசித் தட்டுப்பாடு ஏற்படாதவாறு செய்ய வகை செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. இப்போது கொடுக்கப்படுகிற அரிசி ரேஷன் அளவு போதாது என்கிறார்கள். அதையும் கூட்டுவதற்கு மத்திய அரசாங்கம் உதவி செய்யும். ஆனால் அவர்களுக்கு உள்ள நெருக்கடியைப் பயன்படுத்தி வியாபாரிகள் இங்கே கொள்முதல் செய்து அங்கே கொள்ளை லாபத்திற்கு விற்க நாம் அனுமதிக்க முடியாது. ஆகவே

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [21st January 1965]

தான் ராஜ்ய அளவிலேயே கொள்முதல் செய்து அவர்களுக்கு 2 லட்சம் டன் ஆண்டு ஒன்றுக்குக் கொடுக்க ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னேன்.

மேலும் நமக்கு சமீபத்தில் ஏற்பட்ட நெருக்கடி போல இனிமேல் ஏற்படக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் பலர் ஸ்டாக் வைத்துக்கொள்ளவும் அரசாங்கம் திட்டமிட்டு இருக்கிறது. எல்லா இடங்களுக்கும் ரேஷன் முறையையோ, குடும்பக் கார்டு முறையையோ கொண்டுவர வேண்டும் என்கிற அவசியம் இல்லை. சென்னை நகரைப் போன்ற இடங்களில் குடும்ப ரேஷன் கார்டு முறை கொண்டுவரப்பட்டு இருக்கிறது. கன்னியாகுமரியைப் பொறுத்தவரையிலும் கொண்டுவரப்பட்டு இருக்கிறது. எங்கெங்கு தேவைப்படுகிறதோ, அங்கெல்லாம் கொண்டுவரலாம். எதிர்காலத்தில் இதைவிட இன்னும் மோசமான நிலை ஏற்படலாம் என்று சொன்னார்கள். நாங்களும் அவ்வாறு அஞ்சுகிறோம். அதைத் தவிர்ப்பதற்காகத்தான் பலர் ஸ்டாக் வைத்துக் கொள்வது என்றே திட்டமிடப்பட்டு உள்ளது. நிச்சயமாக தானியங்கள் கெடாமல் பாதுகாப்பாக வைக்க முடியும். முன்பு இருந்தவை போன்றன அல்ல இப்போதுள்ள கோடவுங்கள். விஞ்ஞான முறையில் கட்டுவதற்காகத்தான் 2 லட்சம் டன் வரை பத்திரமாக சேமித்து வைத்துக் கொள்ளக்கூடிய முறையில் கட்டுவதற்காகத்தான் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. அதற்காக ரொம்ப நாட்கள் அப்படியே வைத்துக் கொள்வது என்பதும் இல்லை. நடமாட்டம் இருந்துகொண்டே இருக்கும். ஆகவே தானியம் கெட்டுப்போய்விடும் என்று அஞ்ச வேண்டியதில்லை.

இதுவரை நல்ல தரமான அரிசி தான் கொடுக்கப்பட்டது என்று சொல்லவில்லை. கொஞ்சம் தரக் குறைவு கூட கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் திடீரென்று ஏற்பட்ட விளைவு தான். நாம் அதைச் சமாளிக்க வேண்டியிருந்தது. குறுவை நெல்லை நாம் உபயோகிப்பது இல்லை. இருந்தும் அறுவடையான குறுவை நெல்லை வாங்கி, உடனே அரைத்து சப்ளை செய்தோம். அப்போது மழையும் சேர்ந்துகொண்டிருந்தது. ஆந்திராவில் இருந்து கூட இப்போது முன்போல அவ்வளவு தரமான அரிசி வருவதில்லை. முன்பு வியாபாரிகள் போய் வாங்கினார்கள். இப்போது நாம் கேரளாவுக்குக் கொடுப்பது போலத்தான் ஆந்திர அரசாங்கம் நமக்குத் தருகிறது. ஆனால் ஒன்று மட்டும் உறுதியாக இப்போதும் சொல்வேன். எங்காவது அரிசி கெட்டதாக இருந்தால் அதை கண்டிப்பாக மக்களுக்கு விநியோகிக்காதீர்கள் என்று உத்தரவு போட்டு இருந்தோம். அதன்படி சென்னை, திருச்சி போன்ற பல இடங்களில் தரமற்ற அரிசி மக்களுக்கு விநியோகிக்கப் படாமல் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டு இருக்கிறது.

12-30
p.m.

ஆனால் கெட்டுப்போன அரிசி என்பது ஒன்று; நல்ல அரிசி இல்லை. மட்டமான அரிசியாக இருக்கிறது என்பது வேறு. ஒன்று. இப்போது நிலைமை சீராகி நல்ல அரிசி கிடைக்கிறது. ஆந்திராவைக்கேட்டு எதிர்பார்த்த அரிசி கிடைக்கிற வகையில் இருப்பதை வைத்துக்கொண்டு நாம் சமாளிக்கவேண்டும். அந்த வகையிலே

21st January 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

தான் இப்போது சமாளிக்கப்பட்டு வருகிறது. கொடவுன் கட்டு வதற்கான நிலம் அக்வைர் செய்வதில் அதிக விலை கொடுத்து விட்டதாகக் கனம் உறுப்பினர் தர்மலிங்கம் அவர்கள் கூறினார்கள். இன்னும் 'அவார்டு' கொடுக்கவில்லை. அக்கம்பக்கத்து நிலம் எப்படி என்று பார்த்துத்தான் முடிவு செய்யப்படும். திருப்தி இல்லையென்று சொன்னால் அப்பீல் செய்து கொள்ளலாம். சட்டப் படி என்ன செய்யவேண்டுமோ, அதைத்தான் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் கொடுப்பார்கள். தவறு வேறு ஒன்றும் இல்லை. திருச்சியில் ஏன் 'ப்ரொக்யூர்மென்ட்' என்று கேட்கிறார்கள். இப்படித்தான் ஒவ்வொரு ஜில்லாவைப்பற்றியும் கேட்கிறார்கள். ப்ரொக்யூர்மென்ட் செய்கிறோம் என்று சொல்வதால் அந்த ஜில்லாவிலிருந்து அப்படியே வெளியே கொண்டு போய்விடுகிறோம் என்று அர்த்தமில்லை. அந்த ஜில்லாவுக்கு எவ்வளவு வேண்டுமென்பதைப் பற்றியெல்லாம் கணக்குப் பார்த்து மிச்சம் இருப்பது தான் வெளியே போகிறது. கன்னியாகுமரியில் ஏன் கொள்முதல் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டார்கள். விலைக்கு விற்கக்கூடியதை வாங்கித்தான் ஒழுங்காக விநியோகம் செய்ய முடியும். இல்லை யென்றால் தாறுமாறாகப் போய்விடும். 'அரசாங்கம் ப்ரொக்யூர்மென்ட் செய்வதானால் எல்லாவற்றையும் செய்ய வேண்டும்' என்று சொன்னார்கள். அரசாங்கம் ப்ரொக்யூர்மென்ட் செய்கிறது. ஆனால் வியாபாரிகளை வைத்துத்தான் செய்கிறது. கூட்டுறவுச் சங்கங்களை வைத்தும் ப்ரொக்யூர்மென்ட் செய்கிறது. ஆனால் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் எல்லாக் கொள்முதலையும் செய்து விட முடியாது. எவ்வளவு தூரம் செய்ய முடியுமோ, அதைச் செய்கிறது. அதற்கு மேலே கொள்முதல் செய்வதிலே வியாபாரிகள் அரசாங்கத்தின் பிரதிநிதிகளாக இருந்து, ஏஜண்டுகளாக இருந்து கொள்முதல் செய்கிறார்கள். ஆங்காங்கு 'ஹோல்சேலர்ஸ்' நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அரசாங்கத்தின் நிபந்தனைக்குட்பட்டு கொள்முதல் செய்து அரசாங்கத்தின் உத்தரவுபடி கொடுக்கவேண்டும். மேலும் லைசென்ஸ்ட் டீலர்ஸ் இருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தின் கண்காணிப்பில்தான் அவர்கள் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அரசாங்கத்தின் அனுமதியின் பேரில்தான் ஓரிடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்குக் கொண்டு போக வேண்டும். இந்த வகையிலே மொத்தத்திலே முதலிலே விலைக் கட்டுப்பாடு ஒன்றுதான் செய்தது. விலைக்கட்டுப்பாடு செய்ததனால் இந்தத் தகராறுகள், தொல்லைகள் ஏற்பட்டன. ஆனால் விலைக் கட்டுப்பாடு தவிர்க்க முடியாதது. அது ஓரளவு விலையைக் கட்டுப் படுத்தித்தான் இருக்கிறது. ஆனால் விவசாய உற்பத்தியையும் பெருக்கியாக வேண்டும். அதற்குத் தீவிரமாகக் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. அவ்வாறு இந்த நிலைமையைச் சமாளிக்கும் வகையில் ஓரளவு கொள்முதல் செய்யவேண்டுமென்றுதான் இந்த மானியம் கோரப்பட்டிருக்கிறது. வேறு ஒன்றுமில்லை.

பருப்பு தினுசுகள் கூடப் பற்றாக்குறையாக இருக்கிறது என்று கூறினார்கள். பற்றாக்குறை இருப்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியும். மற்ற மாநிலங்களில் கூடப் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. கல்கத்தாவில் பருப்பு தினுசுகள் கிடைப்பதில்லையென்று கூறினார்கள்.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [21st January 1965]

இப்போது வேறு மாநிலங்களில் இருந்து இவையெல்லாம் அனுமதி பெற்றுத்தான் வரவேண்டுமென்று நிலைமை இருக்கிறது. ராஜஸ்தான் அரசாங்கம், பஞ்சாப் அரசாங்கம் முதலமைச்சரிடம் நான் கூறினேன். அவர்களும் இன்ன அளவு கொடுக்கிறோம் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். 'கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் மூலம் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்; இவ்வளவு அனுப்புகிறோம்' என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அதற்கும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகிறது.

வட ஆற்காடு ஜில்லாவைப் பற்றிக் கனம் முருகையன் அவர்கள் சொன்னார்கள். விலை வித்தியாசம் இருப்பதைப் பற்றிக் கூறினார்கள். விலை என்றால் கிராமத்திலே அறுவடையானதும் ஒரு விலை இருக்கலாம். ஆனால் நாம் நிர்ணயித்திருக்கும் விலை 'அசெம்பிளிங் மார்க்கட்' விலை. விற்கக் கூடிய இடத்தில் இவ்வளவு விலை என்று வைத்திருக்கிறோம். வயலில் போய் வாங்கக் கூடிய விலைக்கு வராது. இரண்டாவது ஈரமாக இருந்தால் இத்தனை பர்சண்ட் ஈரம் தான் இருக்கலாம்—3 பர்சண்ட் தான் இருக்கலாம்—இதற்கு மேல் இருந்தால் விலையை இவ்வளவு தூரம் குறைத்துக் கொள்ளலாம் என்றெல்லாம் செய்திருக்கிறோம். யாராவது தவறுதல் செய்வதாகத் தெரிந்தால் கனம் உறுப்பினர்களோ அல்லது விவசாயிகளோ கலெக்டர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால், அவர்கள் தக்க நடவடிக்கை எடுப்பார்கள். திரு. ஆர். வி. சாமிநாதன் அவர்கள் கூடக் கூறினார்கள். 'தன்னுடைய சொந்த நெல்லையே விற்க முடியவில்லை' என்று கூறினார்கள். அவர்கள் கலெக்டர் அவர்களிடத்தில் சொல்லியிருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஏன் தாமதம் ஏற்படுகிறது என்பதைப் பற்றி அப்போதைக்கப்போது கலெக்டர் அவர்களிடத்தில் கூறி திருத்திக் கொள்ளலாம். வேறு என்ன கோளாறு இருக்கிறது என்று புரியவில்லை. இன்னும் சில நாட்களில் நான் இராமநாதபுரம் கலெக்டர் அவர்களைச் சந்திப்பேன். அவர்களிடம் இது பற்றிக் கேட்டுப் புகார் என்ன என்று அறிகிறேன்.

மற்றொரு முக்கியமான இனம் புயல். நிவாரணத்திற்காகக் கோரப்பட்டிருக்கிற மானியம். இதைப் பற்றிக் சுவர்னர் அவர்கள் உரையில் சில அங்கத்தினர்கள் சில விஷயங்களைப் பற்றிப் பேசினார்கள். கடலோரத்தில் சென்னை நகரத்திலிருந்து கன்னியாகுமரி வரை சுவர் எழுப்ப வேண்டுமென்று கூடச் சொன்னார்கள். இப்போது அவர்கள் பேசியது அங்கு சரியாக நிவாரணம் கொடுக்கவில்லை என்பதாகும். அங்கே யாரோ சொன்னதாகச் சொல்கிறார்கள். யாராவது சொல்லத்தான் சொல்வார்கள். நான் உறுதியாக கூற முடியும்—இதிலே அதிகாரிகள் மிகுந்த அக்கறை யோடு கவனம் செலுத்தி வருகிறார்கள். புயலால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு 30 ரூபாய் கொடுக்கிறோம். இராமேஸ்வரம் தீவிலே இருப்பவர்களுக்கு அதிகமாகக் கொடுக்கிறோம். வீடு கட்ட 30 ரூபாய் கொடுக்கிறோம். வீடு அடியோடு போகவில்லையென்றால் 20 ரூபாய் கொடுக்கிறோம். துணிக்குப் பத்து ரூபாய் கொடுக்கிறோம். யாராவது துணி கொடுத்துவிட்டார்கள் என்றால்

21st January 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

அந்தப் பணத்தைக் கொடுப்பதில்லை. 'ஏதோ அங்கு இருக்கிறவர்களை சொல்கிறார்கள்' என்றால் இப்படிப் பேசிக் கொண்டிருக்கலாம். ஏதோ ஒரு கொடியைக் கட்ட வேண்டுமென்று நினைத்துக் கொண்டு செல்பவர்கள் அப்படித்தான் சொல்ல வேண்டுமென்று எதிர்பார்த்துப் போகலாம். நானே பத்திரிகையில் பார்த்தேன். எம். ஜி. ராமச்சந்திரன் ஒரு லட்சம் ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறாள் என்று பார்த்தேன். அவர் எப்போதும் தாராளமாகக் கொடுக்கிறவர்தான். அவர்கள் கொடுத்திருப்பார்கள் என்று நினைத்தேன். கொடுத்திருந்தால் நிதி இலாகாவிலே உள்ள புயல் நிவாரணப் பிரிவிலே அதைச் சேர்த்துக் கொள்வார்கள். அதற்குப் பிறகு இங்கே கூட கவர்னர் உரையில் சில அங்கத்தினர்கள் அதைப் பற்றிச் சொன்னது மாதிரி இருந்தது. அவர்கள் கொடுத்தார்களா என்று நிதி இலாகாவிலே விசாரித்தேன். பெசாக் கூட வரவில்லை. 'சரியாக அரசாங்கம் நிவாரணம் கொடுக்கவில்லை சரியாக நடக்கவில்லை; ஆகவே நேரடியாகவே கொடுக்கப் போகிறேன்' என்று சொன்னதாகத் தெரிய வந்தது. இது கட்சி தர்மமாக இருக்கிறதே தவிர, மனித இரக்கத்தோடு செய்வதாகத் தெரியவில்லை. இதற்கு ஒரு விளம்பரம். பிரதம மந்திரியோடு ஒப்பிட்டுச் சொன்ன காரணத்தால்தான் நான் இதையெல்லாம் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இப்போது கட்சிப் பிரசாரத்திற்காக எதையும் உபயோகப்படுத்துவது என்ற நிலைமை இருக்கிறது. புயலால் பாதிக்கப்பட்டவர்களைப் பொறுத்தமட்டில் எல்லா கவனமும் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது.

டெபுடி செக்ரடரியை ஜாயின்ட் செக்ரடரியாக ஆக்கியதால் ஏதோ அதிகச் செலவாகிவிட்டதாகச் சொன்னார்கள். அதிலே 50 ரூபாய்தான் அதிகச் செலவு. வேறு செலவுகள் அடிஷனல் ஸ்டாஃப்காகத்தான்.

முக்கியமானவற்றையெல்லாம் குறிப்பிட்டு விட்டேன். திரு. தண்டாயுதபாணி அவர்கள் ஆரம்ப சுகாதார நிலையத்தைப் பற்றி சொன்னார்கள். ப்ளாக் டெவலப்மென்ட் என்றால் எல்லாம் கிராமாந்திரங்கள்தான். அதற்கு தலைமை ஸ்தானம் இருக்கிறது. ப்ரைமரி ஹெல்த சென்டரின் நோக்கம் கிராம டிஸ்பன்ஸரிகளை யெல்லாம் இன்டக்ரேட் செய்து வைத்திய வசதி ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதுதான். திட்டக்குழுவினிடமே நான் சொன்னேன். இன்டக்ரேட் செய்வது நோக்கமாக இருந்தாலும் அதற்கு மேலும் சில கிராம வைத்தியசாலைகள் வேண்டியிருக்கும், அப்படி இருந்தால் நிதி ஒதுக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறேன். அந்த வகையில்தான் நடைபெறும். திரு. சீமைச்சாமி சுதந்திரா கட்சியினர் அவர்களுக்குப் ப்ரொக்யூர்மென்டே கூடாது. டெல்லி உத்தரவுப்படி செய்கிறோம் என்கிறார்கள். டெல்லி உத்தரவு ஒன்றும் வேண்டியதில்லை. நம் நிலைமையை நாம் சமாளிக்க வேண்டும். ஒன்றும் செய்யாதீர்கள், சும்மா இருங்கள் என்று வியாபாரிகள் சொல்வார்கள். அப்படியிருந்தால் விலை ஏறிக் கொண்டே போகும். அரிசி இல்லை என்ற கவலை இல்லை. நாலு ரூபாய் என்று விற்பனா கால் வயிறுதான் சாப்பிட

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [21st January 1965]

முடியும். நாம் கற்ற பாடத்தை மறந்து விடக்கூடாது. நாம் உஷாராக இருக்க வேண்டும். ஆகவேதான் ப்ரொக்யூர்மென்ட் ப்ரொக்யூர் செய்து வியாபாரிகளுக்கே விற்கிறோம், கட்டுப்படுத்தப் பட்ட விலைக்குத்தான் அவர்கள் விற்கிறார்கள். ரைஸ் மில்காரர்கள் ப்ரொக்யூர் செய்கிறார்கள் என்று திரு. ஷண்முகம் சொன்னார்கள். அவர்கள் அதையெல்லாம் சாப்பிடப் போவதில்லை. விலைக்குத் தான் கொடுக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு கொடுத்தால் என்ன? முழுமையும் கொடுத்தாலும் தவறு இல்லை. நான்கு லட்சத்திற்கு மேலே கொள்முதல் செய்ய உத்தேசம். வாங்கி எங்கு வேண்டுமோ, அங்கு கொடுக்கப்படுகிறது, கேரளாவிற்கு கொடுப்பது போக. கேரளாவையும் சேர்த்தால் நான்கு லட்சத்திற்கும் அதிகமாக ப்ரொக்யூர் செய்வோம். நல்ல முறையில் வியாபாரிகளை வைத்து நல்ல முறையில் பாதுகாத்து எங்கெங்கு எந்த எந்த சமயத்தில் வேண்டுமோ, அப்போது கிடைக்கச் செய்யவேண்டும் என்பதுதான் எண்ணம். திருமதி குழந்தையம்மாள் அவர்களும், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் சொன்னதில் திருமதி குழந்தையம்மாள் அவர்கள் எங்கள் தொகுதிக்கு கொடுங்கள் என்று சொன்னார்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் தமிழ்நாடு பூராவிற்கும் என்று சொன்னார்கள். சீமைச்சாமி அவர்கள் ஒன்றுமே வேண்டாம் என்று சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு ப்ரொக்யூர்மென்ட் வேண்டாம் வியாபாரிகளிடம் விட்டு விடுங்கள், எப்படியாவது நடந்துக் கொள்ளட்டும் என்று சொன்னார்கள். இப்படி பலவித அபிப்பிராயங்கள் இருக்கின்றன. நிலைமையை எந்த அளவு சமாளிக்க வேண்டும், எப்படி மக்கள் குறைகள் கவனிக்கப்படவேண்டும் என்ற வகையில்தான் திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டு நிறைவேற்றப் பட்டு வருகின்றன. அந்த வகையில்தான் மான்யக் கோரிக்கைகள் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வேறு ஏதாவது ஒன்றிரண்டு இருந்தாலும், அவற்றையும் அரசாங்கம் கவனிக்கும் என்று கூறி என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : On a point of personal explanation. திருச்சி மாவட்டத்தில் ப்ரொக்யூர்மென்ட் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. உபரி மாவட்டம் என்று கூறி ஏக்கருக்கு ஒன்பது மூட்டை, பத்து மூட்டை என்று அதிகமாகப் ப்ரொக்யூர் செய்தால் அங்குள்ளவர்கள் கஷ்டப்படுவார்கள் என்றுதான் கூறினேன். ப்ரொக்யூர்மென்ட்டுக்கு ஏற்பாடு செய்கிறோம்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : உபரி மாவட்டத்தில் இருப்பவர்கள் அதிக அரிசி சாப்பிடுவது இல்லை. அவர்களுக்கு வேண்டியதை வைத்துக் கொண்டு மேற்கொண்டு அவர்கள் விற்கக் கூடியதை கொள்முதல் செய்கிறோம். இரண்டு ஏக்கர்கள் இருக்கக் கூடியவர்கள் ஓரளவு விற்கக்கூடும், ஐந்து ஏக்கர் உள்ளவர்கள் ஒரு அளவு விற்கக்கூடும், 30 ஏக்கர்கள் வைத்திருப்பவர்கள் அதிகமாக விற்கக் கூடும். அதையெல்லாம் பார்த்து ஸ்லாப் வைத்து ப்ரொக்யூர்மென்ட்டுக்கு ஏற்பாடு செய்கிறோம்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : ராமேஸ்வரம் தீவில் நிவாரண நிதிக்காக கொடுக்கப்படுவது எப்படி விநியோகிக்கப்படுகிறது என்பதுபற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நான்

21st January 1965: [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

அவர்களிடமிருந்து ஒரு விவரத்தை அறிய விரும்புகிறேன். அமெரிக்கா போன்ற நாடுகள், அமெரிக்கா, மற்ற நாடுகள் எல்லாம் கூட பால் பவுடர், மக்காச் சோளம் போன்றவை கொடுத்து உதவியிருக்கின்றன. தனுஷ்கோடியில் எனக்கு ஏற்பட்ட அனுபவத்தைச் சொல்கிறேன்.

கனம் சபாநாயகர்: அன்றே சொல்லியாகி விட்டதே. ஒரு கேள்வியை கனம் அங்கத்தினர் கேட்டார். எங்களிடம் பணம் வரவில்லை என்று சொல்கிறார்கள்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: மதுரை பிஷ்பினிடமிருந்து வந்த பால் பவுடர், மக்காச் சோளம் இவையெல்லாம் எப்படி விநியோகிக்கப்பட்டது. சர்க்காருக்கு பணம் வரவில்லை என்று இவர்கள் கோபித்துக் கொண்டார்களே தவிர, பாம்பன் ஸ்டேஷனில் நடந்தது என்ன? கொடைக்கானல் பாதிரியார் அவற்றைகொண்டு வருவதற்கு, மதுரையிலிருந்து எடுத்து வர கலெக்டரோ, அதிகாரிகளோ உதவி செய்யவில்லை. பாம்பன் ஸ்டேஷனிலிருந்து எங்கே கொண்டு போய் கொடுப்பது, யாருக்குக் கொடுப்பது, எப்படி விநியோகிப்பது என்று ஒன்றும் தெரியாமல் அவர்கள் திண்டாடிக் கொண்டிருந்தார்கள். இதை என்னால் நிரூபிக்க முடியும். வெளியிலிருந்து உதவிகள் வந்தும் அதை சர்க்கார் அதிகாரிகளோ, அங்குள்ள சிப்பந்திகளோ கவனிக்காது சரியானபடி நிவாரண வேலைகள் செய்யாத காரணத்தினால்தான் திரு. எம். ஜி. ராமச்சந்திரன் அவர்கள் இந்த முறையில் அவர்களே கொடுப்பதாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே இவர்களிடத்தில் கொடுக்கவில்லை என்று திசை திருப்ப வேண்டியதில்லை. நான் நிரூபிக்கத் தயார், அந்த கொடைக்கானல் பாதிரியார் . . .

கனம் சபாநாயகர்: ஒருவரும் நிரூபிக்க வேண்டியதில்லை.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: ஏதோ ஒரு நான், பத்து நாட்கள் பொறுத்துச் சென்று என்ன கண்டு பிடிக்கலாம், யாரை குறை சொல்லலாம், அவர்களை எப்படி தூக்கி விடலாம், எப்படி அங்கே ஒரு கொடி கட்டலாம் என்றெல்லாம் பார்த்து சொல்கிறார்கள். பிஷ்ப் கொடுத்தாலும் சரி, யார் கொடுத்தாலும் சரி வேண்டியதைச் செய்கிறோம். திரு. ராமச்சந்திரன் கொடுக்காததுபற்றி கவலையே இல்லை.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: கொடைக்கானல் பாதிரியார் திண்டாடிக் கொண்டிருந்தார்கள், என்னால் சாட்சியம் கொடுக்க முடியும்.

கனம் சபாநாயகர்: கனம் அங்கத்தினர் எழுதிக் கொடுக்கலாம்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: வெளிநாடுகள் உதவி செய்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். வாங்கி அவற்றை விநியோகிக்க சர்க்கார் அதிகாரிகள் இல்லை. கொடைக்கானல் பாதிரியார் இரண்டு நாட்கள் காத்துக் கிடந்தார்கள். என்னால் நிரூபிக்க முடியும்.

[21st January 1965]

கனம் சபாநாயகர்: அவர் என்ன சொல்கிறார்? கவர்ன்மென்டே இல்லை என்று சொல்லுகிறார்களா? They could have brought it to the notice of the Officer concerned or the Collector or the Minister. He could have made arrangements.

SRI K. A. MATHIALAGAN: They requested the Collector but nobody took action.

SRI. A. P. DHARMALINGAM: On a point of personal explanation . . .

கனம் சபாநாயகர்: கனம் அங்கத்தினர் எக்ஸ்ப்ளனேஷன் இப்போதே முடிந்து விட்டது.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: நாங்கள் போனது துக்கம் விசாரிக்க போனோமே தவிர கொடி கட்டப் போகவில்லை.

கனம் சபாநாயகர்: அதற்கு பர்ஸனல் எக்ஸ்ப்ளனேஷன் வேண்டியதில்லை.

III.—USE OF UNPARLIAMENTARY EXPRESSION IN THE HOUSE—cont.

SRI K. A. MATHIALAGAN rose.

MR. SPEAKER: I request the hon. Member to resume his seat.

SRI K. A. MATHIALAGAN: On a point of order, Sir.

MR. SPEAKER: If any hon. Member wants to raise a point of order, he must say what the point of order is. Abusing or insulting others is not a point of order.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: இந்த மன்றத்தில் ஆள்களைப் பற்றி யோ அல்லது பார்லிமென்டரி சம்பிரதாயத்திற்கு மாறான வார்த்தைகளையோ சொல்ல வேண்டாமென்று குறிப்பிட்டார்கள். சபையும் அதை ஏற்றுக் கொண்டது. ஆனால் துரோகம், துரோகிகள் என்றெல்லாம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வதை இனியாவது நிறுத்தினால் நல்லது என்று அவர்களுக்கு அறிவுறுத்தினால் நலமாகியிருக்கும் என்ற ஒழுங்குப் பிரச்சனையைக் கிளப்புகிறேன். நாங்கள் துரோகிகள் என்பதை அவர்கள் நிரூபிக்கட்டும். (கைதட்டல்).

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கை தட்டி பிரயோஜனமில்லை.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: துரோகம், துரோகிகள் என்று சொல்லவில்லையா, நிரூபிக்கட்டும்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் அங்கத்தினர் பேச்சே போதும்.

[Mr. Speaker]

[21st January 1965]

to recollect now what the Hon. Chief Minister said then. Several hon. Members shouting at a time does not give credit to the party itself. They should follow some discipline. If any hon. Member wants to raise a point of order or a point of law against any Minister or party, he must follow the rules. Hon. Members have got prefer liberty to raise a point of order. At the same time, they should not think that three or four people shouting together would carry the day. It would lead only to confusion. Confusion is coming from the hon. Members who are not definite about their stand. That is the position. They must raise the point of order one by one but they should not insinuate by raising a point of order. The hon. Member can raise a point of order by saying that the Hon. the Chief Minister has stated like this in the morning, and that he wanted a ruling from the Chair. I am not here to teach either the Hon. the Chief Minister or any other Member. I am here only to act according to the rules.

SRI M. KALYANASUNDARAM: The Hon. Speaker is the servant of the House.

MR. SPEAKER: Yes. I am the servant of all the hon. Members. But, hon. Members should also behave like masters.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I have not come across such a thing anywhere in the Parliament.

MR. SPEAKER: I do not want any hon. Member to shout. Are we not to follow the rules and regulations? I request all the hon. Members to follow the rules and regulations and keep up the prestige and dignity of the House and also their prestige and dignity.

V.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR FURTHER EXPENDITURE IN THE YEAR 1964-65.

A. EXPENDITURE ON REVENUE ACCOUNT.

Demand No. I Land Revenue Department.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,31,400 under Demand No. I Land Revenue Department.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

21st January 1965]

Demand No. II. Motor Vehicles Act—Administration.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum of exceeding Rs. 24,400 under Demand No. II. Motor Vehicles Act—Administration.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

Demand No. III—General Sales-Tax and other Taxes and Duties—Administration.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 5,08,200 under Demand No. III—General Sales-Tax and Other Taxes and Duties—Administration.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

Demand No. VIII—Head of State, Ministers and Headquarters Staff.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,98,900 under Demand No. VIII—Head of State, Ministers and Headquarters Staff.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

Demand No. IX—District Administration and Miscellaneous.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,50,600 under Demand No. IX. District Administration and Miscellaneous.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

Demand No. XI—Jails.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 37,600 under Demand No. XI—Jails.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

[21st January 1965]

Demand No. XII—Police.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 42,500 under Demand No. XII—Police.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

Demand No. XIII—Education.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,47,600 under Demand No. XXIII—Education.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

Demand No. XIV—Medical.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 6,67,800 under Demand No. XIV—Medical.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

Demand XV—Public Health.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 36,300 under Demand No. XV—Public Health.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

Demand No. XVI—Agriculture.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,10,700 under Demand No. XVI—Agriculture.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

21st January 1965]

Demand No. XVII—Fisheries.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 12,77,700 under Demand No. XVII—Fisheries.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

Demand No. XVIII—Animal Husbandry.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 74,63,500 under Demand No. XVIII—Animal Husbandry.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

Demand No. XIX—Co-operation.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,36,900 under Demand No. XIX—Co-operation.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

Demand No. XX—Industries.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 300 under Demand No. XX—Industries.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

Demand No. XXIII—Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 100 under Demand No. XXIII—Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

[31st January 1965]

Demand No. XXIV—Labour including Factories.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,54,000 under Demand No. XXIV—Labour including Factories.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

Demand No. XXV—Welfare of Scheduled Tribes, Castes and Other Backward Classes

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 26,00,200 under Demand No. [XV—Welfare of Scheduled Tribes, Castes and Other Backward Classes.]’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

Demand No. XXVI—Irrigation.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 10,000 under Demand No. XXVI—Irrigation.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

Demand No. XXVII—Public Works—Works.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,59,000 under Demand No. XXVII—Public Works—Works.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

Demand No. XXVIII—Public Works—Establishment and Tools and Plant.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,43,100 under Demand No. XXVIII—Public Works—Establishment and Tools and Plant.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

21st January 1965]

Demand No. XXIX—Public Works—Grants-in-aid.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,00,100 under Demand No. XXIX—Public Works—Grants-in-aid.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

Demand No. XXX—Road Transport Schemes.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 22,80,000 under Demand No. XXX—Road Transport Schemes.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

Demand No. XXXI—Famine Relief.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 25,00,000 under Demand No. XXXI—Famine Relief.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

Demand No. XXXIII—Miscellaneous.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 57,81,000 under Demand No. XXXIII—Miscellaneous.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

Demand No. XXXIV—Stationery and Printing.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 100 under Demand No. XXXIV—Stationery and Printing.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

B. EXPENDITURE ON CAPITAL ACCOUNT.

Demand No. XXXIX—Capital Outlay on Agriculture.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 6,00,000 under Demand No. XXXIX—Capital Outlay on Agriculture.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

[21st January 1965]

*Demand No. XXXIX-A—Capital Outlay on Consumers
co-operatives.*

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Speaker, Sir,
on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 7,72,000 under Demand No. XXXIX-A—Capital Outlay on Consumers Co-operatives.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

Demand No. XL—Capital Outlay on Industrial Development.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Speaker, Sir,
on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 16,71,400 under Demand No. XL—Capital Outlay on Industrial Development.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

Demand No. XLI—Capital Outlay on Irrigation.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Speaker, Sir,
on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 16,600 under Demand No. XLI—Capital Outlay on Irrigation.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

Demand No. XLII—Capital Outlay on Public Works.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Speaker, Sir,
on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 8,95,400 under Demand No. XLII—Capital Outlay on Public Works.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

*Demand No. XLIII—Capital Outlay on Road Transport
Schemes.*

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Speaker, Sir,
on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 72,41,000 under Demand No. XLIII—Capital Outlay on Road Transport Schemes.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

21st January 1965]

Demand No. XLVI—Capital Outlay on Schemes of Government Trading.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 21,15,00,000 under Demand No. XLVI—Capital Outlay on Schemes of Government Trading.’

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, உணவுப் பண்டங்களின் விலை ஏற்றத்தைத் தடுப்பதற்கான தக்க நடவடிக்கை எடுக்காதது பற்றி விவாதிக்க இந்த மான்யக் கோரிக்கையிலே என் பெயரிலுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை பிசேரேபிடுக்கிறேன்.

‘That the allotment of Rs. 21,15,00,000 under Demand No. XLVI—Capital Outlay on Schemes of Government Trading—be reduced by Rs. 1.’

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் ஒன்று கூற மறந்து விட்டேன். மொத்த வியாபாரிகளை வைத்து வியாபாரம் செய்கிறோம் என்று சொன்னேன் ரீடெய்லுக்கு சென்னை நகரம் போன்ற இடங்களில் விநியோகத்தைப் பற்றி கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதைப்பற்றிக் குறிப்பிட மறந்து விட்டேன். சில பழமையான வியாபாரிகளுக்குக் கொடுக்கவில்லை. எல்லா வியாபாரிகளுக்கும் கொடுக்கவில்லை. சில கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களுக்குக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. திருவல்லிக்கேணி கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தைப் பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களுக்குக் கொடுப்பது புதிய கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களாக இருக்கக்கூடியவைகளாக இருந்தாலும் கொடுப்பது என்பது அரசாங்கத்தின் கொள்கை. மேலும் புதிதாக கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் வரும் என்றால் அவர்களுக்கும் கொடுப்பது என்றதான் அரசாங்கம் முடிவு செய்திருக்கிறது. கூடியவரையில் ஏற்கெனவே வியாபாரத்தில் இருந்தவர்கள், கமர்ஷியல் டிபார்ட்மெண்டிலிருந்து நல்ல பெயர் பெற்றவர்களைப் பார்த்துக் கொடுப்பது என்றுதான் கொள்கையாக இருக்கிறது.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரே ஒரு கருத்தை மட்டும் எடுத்துக் கூறி கனம் முதல் அமைச்சரிடமிருந்து விளக்கம் பெற விரும்புகிறேன். நிலைமைகளை ஆராய்ந்து தக்க முடிவுகள் எடுக்க இந்திய அரசின் உணவு அமைச்சர் கூட இதற்காக ஒரு ஆலோசனைக் குழு அமைக்கத் திட்டமிட்டிருப்பதாக இரண்டு தினங்களுக்கு முன் செய்தி வந்தது. இப்போதுள்ள நெருக்கடி நிலையையொட்டி, எல்லோருடைய கருத்துக்களையும் அறிந்துகொள்ள, வல்லுனர்களின் கருத்துக்களை அறிந்துகொள்ள, வியாபாரிகள், பொருளாதார நிபுணர்கள் ஆகியவர்களின் கருத்துக்களை அறிந்துகொள்ள, அதன்மீது அரசினர் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க துணையாக அமையும் முறையில்

[21st January 1965]

மாநிலத்தில் ஒரு ஆலோசனைக் குழு அமைப்பது நல்லது என்ற கருத்தை வலியுறுத்தி கனம் முதல் அமைச்சர் இதிலே என்ன கருத்துக்கொண்டிருக்கிறார் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : மத்திய அரசாங்கம் எத்தகைய குழு அமைப்பதாக இருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியாது. இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தமட்டில் எல்லோருடைய யோசனைகளையும் கேட்டுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம். இப்போதே கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். நிபுணர்களுடைய யோசனைகளைக் கேட்டுக்கொள்கிறோம். நிபுணர்கள் இந்த மன்றத் திலேயே இருக்கிறார்கள். நிபுணர்கள் மட்டுமல்ல, யார் வேண்டுமானாலும் யோசனை சொல்லலாம். எல்லோரையும் சேர்த்து குழு போட்டால் இதிலே அபிப்பிராய பேதம் ஏற்பட்டு நிலைமையை பாதிக்குமோ என்ற கவலை இருக்கிறது. எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களானாலும் உருப்படியான கருத்துக்களாக இருந்தால், பரிசீலனை செய்து நிறைவேற்றத் தயாராக இருக்கிறோம். தற்காலம் அம்மாதிரி ஒரு குழு அமைக்கும்படியான உத்தேசம் இல்லை.

திரு. இராம அரங்கண்ணல் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 'ஆன் எ பாயிண்டு ஆப் இன்பர்மேஷன்'. கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூட்டுறவு கடைகளுக்கு அரிசி விநியோகிப்பதற்கு அனுமதி வழங்கப்படும் என்று கூறினார்கள். என்னுடைய மைலாப்பூர் தொகுதியில் சில்லரை வியாபாரிகள் 330 பேர்கள் சேர்ந்து கடைகள் நடத்துவதற்கு தயாராக இருக்கிறார்கள். 10 வட்டத்திலும் 10 கடைகள் நடத்துவதற்கு தயாராக இருக்கிறார்கள். அம்மாதிரி அவர்கள் அரசினருக்கு வேண்டுகோள் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்களை நான் சந்தித்து அந்த வேண்டுகோளைக் கொடுத்தேன். அதற்கு இது வரையில் எந்தவிதமான பதிலும் வரவில்லை. அதற்குக் காரணம் என்னவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : எனக்கு அதைப்பற்றி விவரம் இல்லை, தகவல் இல்லை. ஆனால், வியாபாரிகள் மட்டும் சேர்ந்து ஒரு கூட்டுறவு சங்கம் வைத்து தாங்களே 10 இடங்களிலே கடைகள் நடத்துகிறோம் என்று சொன்னால், அது கூட்டுறவு ஆகாது. அது ஒரு 'மெர்சண்ட் ஸிண்டிகேட்' ஆகும். அந்த அம்சத்தையும் நாம் கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

The cut motion was put and lost.

MR. SPEAKER : The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 21,15,00,000 under Demand No. XLVI—Capital Outlay on Schemes of Government Trading.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

21st January 1965]

Demand No. XLVI-A—Appropriation to the Contingency Fund.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Speaker, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,50,00,000 under Demand No. XLVI-A—Appropriation to the Contingency Fund.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

C. EXPENDITURE ON LOAN ACCOUNT.

Demand No. XLVII—Loans and Advances by the State Government.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Speaker, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,20,85,000 under Demand No. XLVII—Loans and Advances by the State Government.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

VI.—ANNOUNCEMENTS.

THE MADRAS APPROPRIATION BILL, 1965.

MR. SPEAKER : I have to announce to the House that the Governor has given his recommendation for the introduction in and consideration by the Madras Legislative Assembly of the Madras Appropriation Bill, 1965.

VII.—GOVERNMENT BILLS.

THE MADRAS APPROPRIATION BILL, 1965.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I move—

“ That leave be granted for the introduction of the Madras Appropriation Bill, 1965.”

The motion was put and carried and leave was granted.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER : The Bill is introduced.

MR. SPEAKER : Now we shall take up the Madras Cultivating Tenants' Protection (Continuance) Bill, 1965.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : We are at the fag end of day. I think we can take up these Bills afterwards.

SRI K. A. MATHIALAGAN : We can take up the Bills in the afternoon session from 3 p.m. to 5 p.m. to-morrow.

(The hon. Member Sri R. V. Swaminathan was heard saying something to the Members sitting on his right.)

[21st January 1965]

MR. SPEAKER: Let me know what the hon. Member Sri R. V. Swaminathan wants. Let him stand and put any question he wants.

SRI R. V. SWAMINATHAN: I want to know whether we are having any afternoon session to-day.

MR. SPEAKER: That is not correct. The point is whether we shall have an afternoon session to-morrow from 3 p.m. to 5 p.m. to consider these Bills. Let us start the afternoon session at 3 p.m. to-morrow and go on till the Bills are disposed of. The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. to-morrow.

1-15
p.m.

The House then adjourned.

VIII.—PAPERS PLACED ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

* 82. Notification issued with G.O. Ms. No. 3141, Food and Agriculture, dated 16th November 1964, regarding intention for regulation of trade in ragi in South Arcot district under the Madras Agricultural Produce Markets Act, 1959. [Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Madras Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Madras Act 23 of 1959).]

* 83. Notification issued with G.O. Ms. No. 2942, Revenue, dated 14th December 1964, effected the ryotwari settlement of Nadupadugai Melpadi and Nadupadugai Kilpadi inam estates in Papanasam taluk of Thanjavur district which were taken over by the Government. [Laid on the table of the House under section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]

84. Notification issued with G.O. Ms. No. 3308, Home, dated 23rd October 1964, rescinding the orders and notifications issued under the Andhra Cinemas (Regulation) Act, 1955 (President's Act 4 of 1955) up to and inclusive of the 19th February 1963 in their application to the territories specified in the Second Schedule to the Andhra Pradesh and Madras (Alteration of Boundaries) Act, 1959 (Central Act 56 of 1959). [Laid on the table of the House under section 10 (3) of the Madras Cinemas (Regulation) Act, 1955 (Madras Act IX of 1955).]

B. Reports, Notifications and other papers.

Nil.